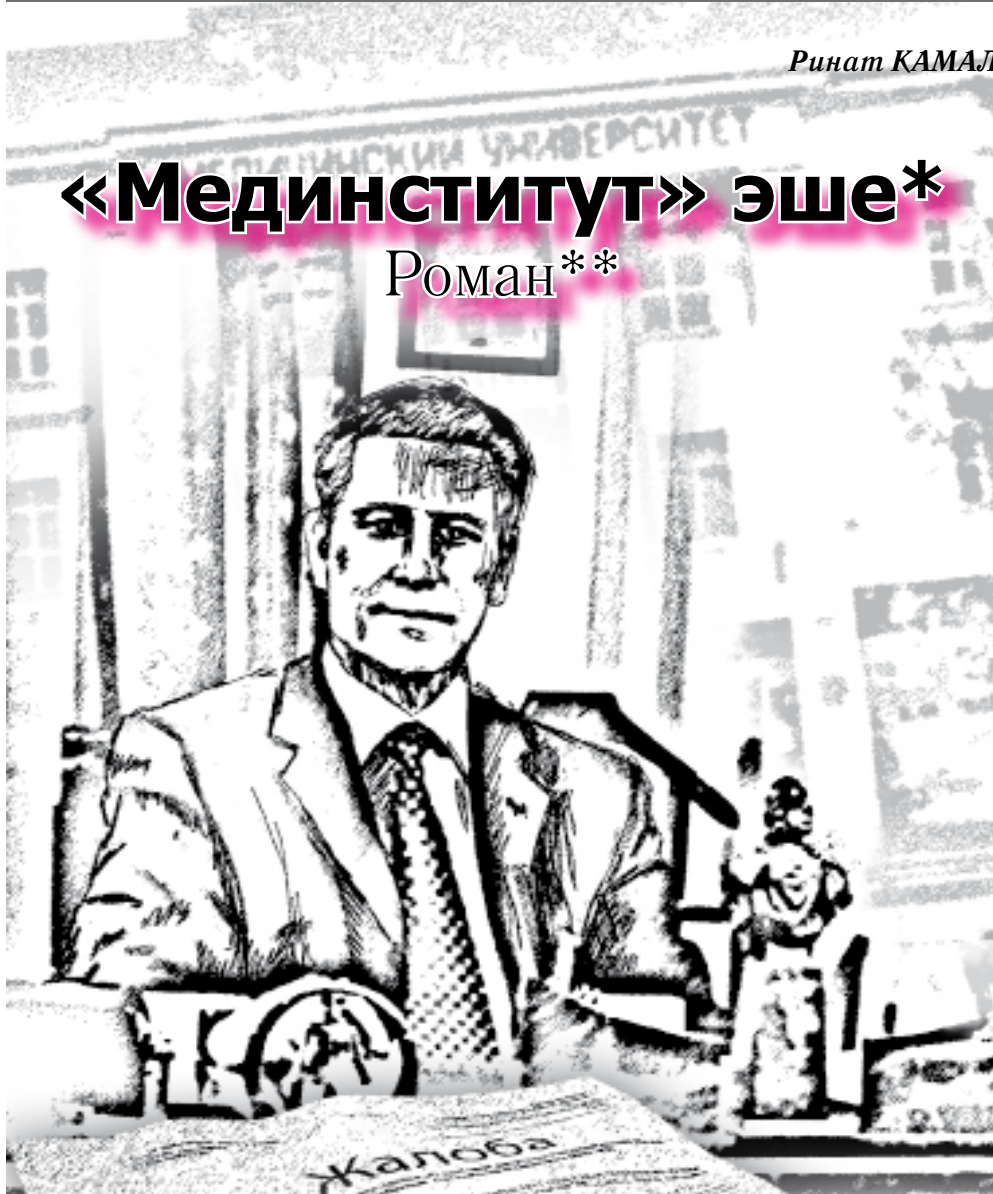

Ринат КАМАЛ

«Мединститут» эше*

Роман**

* Әсәр, ысынбарлыкка таянып язылһа ла, тормошта ниндәйҙер документ, һылтанма була алмай, ул барыбер авторҙың шәхси тойғолары, үй-хыялдары емеше генә. Шуның өсөн дә романда тасуирланған вакиғалар ысынбарлыкка теүәл тап килә, унда һүрәтләнгән персонаждар кемгәлер төбәлгән, тип уйларға ярамай.

Автор.

** Роман журнал вариантында кыскартылып бирелә.

Беренсе бүлек

Иртүк ректор Ислахов кабинетында ине. Эш көнө һәүетемсә генә башланғайны. Секретарша кыз килде, бер нисә урындан телефондан шылтыраттылар, азақ ректордың үзен милиция менән тоташтырзылар. Милиция ғынамы, Эске эштәр министрлығы менән!

Хэтәр. Ректор хатта трубкины колағында тоткан көйө тороп бақты: мединститут студенттары һуғышкан, береһе икенсеһен сәнскән! Яралы егетте дауаханаға озаткандар, операция яһағандар!

— Нисәнсе больницаһала?.. — Ректор үзенең гөрһөлдәк тауышын ишетмәне.

— 8-селә...

Профессор дауаханаға шылтыратты.

— Студент ауыр хәлдә, ярай, аңына килде... — Ректор трубкины атып бәрзе. — Тихоновский... — Башында куйырған уйзары, әллә нисәмә нур ептәре булып, ян-якка һибелде: Тихоновский тигәндәре опера һәм балет театры режиссерының улы түгелме? Юктыр!

Парткомда йәнә шул яңылыҡты иҫенә төшөрҙөләр.

— Зыя Ислахович, дауалау факультетының икенсе курс студенты Шаһиәхмәтов шул ук факультеттан бишенсе курс студенты Тихоновскийға сәнскән, — тине партком секретары Герасимов.

— Шаһиәхмәтов кайза?

— Киров районы СИЗО-һында! Нишләйбездә, Зыя Ислахович?

— Больницаға барығыҙ, Тихоновскийдың ата-әсәһен күрегеҙ... Тукта, мин дә барам!

Ректорҙы секретарша туктатты:

— Эске эштәр министрлығы!..

— Алло!

— Шаһиәхмәтов эше буйынса! Ректор менән осрашырға ине! Бер сәғәттән буласаҡбыҙ.

...Тихоновскийдың ата-әсәһе дауаханала икән.

— Берзән-бер балабыҙы!.. Бандит, деревенщина! — Төскә-башка йәш күренгән ханым күз йәшенә төйөлә. Үзе сибәр бит әле, әммә телендәге тоҙло-боросло һүззәр үзенә ытырғанып карарға мәжбүр итә; ректор за, партком секретары ла өндәшмәй. Ә атай кеше ситтәрәк баҫкан. Бите дымһыу, күз төптәре шешенгән. Бер төн эсендә кеше ни хәлгә тарый, тип уйланы ректор. Ысынлап та, Тихоновский тигәндәре опера һәм балет театрының баш режиссеры имеш.

...Эске эштәр министрлығы вәкиле менән Шаһиәхмәтовтың эшен тикшерерүсе теүәл сәғәт 16-ла ректор кабинетында ине.

— Дауалау факультеты студенты Шаһиәхмәтов Хәлит Балакатай районынан, — тип теззе вәкил. — Атаһы күптән вафат, әсәһе Мәзкүрә Сәбғәр кызы колхозда һауынсы...

Уның һүззәрәнсә, институттың 4-се ятағында йома көн танса — йәштәр кисәһе ойшторола. Шунда, Шаһиәхмәтов раслауынса, Тихоновский иптәштәре

менән студент кызга бәйләнә. Шаһиәхмәтов тегеләрзе тыя. Тихоновский Шаһиәхмәтовка һуғып ебәрә. Һуғыш сыға. Егет Тихоновский зарға бирешмәй. Күтәрмә алдына сыккас, каланыкылар (улар өсәү була) кастет килтереп сығара, берәүһе шуның менән Шаһиәхмәтовтың маңлайын яра. (Егеттең башында яраһы бар). Шунда кайзандыр Шаһиәхмәтовтың кулында бәке пәйзә була. «Инде бөттөм, мине үлтерәләр икән, тигәс, бәкегә тотондом», — тип язылған аңлатмала. Бәке егеттең үзенеке. Йәнә: Тихоновский Шаһиәхмәтовты «деревенщина», «бында һиңә нечего делать!» тип кәмһеткән.

Тағы министрлык вәкиле һүз алды:

— Нисек кенә булмаһын, Шаһиәхмәтов енәйәт кылған, кеше гүмеренә кул һуҙған... Ярай, 8-се дауахана хирургтарына рәхмәт. Был хәл тотош ятак халкы алдында була. Әле шаһиттарзан һорау алабыз.

* * *

Ректор йөзәп бөттө. Әле дауаханаға, әле СИЗО-ға саба; партком ултырышында ла, Эске эштәр министрлығында ла шул һүз: студенттар сәнсешкән, опера һәм балет театры режиссерының берзән-бер балаһы...

Тәкәте короно Ислаховтың. Тоталар за бәйләнәләр, йәнәһе, ауыл балаһы кала егетен үлтерә яҙған... Йәнәһе, теге кырағай... Ә һин, Ислахов, ректор башыңа «ауыл балалары» тип сукындың. Шулай була ул: һинекеләр, ана, каланыкыларға көн күрһәтмәй. «Ауылдыкылар» тип йүгереп йөрөүңдәң һөҙөмтәһе шул булды! Һин уларҙы үзәң ошондорҙоң! Имеш, институтка күпләп ауыл балаларын йыя, ауыл еренә күберәк кадрҙар әзерләй. Ә улар?.. Уларҙы институтта укытырға түгел, ә урман киҫтерергә, тауза таш актартырға кәрәк. Ер һөрзөрөгә, мал карарға тейеш ауылдыкылар! Шаһиәхмәтовты хәҙер төрмәгә ябасактар, ит изгелек — көт яуызлык!

* * *

Мең дә туғыз йөз зә етмеш өсөнсө йылдың язы, башкорт интернаты тәрбиәсәһе Ғафуан Алсынбаев эшкә килә ята ине. Юлы парк аша уза. Шунда қолағына таныш ауаз салынды: «Йома көнгә куйғандар дөйөм йыйылышты... Әйтәм дә, мединституттың асыҡ партия йыйылышы йома көнгә билдәләнгән!»

«Кемдәр икән?» — Курайсының тыны курышты, күззәрен бызмышлатты. Әһә, ағас артында — таныштары: институт проректоры Һөйәрғолов менән Бакаев гәпләшә.

— Бакаев, — тип бышылдай проректор Һөйәрғолов, тауышы кыркыу, һулышы өзлөгә: — Һин беззә укытқан Қыямәтдиновты беләһең бит.

— Беләм, — ти Бакаев, интернат-мәктәптең директор урынбасары.

— Шуға әйт әле: йома көн йыйылышта мине яклап һөйләһен!..

— Йә...

— Қыямәтдинов — миңә укыусым, тыңлар... Килештекме?

— Килештек. — Завуч Бакаев баш қаға.

Курайсы-тәрбиәсә тегеләргә күрәнмәй генә үтеп китте. Интернатка ашықты. Ишеткәндәрәнән шаңкығайны, сере әсенә һыймай, күнәгенән ашқан һыуҙай, ситкә түгеләп бара. Нишләргә?

Һөйәрғолов менән Бакаев — уның дустары бит, дөрөсө, әшнәләре. Улар ни уйлап йөрөй, нимәгә әзерләнә? Мединститутта партия йыйылышы була, тизәр. Һөйәрғолов — институт проректоры... Тукта, улар ни көсәй, был хәбәр артын-

да нәмә ята? Фафуан ишеткәйне бит: мединститут ректоры башкорт кешеһе, ә Һөйәрғолов күптән ректор креслоһы хақында хыяллана... Шулар ректорға каршы берәй ау-фәлән кормаймы, берәй әкәмәт нәмә уйлап йөрәмәйме?

Фафуан Алсынбаев тыныслана алманы. Был хәбәр уға ла қағыла, әйе, уның ихтыяждарына бик тә якын һымак тойолдо. Юк, тине ул күңеленән, был — фетнә, был башкортка каршы хәсәт... Һөйәрғолов, моғайын, башкорт ректорын бәрәп төшөрөгә маташалыр, партия йыйылышы шуның өсөн сакырыла... Юк, Фафуан Алсынбаев башкортка қағылған был эшкә битараф була алмай. Хәбәрзе нисек тейешле урынға еткерергә?

Тағы икеләнде: Һөйәрғолов та, Бакаев та қурайза уйнағанын ярата, бергә эшләйзәр... Шул кешеләрзе нисек һатырға? Юк, юк, башкорт кешеһе һатлык түгел. Фафуан — офицер, осоусы, был — мәсхәрә.

Йөрөй торғас, тағы икенсе уй тәүге фекерзе басып китә. Ни хәл қылырға, қайһылай ғына итергә? Уқыусылар араһында йөрөп ята, башында — шул сер. Дәрәсен илке-һалқы үткәрзе, нишләргә? Ул — ябай бер тәрбиәсе, ә институтта ғәләмәт эштәр қылына: унда ректор креслоһы өсөн алышалар. Һөйәрғолов башкорт ректорын бәрәп төшөрөгә ясқына, уға интернат завучы Бакаев ярзам итә, ә тәрбиәсе Фафуан бер ни қылмай, хәлде ситән күзәтә... Һөйәрғолов менән Бакаев уға әшнә, әммә милләткә қағылған мәсьәләлә дуҫ та, әшнә лә юк, бары ил, халык язмышы ғына кала, ул ғына иң оло инаныс... Халқы ихтыяжы, уның хокуктары хәл ителәсәк икән йома көндө үтәсәк партия йыйылышында.

Фафуан мәғариф министрлығындағы таныштарына, мединституттағы якташына әйтәсәк: институт проректоры менән интернат завучы башкорт ректорына каршы... Был — ябай ғына хәбәр түгел, был — бола башы, оло ғауға ойоткоһо!

Қурайсы Алсынбаев көс-хәл эш сәғәте үткәнән көттө, хәзәр икеләнмәнә: тизерәк барып етергә, хәбәрән тейешле кешенән еткерергә!

* * *

Мединститутта асык партия йыйылышы үткәрелеүе хақындағы хәбәр яңылык түгел ине. Бынан ике ай элек обкомға «бишәү»зең хаты барзы. Унда профессорзәр мединституттағы етешһезлектәр, ректор Ислаховтың артабан вузға етәкселек итә алмауы, үз тирәһенә куштандрзы йыйыуы, коллективтағы мораль мөхиттең бозолоуы хақында яза. Төрлө дәлилдәр килтерәләр. Шуларзың иң хәтәре, әлбиттә, қыш көнө бөтә институтты, хатта бөтә каланы тетрәткән вакиға — дауалау факультеты студентының үз һабакташын сәнсеүе. Был аяныслы хәл бар студент халкын, бөтә институтты аякка бақтырзы, юғарылағы даирәләргә тәрбиә эштәрәнен бик, бик түбән қуйылыуы хақында хәбәр қуйыртырға мөмкинлек бирзе. Әкәмәт. Обкомға хат языусылар бөтә ошо хәл-әхүәлдәр тураһында тасуир итә, обкомдың вуз партия ойошмаһы әшенә қысылуын, партия ағзаһы Ислаховтың эшмәкәрлегенә лайықлы баһа бирелеүән талап итә. Бик тә етди мәсьәлә күтәрәләр, үззәрәндә генә хәл итә алмағас, өлкә комитетына мөрәжәғәт иткәндәр. Обком иһә үз яғынан эште қысқа тотто: тиз арала партия комиссияһы төзәлдө, ул ике ай буйы институттағы хәлдә өйрәндә, хатта күрһәтелгән етешһезлектәрзе тикшерзе.

Дүрт кешенән торған партия комиссияһы обкомға тикшеревү һөзөмтәләрен еткерзе. Обком һығымталар буйынса институтта асык партия йыйылышы үткәрергә тәқдим итте. Хәзәр барыһы ла шул мәшәкәт менән мәшғүл, бөтәһенәң телендә шул йыйылыш. Партия комиссияһы ла, институттың парткомы ла уға ныклап әзерләнә.

Институт йәмәғәтселеге, укытыусылар ике якка бүленде: берәүзәр ректорзы ғәйеплэй, уны урынынан «қолатыу» хақында һүз қуйырта, ә икенселәр Ислаховты яклай, бөтә көстәре менән уны вазифаһында қалдырыу тураһында хыяллана.

Күрәһең, алыш хәтәр булмаксы, яктар йәнтәслимгә бер-береһе менән көрәшмәксе. Имеш, асык партия йыйылышы буталышка нөктә қуя, бәхәсте йәһәт кенә хәл итә, яктарзы тынысландыра, купқан дауылды баһа була.

Ислаховсыларға қаршы торған һөйәрғоловсылар шулай фараз итте: ниһайәт, улар еңә, олоғайған ректорзы урынынан бәрәп төшөрә... Партия комиссияһының да ихтыяры шулайырақ, ул комиссияны иһә обком үзе яклай.

* * *

Һөйәрғоловсылар был алышка күптән әзерләһә ине. Ректор Ислахов олоғайзы, етте, уның заманы үтте, хәзәр кәмәһең қойроғон улар тоторға тейеш. Ислахов үз дәүерендә күп эш қырзы: институтта ауыл балаларын кабул итеү өс проценттан қырк өс проценткаса үсте, әүәле илдәге элиталы был укыу йортонда, ғәзәттә, Өфө түрәләренәң генә балалары укый ине. Өфөгә үзенәң токомдаштарын килтереп тултырзы, башта башкорт интернатын тамамлаусы балаларзы күпләп йыйғайны, һуңынан кабул итеү комиссияһына төпкөл ауыл мәктәбе укытыусыларын ылыктыра, шулай қараңғы төбәк балаларын йыя башлананылар. Был хәл барыһына ла тиерлек мәғлүм ине, азақ хәбәр обкомға ук барып етте. Обком медицина институтына урам аша ғына, тәзрәләре қапма-қаршы.

Былай вуз Рәсәй Федерацияһы министрлығы иҫәбе буйынса медицина институттары араһында алдыңғы булды: уға бер нисә йыл рәттән күсмә Қызыл байрақ тапшырылды, ректор Ислахов дәүерендә санитар-гигиена һәм стоматология факультеттары асылды, ике ятакхана һалынды, хәзәр институттың яңы корпусын төзөү хақында план қоралар. Ректорзың инициативаһы, туранан-тура юллауы буйынса вуздың ғилми советына докторлық диссертацияһы яклау хоқуғы бирелде.

Һөйәрғоловсылар быларзың бөтәһе тураһында ла белә, хатта ректор Ислаховты Мәскәү яклауы ла хақ. Әммә, Һөйәрғолов әйтмешлэй, Мәскәү йырақ, ә бында — Өфө, уның үз ихтыяры бар! Ислаховты Мәскәү яклаһа ни, Һөйәрғоловты Өфө курсалай!

Проректор уйынса, Мәскәү кешәһенә қаршы обком кешәһе баһа... Кем кемде? Кем оһоллорақ? Уны обком, Алламоратов үзе яклай! Башкортостанда бөтә власть обком қулында ла баһа.

* * *

Проспектта «Өфө» қунақханаһы йәйрәй. Ақ түшен кирә тирә-йүнгә. Хәтәр. Йәнәһе, күрегеҙ мине, һоқланығыз, тип ирәбеләнә.

Қунақхананан сак қына асқа төшһең, башкорт интернаты. Унда ауылдан йыйылған балалар укый. Элекке хәрби осоусы, хәзәр тәрбиәсе Ғафуан Алсынбаев шул интернатта эшлэй. Юлы «Өфө» эргәһенән үтә, ә қунақхана янында — проректор Һөйәрғолов фатыры. Алсак кеше, асык-яран: түгелеп көлә, әс-бауырына инә. Осоусы менән осрашқан һайын алыстан ук сәләмлэй:

— Һо, минәң қурайсы ағайым! — Тәүләп үзе күреп қала, башлап күрешә. Қосақлап ала тәрбиәсене.

Һөйәрғоловтың якташы ла интернатта эшлэй. Завуч Бакаев, йәки, былай әйткәндә, Бакай.

Һөйәрғолов — интернатта йыш кунак, Бакай дусы ла һыйынан баш тартмай. Былтыр йәй урманға сығып ултырыуҙары иштә. Шунда кызык һүз булды. Аулак кына акланда табын қорғайнылар. Хәтфә үлән өстә йомшак, йырсы коштар һайрай, музыка тирә-йүнде моңға, сихри назға күмә.

— Якты йөзөгөзгә, тәмле һыйығызға рәхмәт, дустарым. — Кәнәғәт һөйләнде проректор Һөйәрғолов. — Һезең менән һәр сак күңелле. Мең йәшәгез.

— Табип кеше әйткәс, йәшәйбез инде! — Завуч Бакайзың һүзен бәтә кор әлеп алды.

— Рәхмәт телеңә, изге теләңә, Һөйәрғолов абый!

Фафуан Алсынбаев курай уйнай, ул һәр сак курайын үзе менән йөрөтә, Һөйәрғолов та дусының курай уйнауын ярата. Йомшак күңелле кеше ул, икенсе рюмканы түңкәргәс тә, сиселеп китте.

— Егеттәр, бер хыялым бар...

— Әйт!

— Һез йән дустар алдында әйтһәң дә ярай...

Табын тыма.

— Ректор булып алһам, һезе ташламам!

— Һай, афарин, һезең буласак ректор абзыйыбыз! — Барыһы ла тәбрикләй буласак медицина институты ректорын.

Фафуан Алсынбаев тәүләп шунда ишетте проректор Һөйәрғоловтың оло хыялы хақында.

* * *

Бына тағы институт ректоры хақында һүз сыкты. Йома көн асык партия йыйылышы була икән, шунда, ниһайәт, мәсьәлә хәл ителәсәк...

Интернаттан эш сәғәтен бөтөрөп сыкқас, кайтаһы юлда курайсы тағы Бакаевты осратты. Директор урынбағары байрамса кейенеп алған, бисәһен култыклаган. Қыяметдинов йәшәгән йортка боролоп инеп киттеләр.

Алсынбаев үзенекеләр — ислаховсылар янына ашыкты. Йәнәһе, йәһәтерәк барып етеп, тегеләрзе алдан искәртеп куймаксы. Башта мәғариф министрлығына тип йыйынғайны, юлда, кире уйлап, мединституттағы якташына һуғылырға булды.

Институт укытыусыларының ислаховсыларға һәм һөйәрғоловсыларға бүленеүе партия комиссияһы эшләй башлауға тап килде. Нәк шул комиссия институттың астын өскә килтерзе, шунан һуң һөйәрғоловсылар барлыкка килде, унан ислаховсылар ойошто. Шыш-быш хәбәр таралды, имеш, ректор өстәнән обком исеменә профессорҙар хат язған... Институтка килгән партия комиссияһы шуны тикшерә... Моғайын, ректорҙы алмаштырып та қуйырҙар.

Ислаховсылар, башлыса, башкорт ғалимдарынан тора ине, улар «бишәү»зең кем исеменән эш итеүенә икеләнмәнә: һөйәрғоловсылар башкорт ректорын вазифаһынан бәреп төшөрөргә маташа, был мәлдә йоклап ятып булмай — нисек тә ағайзы якларға, кыркыу мәлдә уға таяныс булырға кәрәк. Һөйәрғоловты, моғайын, обкомдың өсөнсө секретары Алламоратов яклайзыр. Ислаховсыларҙың инаныуынса, был көрәш обкомдың үзенә, уның идеология секретарына каршы аяуһыз алыш буласак, асык партия йыйылышында, моғайын, шул мәсьәлә күтәрелер.

Алсынбаев якташы — доцент Вәлиевты кафедра ла тап итте. Улар бер-береһен ярты һүззән аңлап тора.

— Әйе, асык партия йыйылышы йома көнгә билдәләнгән... — тип дөрөсләне Вәлиев.

— Улар — Һөйәрғолов менән Бакаев — паркта һөйләште. Бакаев әле Қыяметдиновтарға инеп китте. Һөйәрғолов үтенесе буйынса, Қыяметдинов йыйылышта Ислаховка қаршы һөйләргә тейеш...

— Қыяметдинов, доцент Қыяметдинов... — тип һөйләнде Вәлиев. — Шул қыутомшок Зыя ағайзы хурлап торор микән? Зыя ағай уға диссертацияһын яқлашты... Ә-ә... Уның ғилми етәксеһе Һөйәрғолов ине бит әле. Вәт әй!

— Һөйәрғоловсылар шулай мәрәй йыя...

— Шулай шул, — тип килеште якташы. — Уларзың бөтәһен дә обком эшкәрткән булырға тейеш. Һуңғы арала Мөхәмәтов обкомға харап йышланы лаһа. — Мөхәмәтов тигәне теге «бишәү»зең береһе.

— Әйе, уларзы обком яқлайзыр... — Алсынбаев та үкенеп қуйзы.

— Был Алламоратовтың ғына эше булырға тейеш. Үл бит баш идеолог! Башкорт телендә һөйләшеүселәрзе ене һөймәй.

— Якташ, әле башкорт интернаты, тибез... Унда ла, паспортына «башкорт» тип яззырып, беззең «дустар» урынлашып бөткән бит. Завуч Бакай, Мырзахан дус, тәрбиә буйынса икенсе завуч Мая ла — шулар яқлы. Кеше иһә интернатты башкорт интернаты тип һанай...

Доцент Вәлиев та аптыраны.

— Башка егеттәргә үзәң әйтерһеңме? — тип белеште қурайсы.

— Ярай, әйтермен, — тип, был йөктә үз өстөнә алды Вәлиев. — Ысынлап та, йома көнгә әзерләнеп торорға кәрәк, ғауға хәтәр буласак. Әгәр зә шунда һөйәрғоловсылар еңһә, парткомиссия «бишәү»зең хатындағы фактар дөрөсләнде, Ислаховтың хилафлыктары иҫбатланды, уны ректорлыктан алып ташларға, тигән қарар сығарасак.

Доцент Вәлиев иң тәүзә башкорт ғалимдары — институт укытыусылары хақында уйланы. Латипов, Қотлояров, Мәмбәтов, Қүзбәков, Мырзанов...

* * *

Мазһар Қотлояров — медицина институтының философия кафедрасы доценты. Заманында Мәскәүзә кандидатлық диссертацияһы яқлағайны. Темеһы «XVII—XVIII быуаттарҙа интеллигенцияның язмышы». Унда ул башлыса рус интеллигенттары хақында һүз йөрөтә, уҙған быуаттарзы тикшерә.

Уйланып йөрөй торғас, шуға инанды: нишләп ул үз халқының тарихын өйрәнмәй, башкорт зыялыларының язмышы хақында язмай? Үл темаға бәйле бай материалы бар... Был турала күп тапқырҙар уйланғаны булды, халқының оло тарихы ла был турала фекер йөрөтөргә форсат бирә бит.

Мазһар Қотлояров Мәскәүзә укығанда якташы Сәғитов ағай менән танышқайны. Сәғитов Мәскәү университетының тарих-филология факультеты студенты, шулай за, үзе әйтеүенсә, хәрби кеше булырға хыяллана. Улар нык дуслашып китте, гел қатышып йөрөнө. Фекерзәре уртақ, уйзары бер. Бигерәк тә башкорт тарихы буйынса уй-теләктәре тап қилә.

Башкорт зыялылары тураһында монографияға тотонорға булғас, Қотлояров уның менән кәңәшләште.

— «Интеллигенция язмышы» тигәс, аптырап та қалдым, — тип шикшөбһәһен белдерзе йәш ғалим. — Без рус интеллигенцияһы тип өйрәнгәнбез, ғилми әзәбиәт тә башлыса урыс телендә...

— Икеләнмә! — тине Сәғитов. Ул хәзер рухи остаз һымағырак.

Мазһар Котляров яйлап кына тотондо был оло эшкә, әкеренләп факттар тупланы, боронго язмаларзы өйрәнде. Монографияның темаһы ошолайырак яңғыраясак: «Башкорт зыялылары язмышы».

Әлбиттә, был бик тә катмарлы тема, күп вакытты талап итә, тик донъя фәнендә бындай миҫалдар етерлек... Бик кыйыу башланғыс, аткарып сығара алырмы, осона етерме?.. Бик тә әкәмәт тема, капшап алыр ере юк, фән донъяһында тиз генә яклау табыры ла шикле. Шулай за Мазһар тотондо. Башка уй төшкәс, шул орлоктан тос емеш өлгөрәсәк. Һис шикһез!

* * *

Ректор Ислаховка Халыктар дуслығы ордены биреләү уңайынан банкет бара. Еләс һауа, тәзрәләр шар асык... Әллә май айы? Тантаналы музыка бүлмә эсенә генә һыймай, урамға ағыла. Бихисап йөззәр, шатлыклы көлөүзәр. Әйтерһендә, институт фойеһында бал гөжләй. Сал сәсле профессорзар, доценттар ун туғызынсы быуаттағыса купшы фрак кейеп алған, ә катындары — тотош ебәктән... Сәскә атқан алмағастай, шау актан ғына кейенгән кеүек донъя. Парзар бейергә төшә. Түңәрәк күл битен гүйә аккоштар тубы һырыған... Музыка көсәйә, парзар койон уйнатып өйөрөлә. Ректорзың башы әйләнә. Бәй, ул да фрак кейгән... Катыны Маһираны култыклап алған.

Бына улар янына Алламоратов якынлаша. Ул да фрактан, имеш, ул да катыны менән... Коммунистар башлығы, ә аристократтарса кейенгән.

— Зыя Ислахович, башлайык!

— Мин риза.

Кунактар озон өҫтәл артында урын алғас, Алламоратов телмәр тотә:

— Зыя Ислахович килеү менән институттың яңы корпусы төзөлә башланы, ике яңы ятакһана... Ректор тырышлығы менән стоматология һәм санитар-гигиена факультеттары асылды, институттың филми советына докторлык диссертацияһы яклау хокуғы бирелде. Уның тырышлығы аркаһында ауылдан күберәк балалар кабул ителә башланы, хәзер башкорт студенттары һаны өс проценттан кырк өс процентка тиклем етте. Ур-ра!

Бөтәһе лә ректорзы котлай. Һөйәрғолов менән Мөхәмәтов та — шунда. Хатта профессорзар Бикбулатов, Ганцев, Лазарева ханымдар килгән, институттың әлеге партком секретары илгәзәк Герасимов та, уның урынбаҫары Титов та калмаған. Һаулык һаклау министры Рәжәпов менән мәзәниәт министры Харрасов та бар. Был банкет, ректорға Халыктар дуслығы ордены биреү мәжлесе, барыһын да дуслаштырзы, барыһын да бер корға йыйзы!

Ислахов тағы залды байкай. Таныш йөззәр, ректор өсөн йән атып йөрөүсә доценттар Вәлиев, Мәмбәтов, Котляров, Латипов, Кыяметдинов... Көрәштәштәр, эштәре бушка китмәне.

Шарап кеүәтле, бокалдар сыңлай. Барыһы ла шат. Тулкын айкала-сайкала, йәш ханымдар бөгөлә-һығыла. Кавалерзар за йылғыр: инде остом, йығылдым тигәндә ак һындарзы тотоп кала. Аккоштар тағы канат яза... Баш әйләнә, күз алды сыбарлана, аяк аҫтында ер зырлап өйөрөлә. Шунда каты ғына кул беләгенән маткып ала. «Кит, мин — кавалер!» — тип сак кысқырмай, каршыһында — Алламоратов. Ауызы йырык.

— Зыя Ислахович, миңә «һез эсәһегез», тинегез, бөгөн иһә мин — айнык, ә бөтә институт — лаякыл... Һин үзең ойшторғанһың шул эскене.

— Шаяртмағыз, Алламоратов...
— Минеке өскә сықты!
Ректор тарткылаша башлай, капыл милиционерзар пәйзә.
— Әйзә, айныткыска!
— Тукта, бөгөн — байрам... Хөкүмәт миңә орден биргән...
— Ха-ха, без бирзек уны һиңә, без — обком! — Алламоратов күкрәк төйә.
— Һине һынамак өсөн генә ойшторзок был спектаклде. Ясно: профессор Ислахов та лаякыл, ул да эсә!

Ислахов айнып киткәндәй итә.

— Зыя Ислахович, гәфү, был шаярыу ғына. Әйзәгез, вальска! Рөхсәт итегез, һезең хәләл ефетегеззе...

Алламоратов йылғыр рәүештә Маһираның беләгенән эләктереп уртаға әйзәй.

— А-а!

— Зыя, Зыя, тим, нишләйһең? — Кәфиә үрһәләнә.

Иләүһерәгән ректор дивандан сак қолап төшмәй.

* * *

Ректор Ислахов обком секретары Алламоратовты аңлай алмай. Әлбиттә, ул буласак асык партия йыйылышы хақында ла уйлай, әммә шул хактағы уйы Алламоратовка әйләнә лә кайта. Бәтә эштең башы нәк уларзың икәненә мөнәсәбәтенә барып тоташа бит. Әйе, асык партия йыйылышы буласак, әйе, «бишәү» уның өстөнән өлкә комитетка хат язған, парткомиссия төзәлгән... Уны обком исеменән Алламоратов үзе төзөгән. Ул, ул! Ул ғына булыша! Бәтә был ығызығы, асык партия йыйылышы тирәһендә купкан шау-шыу бер Алламоратовтың эше, Ислаховка булған мөнәсәбәте һөзөмтәһе.

Уның башы қасан, кайзә, нисек башланды һуң әле? Ә-ә, теге эскелек хақында һөйләшеүзән һуң. Әйе, әйе!

Гәзәттә, мединститут ректорының бәғзе көнә обком секретары кабинетынан башлана ине. Йәшел төстә ул. Боронғо хан һарайзарына окшатып эшләнгән йорт. Ниндәйзәр яғы менән Мәскәү кремлен дә хәтерләтә: осло башлы башнялары ла бар.

Ректор эшлекле рәүештә йәшел йорттоң ауыр ишектәрен үзенә тарта. Тупһала — милиционерзар. Әллә кайзан танып торалар. Нисә йылдар бит инде — күнегелгән. Нисәмә тапкырзар килә, ә барыбер тулқынлана. Ошо баҫқыстан күтәрелгәндә күнелен шом биләй. Кеше үзенән-үзе йыйнақлана, иренен қымтый. Шунда ығы-зығы онотола, илке-һалкылыктың әсәре лә калмай.

Ул Алламоратов кабинетында. Алламоратов үткер зиһенле, ақыллы кеше. Һәр мәсьәләгә үз карашы бар. Күззәре зәп-зәңгәр, тишеп карайзар. Йылмайһа, шул зәңгәр күл сәңгөлөндә ут токана. Шул оскондар һиңә лә килеп етә, һине лә йылмайырға мәжбүр итә. Шулай инде түрәләр: үззәре ыңғайына йылмайта, үззәре артынан хафаға һала.

Ислахов Алламоратовка көләһөрәберәк карай. Үзен хақим итеп күрһәтергә ынтылыуы қызык. Ул секретарь алдында тыйнақ, йыйнақ. Бигүк бәлтерәп тә төшмәй, сиселеп тә китмәй. Ә Алламоратов кинәйәле көләмәстәр зә һөйләп ташлай, иң мөһиме: һәр сак үз һүзен өскә сығарырға тырыша.

— Эскелеккә каршы партия карары сықты, ишеттегезме?

— Әлбиттә...

— Ә һеззә студенттар эсәме?

— Эсә! — Ректор тура ярып һалды.

— Ә укытыусылар?..

— «Укытыусылар..!» — Ислаховтың йөзө карайзы, калын кашы емерелде.

Быны секретарь за күрзе. — Һе... Укытыусылар ғына түгел, һеззә эсәһегез бит. Мин дә эсәм.

Бер мәлгә бүлмә эсе шып-шым булды. Ректор за, секретарь за шул өһһөзлөктән шаңкып ултырзы.

— Мин эсәм... Кем менән эстем мин, ә?

— Обком секретары профессорзарға кунакка йөрөй, ә уны берәү зә күрмәй зә, белмәй зә тип уйлайһығызмы?

— Ха-ха-ха? Ә һеззә эсәһегезме, Зыя Ислахович?

— Эсәм, әлбиттә. Без бөтәбездә эсәбездә.

— Ә партия карары?..

— Партия карары сығыуы якшы, хәзәр әзәрәк әсербездә.

— Хәйләкәр кеше һеззә, Зыя Ислахович. — Секретарь үзән тыйырға, ректор һүзән оноторға тырышты.

Теленә баш була алмаған ректор за үкенде, йәне карайзы. Үзәнә кайтқас та, берәүзә күргәһе, бер эшкә йогонғоһо килмәне.

Секретаршаһын сақыртты.

— Берәүзә лә үткәрмә!

Тәзрә каршыһына бақты. Бынан «Йәшел йорт» ап-асык булып күренә. Унда — хан һарайында — ил язмышын хәл итәләр. Тәкәббер, өһһөз йорт. Ректор язмышы ла ошо һарай кулында.

Озақ торзо, һаман өштөн һалманы, үзән кабинетында кунак һымак тотто. Үзәнә: «Һиңә кешеләр араһында түгел, ә карурманда йәшәргә кәрәк!» — тип кысқыргыһы килде.

Күңеленән был донъянан, бәндәләр араһынан айырылғандай булды. Гүйә, йәне икегә ярылды. Үзе — ошонда, тәзрә төбөндә, ә игезәге... Бәлки, ошо мәлдә Алламоратов та тәзрә янағына һөйәлгәндәр, мединститутка төбәлгәндәр? Улар — ике еңмеш...

* * *

Ректор язғы карзы ярып атланы. Инде Өфө баксаһын Мәскәү урамы тип һандыраны. Мәскәү — уның һөйөклә калаһы, йәшлеге үткән, хыялдары бөрөләнгән кала.

Ректорзар йыйылышына сақырғайнылар. Ислахов «Мәскәү» кунакханаһына төшкәйне, шунда Алламоратовты күрзе. Иҫерек. Иптәше култыклап алған. Метронан сыктылар. Ислахов та, кызығып, арттарынан әйәрзе. Былар «Мәскәү» кунакханаһына ыңғайланы. Ул да шунда туктаған! Тирә-йүндә халык, урам кайнай. Тегеләр өсөнсә катка күтәрелде, вахтерзар өндәшмәй.

Әрнене, кәмһенде профессор. Бер нисә көндән ошо бәндә Өфөлә йөрөп ятасак, кешеләргә ақыл тукуясақ, әзәпкә өйрәтәсәк.

Профессор Ислахов, Өфөгә кайтқас, озақ кына секретарь күзәнә тура карай алманы. Ә эше йыш кына секретарь кабинетынан башлана.

* * *

Алламоратов Мәжлестән* кайтып килә ята ине. Юлдашы менән ресторанга ла инеп ултырзылар. Мәскәүгә йөрөүен йөрөгәс ни, зур эштәр аткарғас, хәзер әзерәк бушанып алырға ла ярайзыр.

Мәжлескә йыш сакырмайзар, мөһим мәсьәлә булганда ғына... Мәскәүзәге даирәләрең үз тәртибе. Бында бик талапсан, бик етди заттар. Улар хатта олуғ донъяга бигүк билгеле лә түгел, күзгә-башка салынып та бармай. Өһһөззәр, мәғрур кая ише тәкәбберзәр. Халык, гәзәттә, уларзы белмәй, улар донъяга фаш ителмәй. Рәсми телдә был йәшерен ойошма мәзәни клуб тип атала, ә былай милләткә кағылған мәсьәләләр, халык-ара хәлдәр тикшерелә. Озон өстәл, һаран төстәр, коро сәләмләүзәр. Йыр за, сәй-мәй зә юк, бары — һүз, бары коро-һары кул кысышыу... Каранан килешле костюм һәм баш кағыу... Ирзәр генә, бөтәһе лә дәрәжәле заттар. Ғөмүмән, Алламоратов бында ғүмерзә министрзан түбән вазифа биләгәнде күргәне юк. Күрше республиканан да — бик иҫәпле, бик һыналған кешеләр генә...

Һуңғы Мәжлестең ултырышы Башкортостандағы хәл-әхүәлдәргә арналды, Алламоратов иҫәп-һисап тотта. Бөтә донъя буйлап үтһәләр зә, айырым төбәкте тикшергәндә етдизәр, урындағы бөтә хәл-әхүәлдә белеп торалар. Башкорт дәүләт медицина институтындағы хәл бөтәһен дә борсой.

* * *

Дөрөсөн әйткәндә, мединститут тирәһендә купкан шау-шыу һакында калала төрлө хәбәрзәр йөрөнө, интернат-мәктәптә лә геүләштеләр, «башкорт» тип янып-көйөп йөрөгән Сәғитов, Алсынбаевтар за борсолдо.

Курайсы Алсынбаевтың тиктомалдан был бәхәскә килеп кысылыуы, берзән, сәйер зә һымак, әммә был кеше ғүмере бакый халкы язмышы, башкорт тарихы менән кызыкһынды. «Башкорт» тиһәләр, колағы карп итә; армияла ла уны «Урал айыуы» тип йөрөттөләр, уға өлкән лейтенант Алсынбаев тип түгел, ә башкорт тип каранылар.

Башкорт интернатына эшләргә килгәс тә, үзен тормошта халыктың яклаусыһы, курайсы буларак, уның хезмәтсәһе итеп тойзо. Башкорт дәүләт медицина институтында башкорт ректоры икән, хәзер институтта шул кешене урынынан алып ташлау эшен башлағандар, быға обком үзе тотонған! Әлбиттә, әлбиттә, башкорт кешәһен яқларға кәрәк, был бөтә халыкка каршы ниәт. Астыртын уй!

Башкорт кешәһе башкортлок идеяһы тирәһендә ойоша инде. Ғәзелһезлеккә каршы сыға! Уныңса, обкомдың, уның комиссияһының эше хилаф, улар бөтәһе лә башкортка башкорт булған өсөн генә яу аса!

* * *

Ректор яй, сабыр. Уй-хистәре ыңғайына эйәрә. Һаман уйлана, уй сылбырын ары тағата. Тыштан гәмһез күрәнһә лә, йәне тыныс түгел: күңелен теге хафаһы борсой. Кайза яңылышты ул, ни урында хата ебәрзә? Әллә хафаланыуына теге студенттарзың һуғышыуы, бер-берәһен сәнсешәүе сәбәпме? Алламоратов менән аралары бозолоуы нәк шул эске һакындағы әңгәмәгә бәйле түгелме? Хәзер эш кайһылай зурға китте: асык партия йыйылышы йыялар, һүз башлыса уның

---

* Мәжлес — фекерзәштәрзәң рәсми булмаған урыны.

тураһында барасак. Йәнәһе, институттағы мораль мөхит хөрт, ә мәсьәләнең башы ректор бит, һөйәрголовсылардың максаты билдәле — ниһайәт, власты үззәренәң кулына алыу, обком секретарына ла Ислаховтың «һез зә әсәһегез» тип тура ярып әйткәне окшаманы. Әйе, әйе, бөтәһе лә нәк шул обкомдағы гонаһһың әңгәмәнән башланды, шунда төп идеолог Алламоратовтың асыуы кабарзы...

Ислахов әүәлге замандарҙа обкомдың бүтән секретарҙары менән дә әшләне, ни уйлағанын йөзгә бәрәп әйтә ине, ә арттарынан һөйләп йөрөмәне. Партия активтарында ла, былай әңгәмәләргә лә ни уйлағанын йәшермәй еткерә, бер низе лә әсенә йомоп калдырмай...

Әле теге «бишәү»зәң хаты обкомға барғас ук, уны фән һәм юғары укыу йорттары бүлегә мөдире сакырып алғайны. Бүлек мөдире: «Зыя Ислахович, һеззәң өштән ялыуҙар күбәйзе, әйзә, шау-шыу куптармайык: ғариза язығыз за үз теләгегез менән вазифағызҙан китегез!» — тип белдерзе. Ислахов ярһып Алламоратовтың кабинетына барып инде.

— Һез минең әштән китеүемде талап итәһегезме?

— Юк.

— Ә мөдирегез нимә ти?..

— Ул — мөдир, ул үзе лә шул ук һүззәргә әйтә ала...

— Юк, мин быға ышанмайым, мөдир түгел, ә һез үзгегез минең китеүзе талап итәһегез...

Әүәл шундай һөйләшеү булғайны. Бөтәһе лә асык: обком исеменән һүз һөйләүсе Алламоратов уның ректор вазифаһынан китеүен көсәй. Мәсьәлә бында бер Алламоратовка ғына бәйле, әгәр Ислахов урынынан бушатылһа, бөтәһе лә үз яйына кайтасак... Әгәр ректор китһә, ер йөзә тигезләнәсәк, бер Ислахов кына төп каршылык, бөгөн бөтә донъяның кәһәре уға, Ислаховка төбәлгән!

...Шулай за ул бигүк бер катлы ла әзәм түгел. Алламоратов, һөйәрголовсылар Ислаховты ғына алып ташлау менән мединститутта әштәр яйланармы? Уйлы кеше, әлбиттә, мәсьәләнең ошо яғы тураһында ла борсолорға тейеш һымак. Әгәр уйлана-борсола белһә...

Бында мәсьәлә бер катлы ғына түгел, был ығы-зығы артында хәтәр мәсьәләләр, катлы-катлы катламдар ята, буғай.

* * *

Майор Сәғитов Мәскәүзә укыны, тарих менән кызыкһынды. Ул холко менән шундайырак кеше: халкым тип яна, «башкорт» тиһәләр, һискәнеп китә. Бигерәк тә халқы тарихы — уның йәнендә. Тарихты ябай укыусы, ғалим буларак кына өйрәнмәне, кызыкһыныуы ниндәйҙер сиргә әйләнде. Сәғитов тарихты тоя, ул тарих менән йәшәй. Офицер булып китте, армияла хезмәт итте, төрлөһөн күрзе, ниһайәт, төпкөл төбәк — Мәғзән районына хәрби комиссар итеп ебәрзәләр. Йыш кына Өфөгә килә, шунда элекке хезмәттәштәре, Мәскәүзә бергә укыған һабакташтары менән осраша, медицина институтынан Мазһар Котлояров менән Мәскәүзә үк таныш инеләр. Якташтар, бигерәк тә Котлояровтың башкорт зыялылары тураһында монографияһы кызыктырзы. Ғәжәп, был беззәң ғилми фекер әйәләрендә, фөмүмән, Башкортостан ғалимдары араһында ишетелмәгән-күрелмәгән тема: башкорт зыялылары язмышы... Кәзимге ғилми хезмәт, ләкин Башкортостан өсөн үтә әһәмиәтле. Әлегәсә республика автономия хоқуғында ғына йөрөп ята, союздаш республикалар менән сағыштырғанда, мөмкинлектәре сикле: энциклопедия сығара алмай, киностудияһы, ғилми институттары, махсус

тарих, милли сәйәсәт институттары юк, милли сәнғәт, милли мәзәниәт институттары бармак менән һанарлык, нәмәгә төртөлмә, «юктың юғы» инде.

Ә былай караһаң, Мазһар Ҡотлояровтың монографияһы — ғәзәти хезмәт. Якташы шуны күз уңында тотоп эшләһә ине.

* * *

Бармактар тигез түгел, кешенең бер-береһенә мөнәсәбәте лә бер үк түгел, шуға ҡапма-каршы яктар барлыкка килә, ҡараштар асыҡлана. Берәүзәр-бер идеяны, икенселәр икенсене яҡлай, шулай яйлап сиһифтар, фиркәләр, төркөмдәр, фронттар барлыкка килә. Шулай интеллигентлыктың һызаттары асығыраҡ төсмөрләнә, шулай уның без хәҙергәсә аңлаған булмышы һызатлана. Бармактар тигез түгел, мөнәсәбәттәр ҡатмарлы, кешеләр төрлө-төрлө. Уларҙың һәр береһе үҙенең идеяһы, идеологияһы менән һуғарылған.

Түрәнә ҡабул иткән, уның идеологияһы менән килешмәгән төркөмдәр, айырым шәхестәр зә барлыкка килә. Ҡайһы берзә бөтә йәмғиәт — бер яклы, ә берәү — бер яклы. Нәк шул ваҡыт, бөтә йыйын берзә даулағанда, икенсе берәү яңғыз үҙенекен иҫбатлаған сақта интеллигентлык асыҡлана ла инде. Бер кеше дөйөм фекергә ҡаршы сыға... Ул үҙенекен раҫлай, үҙенекен даулай! Бөтә гәм яңылышҡанда ул хаҡ, нәк уныҡынса — дөрөҫ! Шәхес үҙенекен яҡлай, уныҡынса ғына булырға тейеш был донъяла, бөттө-китте. Шәхес шулай үҙен дә раҫлай, үҙенекен таныта. Нәк ошо мәлдә шәхестең үзлеге башлана. Был — граждандыҡ позицияһы!

Интеллигент тантана итә. Әммә быны юғарылағылар — башлыҡтар ни-сек ҡабул итә, власть дилбегәһен тотосуы хакимдар зыялының был ҡылығын, йәмғиәттә раҫланған, ҡанунлаштырылған тәртиптәргә ҡаршы сығыуына ни-сек ҡарай? Ул ҡалыптарҙы емерергә, күмәк ҡорған ҡаяны ауҙарырға маташа түгелме? Нишләп быға юл ҡуябыз?

Хакимдар иң элек шул шәхестең ауызын ҡаплай, уны юлдан алып ташлай. Ул безгә кәрәкмәй, ул безгә ҡамасау! Коперник, Джордано Бруно, Сахаров... Улар безҙең менән түгел, улар безҙең ыңғайға баҫмай! Улар — ете ят! Уларҙың ауызын томаларға, күҙен сокорға, һаман да тынмаһа, юк итергә! Уларҙы Жанна д'Арктай — усаҡка!

— Һин түрәгә арнап йырҙар язманың, шағир, һин башлыҡ ыңғайына баҫманың, шәхес, һин олугты данлап йөрөмәнең, юлаусы! Һин, Буранбайҙар булып, түрә-ҡараларға таш аттың, ҡаскын йырҙарын йырланың, зимагор көйҙәрен һуҙың, ашаған табағыңа төкөрҙөң! Шул төҫ һиңә, хәҙер илеңдән һөрөлөп, имгәк булып йәшә, әйзә!

Ай ҡара ла урман икән араһы,
Байғураларға ҡаршы йыр йырланым,
Танып ҡалыр микән туғандарым,
Хаҡ юлымды аңлармы халҡым?

* * *

Николай Николаевич Герасимов, институттың партком секретары, кабинетына ингәйне, телефон шылтыраны. Өлкә комитетынан, фән һәм юғары уҡыу йорттары буйынса бүлектән икән.

Николай Николаевич аптырап ултырҙы: иртәгә — шаршамбы, ә йома көндө — асыҡ партия йыйылышы. Обком партком ултырышы узғарыуы талап итә. Николай Николаевич, асыҡ партия йыйылышы булғас, партком ултырышы тағы

нимэгэ, тип әйтеп қараны... Нишләргә? Ысынлап та, тәүзә партком ултырышында тикшереп қарағамы әллә парткомиссия һығымталарын? Партия уставында был мәсьәлә нисек қаралған икән?

Герасимов, бик икеләнгәс, партком ағзалары менән кәңәшләшергә булды. Ахырза, обком да талап иткәс, әйзә, шаршамбыла партком ултырышы уҙғарып алайык, бәлки, мәсьәләне асык партия йыйылышына сығарузың кәрәге лә калмас, тип килештеләр.

Партком ултырышына хат авторзары, партия комиссияһы ағзалары саҡырылды. Партия комиссияһы ағзалары өндәшмәй, Николай Николаевич бер-бер артлы хат авторзарына һүз бирә. Тегеләр алдан һөйләшеп куйған кеүек, бер үк хәбәрзе сурытып тик ултыра. Иәнәһе, һөйәрғолов ректор булыр, ә Бикбулатов — проректор...

— Туктағыз әле, егеттәр! — Партком секретары Герасимов сәсрәп китте. — Әллә иҫәрләнеп бараһығыҙмы? һөйәрғолов — ректор, имеш... Бының буласағы юк, әзерәк мәсьәләгә етдиерәк карайык!

Юк, партком секретарының һүзе һүз зә түгел — былар һаман үззәренекен кайыра.

— һөйәрғолов — йәш, перспективалы кеше... — тип башлай Мөхәмәтов тағы... — Ул — кардиология буйынса беззең күренекле белгесебез, монографиялары бар, ә Бикбулатов — бик егәрле тикшеренеүсе, лабораториянан сыкмай. Уның тәжрибәләре, үзегезгә билдәле, медицина өлкәһенә генә түгел, ә ауыл хужалығына ла хезмәт итә. Комактар менән теге тәжрибәһен генә иҫләгез. Ефнедеус шыйыксаһын һөрткәс, комактың йөнө күкрәп үсә. Бикбулатов был тәжрибәһен һарыктарға ла күсерә, һөзөмтәлә, һарыктар күп итеп йөн бирә...

Тағы һөйәрғолов баһа, карашын ректор Ислаховка ата.

— Ә ректорзың тәртибе? Қоромтаевка: «һин — кузнечик», — тип әйтеүенә ни тиерһегез?

— Мин Қоромтаевтан эш талап иттем бит, — тиергә мәжбүр ректор Ислахов.

— Әйе, Қоромтаев хужалык эштәре менән шөғөлләнә... Ләкин улай кешене кәмһетергә, кушамат тағырға ярамай бит. Был — Ислаховтың эш стиле!

— Туктале, һөйәрғолов! — Хәзер ректор Ислахов урынынан калқына. — Без һинең менән нисә йыл бергә эшләйбез, мин һине берәй кәмһеткәнем бармы? Ә Қоромтаев — ялкау, мин унан эш талап итәм, ятакта торбалар туңа, шуларға күз-колак бул, тим. Ә ул — минән киткәнсе, әйәһенә еткәнсе эшләй... Ярай, хатаһын аңлай, һинең кеүек, серәшеп, бәхәсләшеп ултырмай.

— Егеттәр! — Тағы партком секретары Герасимов һүз ала. — Без быға тиклем бөтә мәсьәләләргә лә ошонда, парткомда, асыктан-асык һөйләшеп хәл иттек, ә сүпте өйзән сығарып, обкомға хат язып ятманык. Мин үзем асык кеше, берәүзән дә бер һиндәй зә серем юк. Бөтөнөһө күз алдында, мәсьәләне һамыслы, әзәмсә хәл итеп өйрәнгәнмен. Парткомда ла шундай кешеләр йыйылды. Зыя Ислахович та ипле, ихтирамлы кеше, гел беззең менән кәңәшләшә, бөтә мәсьәләләргә лә уртаға һалып һөйләшә. Әйзә, был юлы ла берзәм булайык, мәсьәләне ары куйыртмайык. Ислахов — лайыклы кеше, ректорлыҡ вазифаһын дөрөс биләй, әйзә, уға тыныс эшләргә мөмкинлек бирәйек.

Партком секретары һөйләп бөтөгүгә, һөйәрғолов урынынан оһоһоп торзо ла:

— Юк, без риза түгел! — тип белдерзе. Дуһтары ла артынан әйәрзе. Әңгәмә барып сыкманы.

...Партком партком инде. Уға обком, элбиттә, юғарынан тороборак, кәмһетеүлерәк итеп карай. Әммә мәлендә партком да үзенең нәгез һүзен әйтә, үз фекерендә каты тора ала. Шундай сактар, әйе, юк-юкта осрай: бәгзе парткомдар өстән бәсымға бирешмәй, үз һүззәрен һүз итә.

Медицина институтының парткомы нәк шундай зарзан ине. Күптән түгел улар бер доцентты партияға алманы. Теге нисек кенә кыйышып, кай зарзан ғына шылтыраттырып караманы!.. Институттың ул доценты республикала бик тә билдәле кешенең балаһы икән. Ә ул билдәле кеше — Алламоратовтың йән дусы.

Парткомда был эштә ендәк тип, тынысланып куйзылар за һуң, ә Алламоратов барыһын да эсенә һала, бер низе лә онотмай.

Дөрөсөн әйткәндә, Мәжлес тә шуны көсәй. Уның азақкы ултырышында мединститут ректорын кисекмәстән вазифаһынан бушатырға тигән талап куйылды.

Икенсе бүлек

Ректор Ислахов мединститут тирәһендә куйырған мәсьәләләрзе бары обком аша ғына хәл итеп буласағын аңлай ине. Республика юғары укыу йорттары ректорзар советы бар-барлыкка, әммә хәзер институттағы хәл-әхүәлдәрзе яйларға уның ғына көсө етмәс: мәсьәлә уғата тәрәнгә төштә — укытыусы профессорзар өлкә комитеттың үзенә хат яззы, институт тирәһендә шау-шыу ситкә сыкты, хатта Эске эштәр министрлығына тиклем барып етте.

Мәсьәләне нисек тә асыкларға, кара-каршы ултырып һөйләшергә! Һәр хәлдә, элек шулай эшләй торғайнылар: килеп тыуған каршылыктарзы секретарь менән уртаға һалып тикшерәләр.

Баштан ук беренсе секретарға инмәй, ә идеология секретарына барзы.

— Мин һезең менән асыктан-асык һөйләшергә тип килдем, — тине Ислахов обком секретары Алламоратовка.

— Якшы, — тип ризалашты уныһы.

— Мәғлүм булыуынса, обкомға мединститут укытыусылары хат яззы...

— Әйе, без уны тикшерәбез...

— Һез ул хатты ғына тикшермәйһегез, ә бөтөн институтты икегә бүлдегез: бер якта — ректорға каршылар, ә икенсе якта — уны якларға маташыусылар. Институт хәзер бары шул мәсьәлә менән генә шөғөлләнә, укыу-укытыу за, тәрбиә-ойоштороу эштәре лә онотолдо. — Профессор сәсәнә. — Бары «кем ректорзы яклай», «кем уға каршы» тигәнде тикшерәләр. Ә мәсьәлә төбөндә ябай ғына хәкикәт ята: был элиталы (ул шул һүзенә юрый бәсым яһаны) укыу йортонда кем укырға тейеш? Ауыл балаларымы, әллә каланыкылармы? Ялыу языусыларзы ла шул борсой: ректор Ислахов институтка әзерлекһез ауыл балаларын килтереп тултырзы, улар назан, мединститутта укый алмай! Шулаймы икән? Бына алдыбызза — институтка кабул ителгәндәр исемлеге. 56 процент — өфөнөкөләр, бүтәндәре — калалар, район үзәге балалары, ауылдан килгәндәр — 43,8 процент...

— Ә элек ауыл балалары 4 процент кына ине...

— Алламоратов туған, без икебез зә ауылда тыуып үскәнбез. Икебез зә ауылдағы тормоштоң, ауыл мәктәбендәге укыу-укытыу кимәленең ниндәй икәнән беләбез. Ауылда врачтар етешмәй, район ерендә йәшәгән халык ошо көнгәсә тейешле медицина ярзамы алмай. Вакытында медицина ярзамы алмай үлеүселәр,

фажиғәгә тарып, ярзам һуңлау осрактары күпме?.. Безгә көн дә хәбәр килә, был хакта республика статистика идаралығы ла белә, ышанмаһағыз, уларҙан мәғлүмәт таптырығыз...

— Таптырырбыз, — тип һүз кыстырҙы Алламоратов. Уға хәзер нисек тә ректорҙы туктатырға, әңгәмә дилбегәһен үз жулына күсерергә ине.

— Таптырығыз! Тағы бер мәсьәлә... — Ректор карлыкты. — Ауылдарға ла, калаларға ла бер тигез врач кадрҙары әзерләйбез. Республика халкының 75 проценты ауылда йәшәй, ә без 43 процент кына студент укытабыз. Сер түгел — укып сыккас, калала төпләнергә тырыша бит.

— Килешәм, — тине обком секретары.

— Килешкәс, ниңә мединститут эшенә аяк салаһығыз, укытыусыларҙы ике лагерға бүләнегез?

— Без юғары органға хезмәткәрҙән килгән һәр хатка, һәр үтенескә яуап бирергә, хәлдә объектив рәүештә тикшерергә бурыслыбыз — максатыбыз шул ғына, ә һез әллә ниндәй лагерь, икегә бүленеү тураһында һөйләйһегез...

— Ярай, — тине профессор, — мин һезгә ни уйлағанымды әйттем.

— Туктағыз! — Ректор инде, һүз бөттө, әйтәһен әйттем, тип ишеккә кайырылғайны. — Зыя Ислахович, безҙе институттағы тәрбиә эшенең аҡһауы ла борсой бит. Бына — Эске эштәр министрлығынан мәғлүмәт: мединститут студенты Шаһиәхмәтовтың эше прокуратураға тапшырылған. Был — бөтә институт йөзөнә кара тап.

— Дөрөс, — тип ризалашты ректор.

— Бында безгә, обкомға ла, тынғы юк, — тип белдерҙе секретарь. — Дирижер Тихоновскийҙың катыны әллә нисә кат ошонда, кабинетымда илап ултырҙы.

— Бер мал бөтә көтөүзе...

— Ә һез, ректор, ул бысракты үзегеҙҙең иҫәбегеҙгә лә язығыз.

— Рәхмәт.

* * *

Ғафуандың башында уйҙар кайнай, хәтирәләр терелә...

— Ә-ә, Баймак, Сибай!

— Темәс педучилищеһын тамамланым мин, Хисмәт ағай...

— Баймак, Темәс. Шәп! — Интернат директоры һөйөнгәндәй итте. — Тәк, эш тиһең инде.

— Эйе, эшкә төшөргә ине... — Ғафуан ашыкты.

— Якшы, кустым, тырышырбыз. Минең кустыларҙы беләһеңме?

— Беләм, Хисмәтулла ағай, Нурғәли менән Динмөхәммәт ағай һуғышта ятып калды бит.

— Эйе. — Директор тәрән итеп көрһөндө. — Тәк, эш... Темәс, Баймак, ха, булдырабыз уны. Без баймактар бит әле. Понимаешь, төп башкорттар! Өфөлә башкорттар күпләп йәшәргә тейеш! Кем итеп эшкә алабыз?

— Башкорт теле укытыусыһы...

— Улар безҙә быуа быуырлык!

— Һезҙә сәнғәт дәрестәре бар. Мин — йырсы, курайсы... Тағы ярты ставкаға столяр итегез... Кулым оҫта.

«Столяр, столяр», — тип уйланы директор эстән.

— Министрлыктан рәхсәт ал!

Запастағы офицер урынынан қалқынғайны, директор за басты.

— Тукта, һинең пропискаң бармы әле?

— Юк.

— Ана, пропискаң да юк. Тап.

— Нисек?

— Уйла.

Гафуан министрлыкка осто. Аяктары етез, күззәре яна, йөрәге даһырлай, зһене ап-асык. Индәреңдә канаттар яралған төшлө — оса. Мәлендә барып етергә тейеш.

Мәғариф министрлығында ла ныкышты авиатор, үзенең кемлеген озақ иҫбат итте.

— Мине армиянан демобилизацияланьлар. Оборона министры бойорого менән... Бына документтарым! — Қағыззарзы өстәлгә теззе.

— Интернатта тәрбиәселәр етәрлек! — Министр сигенмәне.

— Мин балаларзы курайза уйнарға өйрәтәм!

— Икенсе мәктәпкә барығыз!

— Юк, мин башкорт интернатына барам!

Офицер кире интернатка китте.

Директор, аптырап:

— Бер зә булмаһа, кустым, райкомдан рөхсәт килтер, — тине.

Унда ла юлы уңмағас, Гафуан Алсынбаев демобилизацияланьусьларзы эшкә урынлаштырыу буйынса республика комиссияһына мөрәжғәт итте. Мәсьәләне тиз арала хәл иттеләр.

* * *

Ислахов яй ғына атлай. Институт каршыһына йүкәләр тезелгән. Бөрөләре асылған, ара-тирә йәшел кыяктар күренә. Тәбиғәт терелә, донъя йәшәрә. Тирә-йүндә һулап туймаслык һауа: бөрө есе, йырын һыузары тыны. Тәбиғәт йәнләнә, кешеләр дәртләнә. Язғы һауа күкрәктәргә тула, башты әйләндәрә. Күңел әллә кайза ашкына, йөрәк елкенә. Ошо кистә, шигри ауаздар, хуш ес менән тулған донъяла вак нәмәләр, ығы-зығы, тартыш-талаш тураһында уйлағы ла килмәй. Мәңгелек алдында ул үтә вак, буш нәмә һымак. Әле партком ултырышы хақында уйлау ғына йәнде әрнетә... Күңел юғарыға ашкына, ә аяктарың ләмгә батқан.

Һөйәрғолов түрәлеккә ынтыла. Ректор проректорының был кылығына аптыраманы ла. Һөйәрғолов һәр сак еңеләрәк холокло булды: уйламай һөйләй, гел алдан һикереп төшә. Әүәле лә уның ректорлыкка ынтылыуы хақында хәбәрзәр сала-салпы ишетелеп кала ине, Ислахов көлөмһөрәп кенә куйзы. Һөйәрғолов шул вазифаны тартырлыкмы? Йәш кеше, көсә ташып тора. Әллә уны откотоусы, котортоусылар бармы икән?

Икенсе нәмә борсой — нисек проректор үз артынан шундай хөрмәтле кешеләрзә эйәртә алған? Профессор Мөхәмәтов балалар хирургияһы кафедрасы мөдире, Бикбулатов — лаборатория мөдире. Юғары эш хақы ала. Ни етмәй? Нишләп улар Ислаховты Һөйәрғоловка алмаштырырға теләй? Қасан яза басты һуң ул, ни урында хата кылды? Институт өсөн тип тырыша, бөтә һәләтен шуға бирә... Хуплау урынына — ялыу, партком ултырышы... Беренен дә ситкә типмәй, картына-йәшенә бүлмәй, милләтенә карамай... Бармактар за тигез түгел, һәр укытыусыға — айырым мөнәсәбәт. Ислахов үзе лә укытыусы, ғалим кеше — фән белгестәренең хәлен аңлай.

Обком вәкиле лә, теге бүлек мөдире, хак әйтте.

— Фән кешеләренең, педагогика менән бәйлә әһелдәрзәң бер-береһен битәрләүе аптырата. Партия хәзәр үзе шул тәрбиәселәрзә тәрбиәләп ултырырға тейешме? Әлбиттә, обком ошондай зур институтта гауғага юл куймаясақ... Был обкомға хат язусыларға ла, ректор Ислаховтың үзенә лә кағыла. Әлбиттә, ректор эшмәкәрлегендә бөтәһе лә ал да гөл түгел. Халыкта ла: «Утһыз төтөн сыкмай», — тизәр. Хак. Утты һүндереү сараһын табырға кәрәк. Обком сараһын табыр, партком ултырышында булмаһа, эште асык партия йыйылышында хәл итербез.

Эш асык партия йыйылышына калды. Ә ректор Ислахов уйлана, уйзарының осо-кырыйы, башы-ахыры юк.

...Ул башта Өфөлә укыны. Рабфакта. Республика хөкүмәте Совет власының тәүге йылдарында төпкөл төбәктәрзән йыйылған үсмерзәрзә үз канаты астына алды. Күбеһе башкорт интернатынан икән. Барыһы ла белемгә һыуһаған, белем тауына артылырға, көслә кешеләр булырға хыяллана. Ил язмышы улар кулына каласақ бит. Зыя ла шуларзың береһе, башта әлеге интернатта укыны, азақ институтка әзерләнеү өсөн рабфакка инде.

Хөкүмәт башлығы Зыяның якташы — Арғаяш яғы кешеһе икән. Зыя уның менән танышыу хакында хыялланды. Уларзы, бер төркөм йәштәрзә, Мәскәүгә укырға ебәрергә әзерләнеләр. Күтер көн еткәс, барыһы ла Хөкүмәт йортонә йыйылды. Шунда баш калаға йыйыныусылар менән теге ағай за күреште. Йөзө нурлы, үзе итәғәтле икән. «Был кеше бөтә донъяны үзенә һыйзыра ала», — тип уйланы Зыя.

— Һез — яңы заман кешеләре, халкыбыз киләсәге, кайза йөрөһәгез зә, Башкортостанды, ата-әсәйзәрегез ышанысын аклағыз, бер вақытта ла батыр башкорт улдары, кыззары икәнегеззә онотмағыз.

Мәскәүзә медицина институтында укығанда ла, аспирантураға күскәндә лә ағайзың был һүззәре колак төбөндә сыңлап торзо. Зыя, гүйә, гүмере буйы шул һүззәр ыңғайына йөшәнә.

* * *

Ул — рәссам. Гүмере буйы бер триптих яза, шуны ослап бөтөрә алмай за куя. Дөрөс, ул һөнәре буйынса фтизиолог, геронтология буйынса кызыклы хезмәттәре, үзенсәлекле күзәтеүзәре бар, уларзы фәнни хезмәттәрәндә яктыртты. Фәндәге озон юлы һынлы сәнғәт менән гел йәнәшә барзы. Ул һәр вақыт, сак кына бушаған мәле булыу менән, картиналарына тотонор ине. Рәсемдәрән тәүге мөхәббәте менән дә сағыштырырға ярата.

Тышта — яз. Күңеле тәүге бөрөләргә, йырсы гөрләүектәргә һөйөнә. Өфө урамында яз тантанаһы. Коштар һайрай, кешеләр йылмая. Озон кыштан һуң барыһыныңда йөзә асылған. Яз хәбәрселәре — сыйырсыктар кайтқан, тротуарза күгәрсендәр гөрөлдәй. Салт аяз көнгә профессорзың да кәйефе күтәрелде. Улар тәүләп Өфөгә кайтканда ла яз тантана итә ине. Икеһе лә врач...

Профессор яй ғына бара. Аллея араһынан атлай, гүйә, ошо юлын — уйын һузырға теләй. Ошонда, донъяның шау-шыуынан айырылған мөйөшөндә, йән тыныслыктарын табырға итә.

Ул язза ла көндәр сыуақ ине, ә ул — теләһә ниндәй таузы урынынан күсереп куйырзай гәйрәтле егет... Йәш белгестәр яңы асылған Башкорт медицина институтында эш башланы.

Профессор күптән инде хэлэл ефетенен образын картинаһында һынландырырға йыйына. Ниндәй форманы һайлаһа, йәтеш булыр, уйлағанын тулыраҡ итеп сағылдырыр? Инде нисәмә йылдар зиненен катынының образы эзәрлекләй... Бәтә тормошто, кисерелгәндәрҙе нисек һынландырырға?

Триптихтың тәүге өлөшөн «Хыяллы кызы» тип атарға булды. «Хыяллы кызы»за Маһираның йәшлек, студент йылдары яктыртыласаҡ. Мәскәү осоро... Аҙаҡ «Кыз менән егет» картинаһы китә, иң һуңында — «Әсә менән бала» полотноһы!

Хыяллы кызыйы, бәлки, йыһанға күсерергә кәрәктер? Был осраҡта образ нығыраҡ асыласаҡ, йәғни үз асылына кайтасаҡ. Хыяллы кыз — йыһанда, үз донъяһында. Йондоззан йондозға күсә, яңынан-яңы булмыштарға етергә итә. Сәс толмо артка һыпырылған, күлдәк итәктәре тубығына йәбешкән; йыһан еле битенә, түшенә бәрә... Юк, инде кире боролорға уйламай.

Әйе, хыяллы кыз әүәлге бер катлылығын, хатта нәфислеген дә юғалтты. Сая, кырыс. Үз асылынан айырылыуы ла хәрт. Хыял кызы — ижадсының туғаны. Уның хыялы.

Профессор, ял алғас, бер нимәгә карамай, картинаһын ослап куйырға тейеш.

* * *

Эй йәшлек! Кыска хәтерле һин: һөйөнөсөн дә, һағышын да тиз онотаһың. Хафаларҙы йәһәт таратаһың, даръяларға ашаһың, күк иңендә балкыйһың. Әйтерһең дә, был донъяла һин барыһын да булдыраһың. Нимәгә тотонһаң да, килешә, кулыңдан килә.

Зыя — исәр. Хыялы йүгәнһез булғас, дәрте кайнағас... Чехов кеүек пьесалар яҙыр, Бородин һымаҡ музыка ижад итер. Барса донъяны яулар.

Мәскәү йылғаһының бейек ярында икәү. Ел өстәренә һырыша, сәстәрен туззырып ебәрә. Карағайҙай озон буй-һынлы, сөм кара сәсле егет, ялтыр туфлизар... Ә ебәк ал күлдәк, зәңгәр кофта...

Ял көнө тип, йылға буйына сыҡтылар. Оҙаҡламай — имтихандар... Теплоход, туптай, тулкын өстөнән һикерә. Көмөш тулкындар, әйтерһең дә, елән тәңкәләре. Йылмаялар, күз кысалар. Кояш йәлләмәй коя нурҙарын.

— Маһира, уҡып бөткәс, кайза?..

— Башкортостанға инде. — Ә һин, Зыя?

— Мәскәүгә нык өйрәнелде бит.

* * *

— Зыя!..

— Маһира!

Йәштәр бер-береһенә ташлана. Борсаҡка окшаған төрткөләр һибелгән күлдәк кейгән кыз, тирәлә — халыҡ. Перрон умарта күселәй гөжләй. Шул даръя уртаһында, гүйә, икәү генә.

— Маһирам, мин ректор менән һөйләштем, һине госпиталь хирургияһы кафедраһына алырға риза...

— Минең врач булғым килә...

Ғашиҡтар Ағизел ярын кызырҙы. Бәхетләләр.

Ысынлап та, был күктәр астында бәхет бар бит ул. Һөйөнөс бар. Кеше нимәгәлер ынтылып, шуға ирешһә, бәхетле. Йәштәр бөгөн, һиһәйәт, осрашты.

Был күктәр астында барыбер өмөт бар. Кеше ниндәйзер бер мәлдә үзен бәхетле тоя. Ул үзенән, көнөнән кәнәгәт, көндән бер көндө уға шатлык йылмая. Донъяһы теуәл, күңеле бөтөн.

* * *

Яңы асылған медицина институтына кадрзар етешмәү үзен нык һиззәрә ине, әлбиттә. Юкка ғына Зыя Маһираһын янына эшкә сакырманы. Кафедра-ла әзерлекле белгестәр бармак менән һанарлык, укыу әсбаптары ла накыс. Республика хөкүмәте кадрзар әзерләй, институттың матди базаһын нығытыу тураһында кайғырта, әммә бар мәсьәләләрзе бер юлы хәл итеп булмай. Акса ла етешмәй. Кадрзар, тағы ла кадрзар кәрәк. Үзең сәсеп үстөрергә, еместең өлгөргәнән көтөргә тура килә.

Мәскәүзә укып кайткан Ислахов та шундай үсентеләрзең береһе ине. Институт уға зур өмөт бағланы. Егетте кабат Мәскәүгә ебәрергә йыйындылар, был юлы — аспирантураға! Әйзә, илгә гилем эйәһе булып кайтһын!

Егет карыша алманы. Күңелендә дауыл купһа ла, өнөн сығарманы. Маһираһы бәләкәс бәпесе менән ни эшләр? Оло калала япа-яңғызы. Нисек донъя көтөр? Қыйын мәлдә кайза барыр, кемгә һыйыныр?

Егеттең үзең дә укығыһы килә. Укыу — күптәнге хыялы. Маһира ла каршы түгел.

— Бар, Зыя, мин бында нисек тә бирешмәм! — Мөләйем йөзлө, йока тәнле Маһира икеләнмәй. Бары караштары ғына моңһоу. Қауышып, күпме бергә торзолар, тағы айырылышырға...

Зыя өзлөкһөз улын һөйә. Уныһы бәпес кенә бит: бер ни һизмәй. Үзенә һонолған һайын куркып күзен йома, әсәһенә һыйына.

Зыя кәләшен дә үбә. Әллә шул наззан, әллә күңеле йомшарыузан, йәш әсәнен күзәрәнә йәш тула.

— Көймә, бер-ике йыл... Мин ай һайын кайтып торормон.

— Куй, ай һайын йөрәмә, укы.

— Рәхмәт, Маһира.

Улар икеһе лә үзәрәндә ныклык тойзо.

* * *

Зыя кабат Мәскәүгә йыйынғас, әсәһе килән янына килергә ризалашты. Өмөтбикә апай Маһира эштә сакта сабыйзы караясак. Кәйнә менән килән килешер — быныһына көймәй. Утын әзерләп китте китеүен, мейесен дә тазартты, һыланы-һыйпаны. Барыбер кыйын: ул, әзмәүерзәй ир, бында — йылыла. Укыуы арыу бара. Фән таузарын кимерә егет. Иле алдында һүз биргән: ул еңеп кайтырға тейеш Башкортостанына.

Үткән азнала ғына хат килгәйне.

«Без бында тырышып донъя көтәбез, һин дә ныкыш бул. Без нисек тә бирешмәбез. Ишбулды, күз теймәһен, үсә. Һөнәрзәрән арттыра хәзер. Көлә. Гел сәс менән шаяра. Эләктерһә, ыскындырмай. Орошһам, көлә. Икәү кызык итәбез инде тегене. Тубырсык һымак тулап ята, ике қулы — ауызында. Ишбулдины күзәтеп, һындар катып бөтә. Көн буйы арығанлык ус менән һыпырып алғандай юк була. Йәш кеше тип, миңә лә эш өйәләр: больницала политинформатор ителәр. Местком ағзаһымын. Миңә, йәнәһе, бата. Шулай, Зыя, һинең катының хәзер местком да, политинформатор за, кайтһас, танымай за торорһон.

Ә мин, якыным, хине көтәм. Үлеп һағындым, ләкин, ләкин... Тағы ауызымды ябам, һиңә укырға кәрәк, хине Мәскәүгә хөкүмәтебез ебәргән. Түз, түз, Зыякайым. Барыбер бер кыйындың бер рәхәте булыр. Бирешмәйек!

Был хатымды эштә язам. Өйзә — Ишбулды. Имсәк ташлатмағанмын әле. Зурайһа ла, йәлләйем. Әзәрәк нығына төшһөн, тим. Кәйнәм дә кеүәтләй. Кәйнәм — якыным. Мең рәхмәт үзенә. Сөкөрзәшеп йәшәп ятабыз. Тик һин унда һынатма. Асыкма, өшәмә, якыным.

Кәләшең Маһира, Ишбулды улың, әсәйең Өмөтбикә».

Маһира, әлбиттә, теге татар егете Алламоратов тураһында язып торманы. Бик тә бәйләнсек булды ул йылтыр күз. Теле телгә йокмай, алдына-артына сыға. Өфөлә тағы осраштылар. Маһира өйөнә ашыға ине. Алламоратов еңенә сат йәбеште... Мәскәүзә күрешкәндәрзә һөйләй, әллә нимәләргә сокоп сығара.

Маһира бер вақытта ла уға игтибар итмәне, теге әрһез гел үзе бәйләнде, бәйләнергә сәбәп эзләне. Был хакта ни язаһың, Зыя уны якшылап белмәй зә.

Зыя хискә бирелмәскә тырыша. Ул — врач. Бер башына — мең хәстәр. Кайһыһына өлгөрөргә лә белеп булмай. Озақламай — Башкортостанға, каникулға!

...Нисә кат ашкынып кайта иленә! Оса, талпына. Башкортостан — ер йөзөндәге йөзөк кашы, йөрәге елкенә.

* * *

Һөйәрғоловсылар «Өфө» кунакханаһындағы бишенсе катта осрашырға тейеш ине. Медицина институтынан — Һөйәрғолов менән Мөхәмәтов, нефть институтының ике профессоры һәм университеттан — татар теле һәм әзәбиәте кафедраһы мөдире.

Улар таныш-тонош осрамаһын тип алан-йолан карана. Бәй, әмәлһеззә йәнә шул курайсы... каршыларына килә ята.

— Һа, Фауан дус! — тип гәзәтенсә алдан шарылданы Һөйәрғолов. — Курайсы ағай!.. — Ул, Алсынбаевты косаклап, юлдаштары менән таныштырырға ашыкты...

— Миңең курайсы дусым... — тип һөйләнде Һөйәрғолов, алсакланып. — Әйзә беззең менән!

Фауан йүгереп курайын килтерә һалды, һый әзәр, табын гөрләй, кунактар ултыра йәйелешеп. Фауан тәүзән ук курайына тотондо, төрлө көйзәрзә һыззырзы. Кунактар кәнәгәт: коньяк һемерәләр, тултырылған тауык бөгәләр. Бер заман профессорзәр күрше бүлмәгә тәнәфескә сыкты, ә музыкант урынынан кузғалманы. Әллә кайзан дусы корона килеп кушылған Бакай за шунда өйөрөлә.

Фауан курайын һыззыра ғына, ара-тирә колағына күрше бүлмәләгеләрзән хәбәре һуғыла. Иҫеректәр, иҫһеззәр, ни һөйләгәндәрен белмәйзәр. Бакай курайсыға хәбәрен һата, йәнәһе, уны шулай әүрәтә була. Колағын кабартқан, үзе иҫерек тә, айнык та түгел. Күрәһең, уға алдын-артын карап йөрөргә бойоролған; Бакай шуға бында барыһына күз-колак. Былай үзенең дә тегеләрзә тыңлағыһы киләләр, әммә Фауан бар... Курайсының тегеләрзә ишетмәүе хуп. Ә Фауан ишетә, һүззәр бит хәтәр, колакты ярып бара:

— Институтта, Һөйәрғолов дус, власть — беззең кулда... Без уларзы бер нимәгә лә якын йөғөндормасқа тырышабыз.

— Озақламай, егеттәр, власты үзебезгә алмаксыбыз... — Быныһы — Һөйәрғолов тауышы. — Йома көн институтта — асык партия йыйылышы!

«Әһә, асык партия йыйылышы тураһындағы хәбәрҙе Һөйәрғолов ауызынан икенсе кабат ишетәм...» — Курайсының зиһене үткерләнә, колағы сосая. Артабан һәр һүз, һәр ым-ишара уға таныш, асык. Тегеләрҙең иҫерек баштан ниндәй хәбәр һатыуын да, әңгәмә айышын да һиззе.

— Хәҙер безҙә йәһүд мәсьәләһе генә калды... — тип һала хәбәрҙе икенсеге. Нефть институты вәкиле һүзенә окшаған.

— Безҙә лә бар ул мәсьәлә... — тип йөпләй Һөйәрғолов. — Тик башта Ислаховты осорорға кәрәк.

«Әһә, былар хәтәр пландар қора...» — Курайсы башын эшләтә. Ә Бакай теләһә ниндәй хәбәрән һөйләй, һисек тә музыкантты әүрәтергә тырыша. Курайсы бөтәһән дә аңланы, хәҙер уға бындағы табындың қызығы ла қалманы.

Фауан дуһтары янына қабаланды — йәһәтерәк барып етергә лә ишеткәнән еткерергә...

Шулай халқың хақына шайтандың да дуһы, кем өсөндөр ошаксы ла булырһың. Эйе, улар күмәкләп башқортқа қаршы ойоша...

Ислаховсылар бөгөн институт йәнәшәндәге паркта осрашырға тейеш. Қесазаң көн, иртәгә йома тыуасак.

Курайсы киткәс тә, дуһтарзың һүзе бөтмәнә әле. Һөйәрғолов һүк бармағын профессор Мөхәмәтовтың түшенә төрттә.

— Дуһ, йыйылышта һиңә лә сығыш яһарға тура киләсәк.

— Эйе... — тип ризалашты тегеһе.

— Бакай дуһ Қыямәтдинов менән һөйләште.

— Эйе, — тип килеште Бакай.

— Миңә, үзең беләһең, ярамай, мин, моғайын, ситтәрәк, битараф һымағырақ ултырырмын. Һин институттың бөгөнгә бөлгән хәле тураһында тылқырһың...

— Нимә?

— Һөйләрһең, тим. — Һөйәрғолов үзен-үзе төзәттә. — Һуңғы вақытта студенттарзың белем кимәле түбәнәйегә баһым яһа. Бигерәк тә ауылдан қабул ителгән балалар йомшак. Сөнки ректор, бер ни менән дә иҫәпләшмәй, абитуриенттарзы төпкөл ауылдарзан йыя. Хәҙер бит ауыл мәктәптәрәнән килеүселәр қырк, илле процентқа еттә.

— Ректор қабул итеү комиссияһы эшен үзе контролдә тотә, азна һайын комиссия менән үзе кәңәшмә үткәрә...

— Әнә шуларзы вис әйтерһең... Белеме бармы, юкмы, башқорт ауылы балаһы икән, студент була...

Мединститут укытыусылары шәбәйзе, уларзың зарын нефть институты, университет педагогтары аңлап, улар менән килешеп, улар менән бергә қайғырышып торзо.

— Без зә үз яғыбыҙзан һезгә теләктәшбез, — тине университеттың татар теле кафедраһы мәдире. — Без зә һезҙең яқта, хәлгә тәһсир итеү юлдарын эзләрбез.

— Был хакта һез обкомға хат язығыз! — тип әрһезләндә Һөйәрғолов. — Мединституттағы хәлдәр безгә лә килеп ишетелде, был хәлгә без зә борсолабыз, тигез.

— Университет ректоры безҙең яклы, бәлки, уның аша обкомға хәбәр еткерербез, — тип вәғәзәләне университет вәкиле. Ә нефть институты профессорзлары қайтырға йыйынды. Уларзы, күрәһең, үззәрәндәгә хәл-әхүлдәр нығырақ борсой ине. Нефть институтында әлегә хәлдәр арыу, ләкин тора-бара нишләр...

* * *

Алсынбаев тағы якташы Вәлиевка барзы, халык йыйыла башлағайны. Улар паркка табан ыңғайланы. Биш-алты кеше булып киттеләр. Фафуан һөйөндө: «Безең дә егеттәр бар икән!» Эсенә йылы ингәндәй итте. «Безең егеттәр дәррәүерәк булырға ла окшай. Бында, һөйәргәловсыларзан айырмалы рәүештә, бер ниндәй зә әске, кәйеф-сафа короу юк. Егеттәр намыслы, улар бер нимәгә лә иҫәп тотмай, табышка ымһынмай. Уларзы ил гәме йөрөтә. Улар бары милләтте кәмһетелеүгә каршы сыға, гәзелһезлеккә каршы баҫа. Намыс өсөн көрәшкә!»

Был хакта Вәлиев та һөйләне.

— Һөйәргәловсыларзың максаты бер: йыйылышта улар ректор Ислаховты бәрәп төшөрөргә маташасак... Егеттәр, бында эш бер Ислаховта ғына ла түгел, улар медицина институтында «Ислахов рухын» юк итергә теләй. Ректор Ислаховтың төп қазанышы нимәлә? Төпкөл ауыл балаларын күпләп институтка қабул итеүзә! Элек беззә күберәген Өфө түрәләре балалары укый ине, диплом алғас, улар каланан китмәй, ә төпкөл ауылдарза врачтар юк иҫәбендә. Асык партия йыйылышында безгә ректор Ислаховты яклап, ул үткәргән сәйәсәтте хуплап һөйләргә кәрәк, әгәр зә йыйылышта һөйәргәловсылар өстөнлөк алһа, обком һөйөнәсәк, Мәскәүзән икенсе кешене ебәрә һаласактар...

— Әйе, ректорзы якларға кәрәк, — тип ризалашты күптәр.

— Ислаховты урынынан бушатһалар, институт тағы әлекке хәленә кайтасак, Өфө түрәләре балалары укыу йортона әйләнәсәк, беззә күбебез — ауыл балалары, безгә үз тамырзаныбыззы онотоу килешмәҫ. Ректорға каршы көрәшеүселәр безгә, беззә халкыбызға каршы сыға... — Вәлиев ярһыны.

Анығырак мәсьәләләргә күстеләр: йыйылышта кемдәр сығыш яһаясак?

— Қотлояров, һин ауылда врач кадрзаны етмәү мәсьәләһен күтәр, — тип туқыны Вәлиев. — Статидаралыкка барып, һуңғы мәғлүмәттәрзә карарға ла тура килер, йыбанма.

Мазһар Қотлояров килеште. Башкаларға ла анык бурыстар йөкмәтелде.

— Безгә берзәм булырға кәрәк, — тип кабатланы Вәлиев. — Әгәр зә бер төптән торһак, еңәбез, тырым-тырағай буһак, Ислаховтың һуңғы йылдарзағы бөтә тырышылыктары юкка сығасак.

— Дә, һуңғы осорза сак қына иркәнерәк тын алып калғайнык, әз генә инициатива күрһәткәйнек, окшамай. Шуға бөтәһе өймәкләшеп башкортка ябырыла... — тине Қотлояров. Уға икенсе берәүһе қушылды:

— Нишләйһең инде, беззә халкыбыз тормошо шулай һәр даим көрәшкә королған. Без көрәшеп, ауызыбызға тимер ауызлык кейзерелгән арғымактай сапсып, һәр сак алышка, бәйгегә әзер торорға тейешбез.

— Институтка төпкөл ауылдарзан килгән балаларзы индереү — тәү сиратта беззәң үзебеззә кайғыртыу, халкыбыззың киләсәген хәстәрләү. Был — беззәң өсөн бик тә мөһим, ректор Ислахов шуның өсөн бар көсөн һала, — тиештеләр.

— Әйе, был уның хезмәтенең емештәре, без шуны әрәм-шәрәм итмәскә, балсыкка бутап қуймаҫқа тейешбез.

* * *

Мазһар Қотлояров парктан қайтты ла, тағы ла монографияһына тотондо. Уйлай китһәң, XIX быуатта йәшәгән Ғәли Сокорой, уның улы Ғарифулла Кейеков ақыл хезмәте менән генә шөғөлләнгәнме? Улар — шағир, филем

эйәләре, ислам дине белгестәре, үззәренең бай китапханаһы булған, хатта шул заманда сығккан күп гәзиттәрзе лә алдырған. Сокоройзар нәселенең үз ере, үз биләмәләре йәйрәгән, шунда улар ерен һөргән, бакса ултырткан. Улар — ғилем эйәләре, һүз маһирзары, ғилемгә бирелгән заттар.

Мәғрифәтселәр Мөхәммәтсәлим Өмөтбай, Ризаитдин Фәхретдин... Улар башы-тояғы менән ғилемгә сумған, олуғ-олуғ китаптар язған, шиғыр сығарған заттар, үззәренең эшмәкәрлеге халыҡ тормошо менән туранан-тура катышқан, ижадында улар халықтың уй-тойғоларын яҡтыртқан, аһ-зарҙарын сағылдырған. Мөхәммәтсәлим Өмөтбай атлы инсан хакимиәт, заманының олуғ эшмәкәрзәре менән бик тығыз катышып йәшәй. Ул — шул осор хакимиәтенең бер әһеле лә. Атаһы Ишмөхәмәт — Йомран-Табын кантоны башлығы... Ә Ризаитдин Фәхретдин рәсми рәүештә Диниә назаратында эшләй. Ул да замандың зил-зиләләрен, ығы-зығыларын башынан кисерә. Батша ислам дине вәкилдәренә шикләнеп карай, уларзың эшен батшалыҡ ихтыяжына буйһондорға тырыша.

Ақмулла — дала иле йырсыһы, бер ниндәй вазиға биләмәй. Ошо далалай күңеле киң, ошо дала елеләй, ул — ирекле солтан. Далаһында йәйрәй, атына ултырып ала ла, кырктартмасы кеүек ауылдан ауылға, илдән илгә елә. Китаптарын тарата, шиғырзарын сәсә.

Шағир-илгизәр бик тә кыйыу кеше, бик тә хөр фекер йөрөтә, йәне әрнегәнде йырлай... Тура әйткән туғанына ярамаған, икенсе яктан, халықтың улы, уның моңло йырсыһы уйлағанын әйтергә, халықтың күзен асырға ла тейеш...

* * *

Фафуан Алсынбаев үлеп кызын һағынды. Торһа-ятһа ла, шул күз алдында. Бәпес устарын һоноп талпына. Ысын кошсок: коршап куйған урынынан юғары үрелә. Индәрендә канаттар яралған, тәпәйзәре изәндән айырылған. Инде күктә. Оса.

Қалай нык итеп кыса ул муйынды. Сатырман итеп урата, һис ыскындырмай. Быуар йылан ише һыға муйынды, тын алырға ирек бирмәй. Атайзың хужаһы. Атаһы менән ни теләй, шулай кылана был бала.

Фафуан сытырзатып күззәрен йома. Исләмәсқә, күрмәсқә! Өзөргә, йөрәктән йолкоп ташларға! Юк, киреһенсә, асығыраҡ, сағыуыраҡ булып балкый каршыһында. Нурлана. Әллә күззәре яна, әллә маңлайы? Донъяһы яқтыра, барса ғаләм ялтлап тора ошо яқтылыктан.

Фафуандың йөрәге өзөлә. Ул төндәрен йоклай алмай. Эштә ярай әле, ә фатирна кайтһа, яңғызы бикләнә. Гүйә төрмәлә қаңғырып ултыра. Бер нимәгә кулы бармай. Сәй кайната. Кемгә кайната? Кем менән кара-каршы ултырып сәй эсә? Төпкө якта мөйөштә — Айбикәнең карауаты... Йөрәгенә кан һауа. Тәүбә иткәйне, анттар биргәйне үз-үзенә. Ул — ғорур ир, бер вақытта ла ғәфү итмәйәсәк!

Армиянан демобилизацияланғас, Өфөгә кайтты. Тағы қаңғырып йөрөнө-йөрөнә лә, Йәмиләһенең ауылына китте. Тағы қауыштылар. Икене лә башкорт. Башкортом, илем тип йән аттылар. Шул берләштерә уларзы. Әммә бынан һуң да донъялары йүнәлмәне: йылдар уззы, балалар үсте, тик күңелдәр, бер теленгән икмәк төслә, ялғанманы. Мөхәббәтһез, килделе-киттеле йәшәнеләр. Балалар хақы тип. Фафуан ғүмерзә лә бала ташлай алмай, бала хақына шайтандың үзе менән дә йәшәргә риза.

Ситтән тороп институт тамамлар алдынан интернатта уға мөнәсәбәт кырка үзгәрзе. Юлсурин ағайға теге хәбәрзе тишкәнемде Бакайзар һизгән, ахырыһы, тип уйланы Фафуан. Тегеләр өндәшмәй, бер ни булмағандай йөрөп яталар бит әле.

Курайсы диплом алғас, берәү зә шатланманы. Уға һөнәре буйынса туған телдән дәрес тә бирмәнеләр. Якташ ағай Юлсурин да инбашын һикертеп ултыра. Йәнәһе, ул ни эшләй ала! Бахыр, шул бакайзарзан уза алмай. Завуч Бакай сәғәт юкка һылтау итә... Ғафуан үзе лә кул һелтәне. Ысынлап та, интернатта озақ йылдар эшләгән башкорт теле укытыусылары муйындан, ул шунда тығыла алмай за инде.

* * *

Профессор Ислахов үзе лә был турала озақ баш ватты, ошо көндәр әсендә үзенең бөтә тормошон, бар кылғандарын күз алдынан үткәргәндәй итте.

Ул утыз йыл буйы Мәскәүзә эшләне, төрлө ғилми-тикшеренү институттарында, абруйлы лабораторияларза тир түкте. Әше абруйлы, вазифалары эре-эре, дәрәжәле ине, машинаһы ла, дачаһы ла булды. Уны унда етди белгес, әзерлекле ғалим тип һананылар, физиология өлкәһендәге, геронтология фәне буйынса монографияларын юғары баһаланылар.

Әйе, профессор Мәскәүзә якташтары, Башкортостан етәкселәре менән дә осрашты. Әүәле обкомдың беренсе секретары ла кайтырға өгөтләне: «Башкорт медицина институтында эшләп тә киткәнһегез, әле уны көслө кадрзар менән нығытаһы, матди базаһын якшыртаһы бар», — тине.

Бөтәһе лә дөрөс. Тыуған яктар, элек эшләп киткән вуз. Дөрөсөн әйткәндә, үз яғында эшләү күпкә кыйыныраҡ бит. Һәр азымыңды күзәтеп торалар, һәр кылығың ниндәйҙер яңғыраш ала. Үзең дә айбанаһың, таныштарыңдан кыйынһырайһың, үз ауылыңда олоһо — оло, кесеһе — кесе, һин барыбер уларға төкөрөп қарай алмайһың, улар алдында рәсми кыланып булмай.

Профессор Ислахов бындай тәкдимдәрзән гел баш тартып килде. Башкортостанда — үзендекеләр, теңкәгә тейеп бөтәсәктәр, дуҫ-иштәр, туған-тыумаса йөзәтер, улар һәр береһе үз яғына тартыр... Мәскәүзә һин бөтә кеше өсөн дә — профессор Ислахов, ә үз яғында мундир артына ышықланып булмай, барыбер асылырға, үзендән бөтә булмышыңды сағылдырырға тура киләсәк.

Мәскәүзә Башкортостандағы иҫәп менән йәшәп булмай, Башкортостанда Мәскәүзәгә үлсәмдәр бармай, Мәскәү самалары унда самаға тап килеп бөтмәй. «Унда мине нәжескә болғатасактар», — тип шикләнә ине профессор Ислахов, ысынында шулай булды ла, үз илендә уны бысрақка буянылар, баткакка батырзылар — әлегә обкомдың ғәмәлдәре уны шундай уйзарға тарыта. Ирекһеззән кабат-кабат Мәскәүзәгә уйзарына кайта, теге вақытта баш тартыуын һак һанай. Ул һаклы булған, дөрөс самалаған, әле килеп шул шик-шөһәләре ысынбарлыҡка әүерелә.

Үз хәсрәттәренә бирелеп, бик нык бирешеп тә китергә ярамай. Ул — көслө кеше бит, Башкортостан кешеһе генә түгел, Мәскәү вәкиле — донъя кешеһе. Киңерәк фекер йөрөт, юғарынан тороборак қара Өфөләгә был ығы-зығыларға, профессор Ислахов, һинең тормошонда шундай ғәмәлдәр генә булдымы ни? Һинең кисергәндәрең шул ғынамы? Быныһы бары сираттағы язмыш һынауы түгелме?

* * *

Иң якшыһы — картиналар язуу. Үзеңә таман шөғөл. Хәсрәтенә батып ултырмай, иң көйһөз мәлендә яратқан шөғөлөнә тотона...

Қайһылай итеп язырға һуң был триптихты? Қайзан табырға сиселеш аскысын? Күптән йөрөй хыялында. Ғәмһез кыз бала менән кыйыу егет

етәкләшәп алған да болон буйлай. Тирә-йүндә — сәхрә. Аяз күктә — күбәләктәр, сиңерткәләр... Науа сыңлай, гүйә, был яктылыктан, матурлыктан күззәр камаша. Гүйә, бар тирә-йүндә бәхет, һөйөү, йәшлек тантанаһы ғына. Еләкле болон, икәү етәкләшәп алған. Қызың өстөндә — йәшел борсақ төрткөләрә һибелгән күлдәк, елгә елберзәй итәктәрә. Күззәрә алға укталған. Қыз ашыға, сәсәй, егеттән калышмаҫка тырыша.

Юк, рәссам геройзарын ерзән айырырға, хыялыы заттар итеп төшөрөргә тейеш. Индәрәндә канаттары ғына юк. Ислахов уларзы фәрештәгә тиң йәндәр итеп күрә. Улар ер тормошо өсөн яраклы түгел, улар — хыялы емеше.

Әгәр зә кыз урынына Маһираны, егет төсөндә үзән һынландырһа, бер ни зә килеп сыкмаҫ ине. Ул бит фотограф түгел, картинала үзенең хыялдарын, ынтылышын, әйтеп бөтмәгән теләген белдерә! Һөйөп туймаған йәр, осона сығылмаған юл, йәшәлмәгән йылдар һымак. Ошо яманһыу кисерештәрзә сағылдыра картина. Һөйөклөһө хакында әйтеп бөтмәгән һүзе. Шуға ла геройзарын ерзән айырырға тейеш. Йыһанғаса күтәрәргә! Йәш йөрәктәр иркен дә йөзһөн, йондоззан йондоззарға етһен!

Юк, профессорзың был картинаһы йыһан бушлығын, һалкын һауаны ғына һүрәтләмәй. Бында йондоззарзың һалкын тыны, айзың ялтырағы ғына тойолмай... Был мөхит еләкле ақлан да, йыһан бушлығы ла түгел, ә булмыштың әкиәти мөйшө. Ислахов геройзары — шунда... Улар бәхеткә һыуһаған йәрзәр. Ысын бәхет өсөн һәр вақыт низер етмәй. Был ике зат киләсәктә айырылышыр... Юк! Ерзә ошондай тиңһез бәхеттең тантана итеүе мөмкин түгел. Былар донъяларын онотқан, бәхеттәрәнән иҫергән заттар. Юк, кырау һуғыр улар шатлығын.

Профессор Ислахов һыуға төбәлә лә шыма. Тулкындар сайпыла ла сайпыла. Күпме дәүер тынмай был ағыш. Шул һыузар менән, профессор, һин дә ағып бараһың.

* * *

...Фафуан директор каршыһында тора, башында — уй өйөрмәһе. Теге иһә һүгә генә:

— Бер үзең өстөнән нисәнсе ялыу! Һине эшкә алып, башыма бәлә алдым. Артыңдан нисә кат райкомға, роноға йөрөнөм. Бәлә алдым башыма карт көнөмдә.

Үртәлә генә ағай, Фафуанды уттан алып, һыуға һала. Каршы әйтеп, ишекте шартлата ябып кына сығып китер ине якташ.

— Тыңла. «Мастерскойзы бер вақытта ла йыйыштырмай. Эшләгән урыны — саң-тузан. Шунда балаларға дәрәс бирә. Ниндәй дәрәс ти ул? Ниндәй эстетика? Укытыусы, тәрбиәсе үзе тәрбиәһез». Каты сәпәгәндәрме? Ғәләмәт. Башка бәлә генә булдың.

— Хисмәт ағай!

— Нимә? Әллә окшамаймы? Тураһын әйткән туғанына ярамаған. Һин әллә мине ауыз йомоп калыр, тинеңме, якташым, баймағым, тигәс тә. Үз башкортом тигәс тә, поблажка бирер, тиһеңме? Юк, миңә бөтәһе лә бер тигез — баймағы ла, башкаһы ла. Бар, юлыңда бул.

Фафуан башын һәлендереп коридор буйлап атланы. Кәмһенеү, йәберһенеү өттө үзәген.

Үткән тормошо ярзарын байкай. Эсе яна. Ғүмерзә башына инмәгән уйзар язалай. Шул бакайзарзан эт күрмәгәндә күрә, Юлсурин якташынан эт еймәс әр ишетә. Күнә.

Ни хакына? Армиянан һун, балаларзы курайза уйнарга өйрәтәм, тип башкорт интернатына барзы. Смотрзарга йөрөнө. Улар үстеләр зә, ояларынан айырылдылар. Хәзер қайһы кайза? Әзәм булғандары ла бар. Фәнис тигәне — «Баштрансгаз» башлығы, Йәғфәре — артист, Гибат — ғалим... Ни хакына ыза, йәбер күрә? Йыйын бакайзар араһында түзеп эшләй... Нимәгә? Уны күреүсе лә, белеүсе лә юк.

* * *

Маһира Зыяны сабыйын түшенә кысып озатты. Инде күптән күз йәштәре кибеп бөткәйне. Ире хәрби кейемдә. Юл ыңғайы ғына һуғылды өйөнә. Маһира уны ишек төбөнән үк озатты. Һуңынан да ул хәрби врач Ислахов хәтерендә ошоллай каласақ.

Озон фронт юлдары. Осо ла, кырыйы ла күрәнмәй. Үзеңдә дә тәнең катып барғанын тойғансы операция өстәле артында тороу...

Юк, хәзер профессорзың ул йылдарзы тамсы ла исләгәһе килмәй. Шулай за унда ғүмеренәң бер киҫәгә тороп қалған бит, унда ярһуы йәшлеге, ызалары... Өфөнән қайһылай хаттар көтә ине. Батыр малайы — Ишбулдыһы хакында берике ауыз һүзгә лә зар-интизар. Өфөнән килгән хаттар, бәлки, уны фәрештәләй афәттәрзән һаклағандыр. Уға йәшәү көсө, түземлек биргәндер, кем белә?

Һыуык подвалда операция яһағанда аяғын тундыра языуы ла, ауыр шарттар за, бомба астында қалыу за онотолған. Бына Маһираның ишек төбөндә озатыуы... Сабыйы — түшәндә, күззәре Зыянан аша төбәлгән, уйзары ла әллә кайза. Ул, гүйә, ысын Маһира булыузан туктап, статуяға әүерелгән.

Рәссам уны терелтә алмай. Уға йән өрә алмай, диуана. Аскыс таба алмай героиняһына. Нисек уға йәшәү һулышы өрөргә? Әллә профессор Ислахов шул заттарзан үзе лә айырылдымы?

Юк, был образ уға ят. Ул кайзалыр күнел төбөндә йәшәй, әммә қағызза һынландыра алмай. Йылдар уны урланы, язмышы урлап қасты.

...Профессор дачаһындағы ер еләктәренә лә қағылмай. Еләкте яңы урынға күсереп ултыртырға ине. Барыһына қул һелтәп, Ағизел йылғаһы буйына ыңғайлай. Йәшел бәрхәт үлән, қояш нурзары талсыққан тәнән йылыта. Барыбер қыйын.

Исмаһам, бынау триптихын да язып бөтөрә алманы. Башлай за ташлай. Иң кәрәкле, иң тәғәйен һызаттарзы табырға ашқына... Образ тигәнәң күнел төбөндә бар за, әммә киндергә төшә һалып бармай.

Қасан табыр нәгез үзәнекен, теге хыялдағыһын? Қасан балқыр шул яғымлы, яқын сырай? Кәзәрлеләренәң йәне кайзарза азашып осоп йөрөй икән?

* * *

Маһираның көнө больницаһа үтә тиерлек. Өфөгә эвакгоспиталдәрзә килтереп тултырзылар — эштән бушамайзар. Утын әз қалды, өләсәһе Ишбулдыһы әйбергә төрөп ултырта. Қайтһа, тәүге һүзе: «Инәй, асықтым».

Үзе менән госпиталдән алған икмәк, шәкәр киҫәген малайға һона һала.

— Инәй, һин дә аша.

Тамак ялы булып қала был госпиталь күстәнәстәре.

— Ишбулды бөгөн катығын да ашаманы, маңлайы ут кеүек. — Қәйнәһе көйөнә. Маһира малайзың маңлайына усың баға. Температураһы күтәрелгән.

Был врач әсәнәң йөрәген телгеләй. «Үзең табип исемен күтәрәп йөрөгән булаһың...» — тип йәне көйә. Сабый ауыр һулап ята. Температураһы төшмәй.

- Эсем дә ауырта, инэй.
- Бөгөн ниңә катык ашаманың?
- Ашағым килмэй.
- Күңелең болғанамы?
- Эйе. — Тәне ут һымак.

Ишбулды больницала ун биш көнлөп ятты. Үпкәһе шешкән.

Якшы ашау кәрәк тигәс, Маһира базарза алтын сылбырлы сәғәтте һатты. Әллә күпме ашамлык тейәп кайтты, кәйнәһенә түбәһе күккә тейгән.

«Исмаһам, янымда яқындарым булһа...» — тип үрһәләнә Маһира. Өфө һыуык, утын яғы самалы... Тамак ялы тип, шул больницаһынан кайтып инмэй.

Ул көндө лә һуң ғына кайтты, ә Ишбулды һаташа ине. Кулын ян-якка ташлай, башын борғолай, өләсәһе хәлдән тайған.

- Ишбулды улым, ни ерәң ауырта?
- Бала өндәшмэй, тулай. Тәне ут кеүек.
- Ишбулды, Ишбулды, тим.

«Бер кат дауханала ятты бит инде». Градусникка тотондо. Утыз туғыз! Озақламай бизгәк тотта башлаясак. Больницаға!

Кулына ни тура килә, шуны эләктерә һалып, малайзы ураны-сураны. Тышта буран котора. Қабалана-карһалана, ер менән күк араһынан бара. Аяктары тыңламай. Йәһәтерәк! Үзе врач башына балаһын ни көнгә төшөрзә, ире ни тиер?

- Түз, түз, балам! — Үзе илай.

Буран котора. Ел куйынға, күзгә тула. Бисара һиҫкәнеп китә: косағындағы кошсоғо туламай. «Әллә?» — «Юк, юк, ул тере!...» — «Ул — врач, ул балаһын коткарырға бурыслы!»

Күз йәше тыйылмай. Ул алға уктала, моратына етергә тейеш! Иң якын больница ишеген шакий. Врачтар, сестралар йыйылышып китә. Сабыйзы һузып һалалар, бәлки, массаж эшләп булыр... Ул һыуынған да инде... Әсә кымшанмай, ышанмай быға. Улы тере, тере! Ул ойоп кына киткән.

Ишбулдыны ерләгән көндө лә буран которзо. Күз аскыһыз ине Өфө урамында. Мосолман зыяратына Маһира хезмәттәштәре менән барзы. Зыяның әсәһе лә арттан эйәргән. Бисара әсәне култыклап алғандар. Юк, юк уны тыйыр көс! Уны йыуатыр көзрәте юк был кешеләрзәң. Баштары асқа һәленгән...

Зыярат карауылсыһы — йүнсел карт, рәхмәт яуғыры, алдан кәбер қазырған. Буран яһил. Кемгә нәфрәте шулай ташалыр. Бер сабыйзы косағына алды, һаман басылмай, тағы корбан көсәй. Бахыр баланы ер куйынына төшөрзөләр зә күмә башланьлар.

— Улым Ишбулды! Улыкайым, гәфү ит! — Әсә сеңләй генә. Зыярат карауылсылары ашыға. Ел өрә, үзәккә үтә. Эш кешеләренә тизерәк эш осларға ла әжерен алырға.

Буран өйөрмәһе уртаһында бәләкәй генә калкыулык һасил. Кешеләр ситкә тартылды, кар күмәп, кәберзә бизәнә, өстәнә ак сәскәләр һипте.

Яз көнө Маһира бәләкәсә кәберен тапманы. Кәйнәһе менән улы Ишбулдының баш осона берәй таш куйып китергә тип барғайнылар.

Озақ эзләнеләр кәберзә, бөтөн тирәнә кызырып сыктылар. Аһып бөттөләр, арманһыз булдылар.

- Бына ошо тәңгәлдәрәк ине бит, кәйнәм.
- Бер зә хәтерләмәйем, килен.

— Ошонда ғына кеуек ине... — Өнө һауала эленә. Бөрөләр тиртә, ерзә — йәшел һабактар, донъя яңынан терелә, ә Ишбулдының кәбере юк.

Қатындар зыяратты арқырыға, буйға үтте. Һәр таш, һәр убалык тикшерелде. Қалкыу тәңгәлгә етһәләр, озақ баш әйеп торалар. Ул таныш кәбер — юк. Юк ул был ер йөзөндә!

— Ишбулды, балакайым! — Маһира һығылып төшә, уға кәйнәһе кушыла. Бисара йәндәр.

Қарауылсы кайза? Теге қарт... Кәбер тиклем кәбер юғала тиме инде? Уның да ерзә үз хакы, урыны бар. Қышын улар қапқанан тура күтәрелгәндәй булдылар, шунан һулға кайырылдылар.

Қыуаклыктар араһын кызырзылар. Шунда ғына ерләгән кеүектәр ине бит. Бисара катын хыялыһызар ғына булды. Қалкыулыктарзы һәрмәһе, ят кәбер таштарын һыйпаштырзы — юк, юк...

Бер тәңгәлдә сабый бото табып алдылар, шунда, үлән араһында — борһаланып бөткән сәс өлтөгө!..

— Шулды икән, кәйнәм? — тип кысқырзы бисара катын.

— Кайза? — Кәйнәһе табылдықты әйләндереп-тулғандырып қараны. — Окшамаған.

— Шулды, шулды, кәйнәм! — Бисара аһтар орзо.

— Әйзә, килән, кайтайык, — тине кәйнәһе, ул сабырырак.

— Ишбулды юк бит!

— Ярай, килән, Зыя үзе кайтқас, бергәләп әзләрбез.

Шул һүз басылдырзы булһа кәрәк.

* * *

Теге кәбер, ахырыһы, Ер йөзөндә юктыр. Әгәр булһа, табылыр ине. Ул, бәлки, ер менән тигезләнгәндәр. Ер бик күптәрзе үз куйынына алған бит... Бәлки, был сабыйзы ла қосағына һыйындырғандыр. Ул кыйырһытылған, өшөгән, зарыққан йәндәрзе куйынына алып тынысландыра. Мәңге шулай иткән, мәңге шулай буласак. Игелекле ул ер, изгелекле — бөтәһе лә һуңғы сиктә уға бауырын баса.

Әйе, хатта көсөм бөттө, бәндәләр араһында кәзерем, иштәрәм қалманы, тигәндә лә, кешем, ышан: өмөтөң һүнмәгән. Өмөт осконо — Ер-бабала. Ул, һиндәй көнгә тарыһаң да, һине қосағына ала — тыныслан, басыл! Ышан олуг Ерғә: барыбер уға кайтырһың, барыбер ул һинән баш тартмаясақ. Ул ғына беребеззе лә ситкә типмәй.

...Һинә йән әйәһенең язмышы аяуһыз, бер мәрхәмәте, йылыһы юк? Һинә толқаһыз ер йөзө, бәндәләрзе иңрәтә, һуңғы өмөттәрен йолқоп ала? Тормоштарын мәхшәргә әйләндәрә, бәгерзәрен телгеләй? Һинә, һинә иң кәзерлеләрен йола? Әллә тормош-рәссам шулай картинаһын буяймы? Буяп, сырмап, болғатып бөтәрә.

Хәзер уға ла аяуһызлык күрһәтергә кәрәк. Ул да тормошто тулы қанлы сағылдырам тиһә, қараңғы куйы буяузарзы йышырақ қулланырға тейеш. Иманһыз һөнәр әйәһе һин, рәссам! Бәгерһез әзип һымак, иң яқын заттарзы қорбан итергә мәжбүрһең, геройзариңды шәһит қилтерергә тейешһең.

Юк, ул үз-үзен еңә алмай, тойомлаузарынан аша атлай алмай. Ул героиняһы иркәндә... Ул героиняһын һыпырып та, юйып та ташлай алмай. Маһира инде бер ни зә һорамай, уға инде бер нәмә лә кәрәкмәй. Сырайы битараф, сабыйын түшенә қысқан. Иң зур қиммәте.

Хәзер профессор картиналарына ят бауыр. Ә бит заманында уларға атай, ир ине. Аңланы: уның профессорлығы ла, ректорлығы ла ошо бөйөклөк алдында сүп кенә. Ул хәзер ошо ир менән атайзан күпкә бәхетһезерәк тә, хожукһызырақ та. Дөрөсөрәге, ул ир зә, атай за түгел. Ул бары профессор Ислахов, художник Ислахов кына.

Ә теге Мадонна, теге илаһи әсә сабыйын түшенә кысқан. Наман юғарырақ калкына, һаман сағыуырақ була бара. Ул инде иламай, был ығы-зығынан айырылған. Ул ректор мәшәкәттәрен дә аңламай, унан юғарырақ. Ул азатлыкка, еңеүгә өндәй. Рәссам уны һак, канатлы итеп һынландыра алырмы?

Маңлайыңа язылған тәкдирең ниндәй, профессор Ислахов? Ошо һакта уйланып карағаның бармы?

Өсөнсө бүлек

Алламоратов тәзрә каршыһына бақты. Кабинеты иркен, тәзрәләре зур. Бейәк түшәмле бүлмә һәр сак якты. Хужа ғына өһһөз, сырайы караңғы. Яңғызы. Аулакта донъяның барса мәшәкәттәренән айырылғандай хис итә. Ошондай мәлдәрзә онотолоп уйланырға, хыялланырға мөмкин.

Обком секретары, партияның Башкортостанда баш идеологы. Ауыр йөк ята иңендә, бар республикала руһиәт дилбегәһен усында тотта. Бирешмәскә, қолап куймәска! Ныктык, көс кәрәк уға! Қыйулыҡ кәрәк!

Йәшләй генә армияға алынып, фронтка озатылды. Педучилищела укығас, политрук иттеләр. Һалдаттар араһында ағартыу әше алып барзы: фронт хәлдәре менән таныштырзы, сәйәси хәлдә һөйләнә. Телгә оҫта, күзе үткер, гәжәп зирәк ине. Йәшерәк сакта һөйгән кызы Маһираға арнап шиғырҙар язғыланы. Йөрәкте өзә ине улар. Һөйөклөһө уға тәтемәнә: яһилдар уның һылыуын танау осонан урлап касты. Шунан һуң укытыусы егет был кырағай йолаларзы, боронғоно күрә алмәс булды. Ярай, озакламай армияға сакырзылар. Күңел төбөндә яра ғына калды. Мәле-мәле ул һулкылдай, үткәндә иҫенә төшөрә ине.

Партияның тоғро һалдаты Алламоратов һалдаттарзы яуға өндәнә, хатта хәтәр атакаларға күтәрзә. Фронттан кайтқанда мыкты кәүзәле, утты-һыузы кискән ир ине. Дәрте ташып тора, кулынан ниндәй эш тә килер төслә.

Уны, зәп-зәңгәр күзлә, акһыл әслә, акһыл йөзлә, текә маңлайлы ирзә, күрзәләр, күтәрзәләр. Партия өсөн бындай әзерлеклә кадр — табыш кына. Улар илдә емереклектән котайтыр, халыкты якты киләсәккә әйзәр. Һынмәс, һынатмәс.

Алламоратов тәүзән үк партия эшендә булды. Қайтып, туған-тыумасаһы менән йүнләп күрешеп тә өлгөрмәнә, райкомға қозаланылар. Унан, күп тә үтмәй, өлкә партия комитетына тәкдим иттеләр. Азақ курстар, партия юғары мәктәбе...

Алламоратов партия эшенән ғүмергә айырылманы. Гүйә, тулқындар кәмәнә үз иңенә алдылар за ары алып киттеләр. Шул яйға алға тәгәрәнә язмыш йомғағы. Әллә ни көсәнәүһез вазифанан вазифаға, юғарынан юғарыға үрләнә.

Алламоратов үрләүен үзенәң һәләтенә генә бөйләнә. Аллаға ышанмаһа ла, үзәндә ниндәйзәр тылсым барлығын тоя ине. Шул тылсым уны күтәрә! Әллә ниндәй ташқындарза батырмай, имен-аман көйө һаклай.

Кабинетының тәзрәләре мединститутка карай. Ректор Ислахов (көнсөл ир көндәше) тәзрәләре лә был якта бит. Ошо сәғәттә профессор ни менән

мәшғүл икән? Иүңғы азнала ректорзы кабул итеүзән баш тартты, бындай баш-баштактарға кайһы берзә шул да килешә.

Һаулыҡ һаҡлау министры Рәжәповты сакырзы. Белә: Рәжәпов ректорзы күрә алмай. Икәүзән үз-ара борсағы бешмәй.

— Кәңәш бар.

— Тыңлайым, Хәйзәрович...

— Мединститут ректоры Ислахов тураһында ни уйлайһығыҙ?

— Ни тип... — Рәжәпов ык-мык итте, нисек яуап бирһәм, килешер икән тип баш ватты.

Алламоратов, ректор менән министрзың мөнәсәбәтен белә, шуға асыктан-асык һөйләшә ала.

— Дөрөсөн әйткәндә, Рәжәпов иптәш, мединститутта кот оскос хәл тыузы: ректор Ислахов ауыл балалары нисбәтен өс проценттан кырк өс проценткаса күтәрзе. Хәзер институтка гел ауыл балалары — әзерлекһез абитуриенттар кабул ителә, был беззе, обкомды, хәүефләндерә...

— Беззе лә, Хәйзәрович, борсолоуығыззы аңлайбыз...

— Институт белемһез балалар менән тула... Элиталы укыу йортна шыр назан башкорт балалары кабул ителә!..

— Шулай, Хәйзәрович, без зә быға көйәбез... Касандан бит инде, ректор Ислахов шуға юл куя...

— Үзе башлап йөрөй, үзе кабул итеү комиссияһы ағзалары менән һөйләшә, уларҙан төпкөл ауыл балаларын алыузы талап итә! — Алламоратов ярһыны.

— Дөрөс, дөрөс, — тип йөпләне обком секретарын һаулыҡ һаҡлау министры. — Мин дә күптән уйлап йөрөйөм, ректор Ислахов мәсьәләһе күптән өлгөргән.

— Ислахов урынына кемде тәкдим итәһең, Рәжәпов иптәш?

Рәжәпов иптәш, қолактарым ысынды ишетәмә, әллә буштымы тигәндәй, ян-яғына қарана: шаһиттар юкмы тип шөбһәләнә.

— Мин — Таһировты!.. — тине ул һис икеләнмәй.

Алламоратов министрзың профессор Таһиров менән дуслығын ишеткәне лә, күргәне лә бар.

— Ә ниңә Бикбулатов түгел?

— Бикбулатов оло инде... Тарта алмаҫ.

— Ярай, һинәңсә, «академик» Бикбулатов бармай, ә Һөйәрғолов?

— Һөйәрғоловты мин бик белеп бөтмәйем.

— Нисек? Ете йыллап проректор булған Һөйәрғоловты белмәйһегезме? — Алламоратов қыззы, ә Рәжәпов қурқыуға төштө.

— Беләм дә, тик якындан... Кеше буларак белмәйем.

— Ә Таһировты?..

— Уны ян-яқлап... — Министр тағы тотлокто. — Һәм ышанам: ул ышанысты, то есть, өмөттө ақлар. Уны халыҡ та белә. Популяр.

— «Популяр» тиһең инде.

— Популяр.

Һаулыҡ һаҡлау министры артынан мәзәниәт министры Харрасовты сакыртты Алламоратов.

Харрасов, Рәжәпов шикелле ыңғай бәндә булһа ла, ауырырақ әзәм. Баш баһып уйлай, оsonoп төшөп, ороп-бәреп бармай. Уның менән яйлап ултырырға мөмкин.

— Сабир Хәйзәрович, мин дә ишеткәйнем: проректор Һөйәрғолов күптән ректор булырға хыяллана, тип.

— Күптән шул, — тип йөпләне секретарь мазэниэт министрын.
— Икенсенэн, һөйэрголов шунда эшлэй...
— Эште белә...
— Проректор, профессор. Ул сакта без институтта ла эллэ ни ығы-зығы, шау-шыу куптармайбыз.
— Мин дә шулайырак уйлай инем. — Тиз килешэ Алламоратов дусы менэн.

Алламоратов буталсык мазьэлэ тыуһа, дустарын сакыра. Тәүзә уларзы тыңлай, сағыштыра. Карарзы барыбер ул кылыр, ләкин кәңәш-төңөш итеү зә фарыз. Бер баштан икәү арыуырак... Ғәзәттә, Харрасовты сакыра, Нөркәевте, Бакаев дусын. Йүгереп килеп етәләр. Дустар, кәңәшселәр. Нөркәев — республика китапханаһы мөдире, Бакаев — республика интернатында директор урынбасары. Нөркәев йәнәштә генә, ә Бакаев арала иң төплөһө, хәйләкәре. Үзә серзәш, үзә башлы.

Оло кеше инде. Касандыр Юғары Судта ағза булған. Бөтөн закондарзы белә, шул карурманда һис азашмай. Зур таяныс ул Алламоратовка. Бакаев — уның рухи остазы тиергә лә ярай. Алламоратов уның менән йыш кәңәшләшә.

Бакаев обкомда ла үз кеше, уны вахтерына тиклем танып тора. Милиционерзар тотмай. Алламоратов остазын коласын йәйеп каршылай.

— Ағай, түрзән узығыз!

— Рәхмәт, туған.

Бакай нык әле, алтмышты аша атлаһа ла, бирешмәгән: тауышы көр, күззәре үткер.

— Эйе, Ислахов саманы онотто. Башлык булдым тигәс тә... — Бакай — озак йәшәгән балык, мединституттағы яңылыктарзы белеп тора. — Күп йылдар дауам итә был хәл институтта. Ике кызым да шунда укыны. Ислахов бөтөн институттың астын өскә килтерзә. Ислахов, эйе, Мәскәү кешеһе. Тотқан ерзән һындыра, үзәбеззекеләр ише түгел. Знамы, институт туранан-тура Мәскәүгә, РСФСР министрлығына буйһона. Бел шуны, туған.

Алламоратовтың секретаршаһы хуш есле бал, сәй индерә. Алламоратов үзә сәй бешерә. Оло кунак хөрмәтенә — һый-хөрмәт. Был сәйзеңдә шифаһы тейер, моғайын, дустарға.

* * *

Зитына тейзә был Тихоновский! Хатта хәзәр шул Шаһиәхмәтовы уйында ла юк, ә Тихоновский... Төшөнә керә, теленә тилсә сыккыры, хәтерен тишкеләп бөтөрә, хатта шуның өсөн Эске эштәр министрлығы ултырышында Алламоратовтың үзә менән эләгешеп китә яззы.

Кәңәшмәгә мединститут ректорын да сакырғайнылар. Президиумда ғәзәттәгесә Алламоратов үзә ултыра. Эске эштәр министры Тихоновскийға сәнскән медик Шаһиәхмәтов эше хақында ла искә төшөрзә, шунда Алламоратов телгә килеп:

— Ана, мединститут ректоры Ислахов үзә бында ултыра. Ул студентының тәртибе хақында һөйләп китһен! — тине. — Институтка һуңғы йылдарза күпләп ауыл балалары кабул ителә, Шаһиәхмәтов — ана шуларзың береһе, ауылға врач булып кайтасак кадр, — тип тә өстәне.

Ректор бындайзы көтмәгәйне, олоғара зал да шымды. Сығыш яһаусы туктаны, күрәһең, обком секретары үтенесе бер бойорок ине: хәзәр медицина

институты ректоры урынынан калкыр за кишә һорауға етди яуап кайтара башлар, тип уйлағандыр, әммә Ислахов кымшанманы. Пауза уғата озонға һузылғас кына, яйлап басты, шунан президиумға табан атланы.

Ректор трибунаға, министр кырына барып басты. Һизә: бөтәһе лә көтә.

— Хөрмәтле кәңәшмә, әлбиттә, был енәйәт республика күләмендә әллә ни иғтибарҙы ла йәлеп итмәйҙер. Әммә уға обком секретары үзе тукталғас, әйтәйем: безгә оят. Ауыл балаһы Шаһиәхмәтов енәйәт кылды, быны бер ни менән дә аклап булмай, тик юриспруденцияла «енәйәт мотивы» тигән төшөнсә лә бар. Уның буйынса, Шаһиәхмәтов башта таныш кызына бәйләнгән Тихоновскийға киҫәтеү яһай, ә тегеһе уны тыңлау урынына битенә һуғып ебәрә. Ауыл балаһы Тихоновскийҙы сәнскән, ә иҫерек Тихоновский иптәштәре менән Шаһиәхмәтовты урамға һөйрәп сығара, тукмай. Иң һуңғы сиктә ятак тупһаһында типкеләнәп ятқан Шаһиәхмәтов бысакка йәбешә. Был — мединституттың 4-се ятағында булған хәл. Операция яһағанда Тихоновский һаман айнып етмәгән була әле. Бына һезгә, Сабир Хәйзәрович, бөтә дәрәсләк. Иғтибарығыҙ өсөн рәхмәт.

Ректор шул һүзәрҙән һуң тыныс кына урынына йүнәлде.

* * *

Күзәрәнән йәштәре атылып сыккансы көлөштөләр.

— Ниндәй яңылыҡтар бар, абзый? — Тәүләп Һөйәрғолов етдиләнде.

— «Ак абзый» бурыстар куйҙы, — тип һалды профессор Мөхәмәтов. («Ак абзый» тигәне Алламоратов була.) — Безгә ректорҙың абруйын төшөрөү буйысы йөкмәтелә.

— «Академик»ты ла сакыртабыҙмы?

— Әйе, — тип килеште Мөхәмәтов. «Академик» тигәне Бикбулатов инде.

— Ак абзый бер фекерҙә: Ислахов урынына һезгә әҙерләргә!

— Ха! — Проректор Һөйәрғолов шатлығынан усын тубығына шапылдатты.

— Рәхмәт, дуҫ. — Тағы берҙе күтәрҙеләр.

— Икмәк өстө, ай менән қояш шаһит, — тине профессор Мөхәмәтов.

Һөйәрғолов был кистә ике дуҫы менән йәйеләп ултырҙы. Уға бәхет йылмаймаксы, шатлығы сигәнән аша: Ак абзый уның кандидатураһын яклай; былай булғас, һиһайәт, күптәнге хыялы бойомға аша...

Күз алдары томаланды... Күк асманы урталайға ярылды ла каршыһында яңы донъя асылды... Рәт-рәт ак колонналар тезелгән, уртала — тәхет. Тәхеттә — ректор Ислахов. Тирәһендә — ярандары, һылыу бисәләр. Ике рәт баҫкандар. Һомғол һындары күзгәң яуын ала, үтәнән-үтә күрәнмәле күлдәктәре... Һөйәрғолов шулар араһынан һалмак кына атлай. Ректор тантаналы рәүештә уға тәхетен тапшыра. Фонтандар атыла, һылыукайзар котлай, Һөйәрғолов береһе менән вальска төшә. Бәй, бисәһе, имеш. Яңы түрә, уның менән мөрхәтһенмәй, ситтә торған студентканы сакыра.

Шунда кинәт кенә бөтәһе лә юғала. Кабинетында ойоп киткән, бакһаң...

* * *

— Урал бөркөтө. Қурайсы.

— Рәхим итегез!

Һөйәрғолов акса ырғытты. Бер йәшелде. Қурайсы ла, акса тип, кеҫәһенә тығылғайны, тыйҙы.

— Бында мин һыйлайым.

Донъя тағы үз ыңғайына кайтты: гөрләшөп ултырзылар. Карусель-куласа әйләнә: урталә — профессор, тирәһендә — уйынсыктар. Һөйәрголов үзә был оло донъяның кендеге.

— Бер үтенес бар ине...

— Әйт, — тине Һөйәрголов.

— Интернатта миңең ансамблем бар бит инде... Курайсылар ансамбле. — Йәтеш кенә аңлата алмай азаплана курайсы. — Шул егеттәрзең үззәренә лә ярзам итке килә. Мединститутка барабыз, тизәр.

— Килһендәр. Үземдең дусыма, башкорт ағайыма игелек эшләмәй, кемгә эшләйем. — Проректор түш кеҫәһенән һорғолт тышлы блокнотын сығара. — Исемдәрен ата!

Курайсы биш-алты исемде атай.

* * *

Профессор Таһиров менән һаулык һаклау министри Рәжәпов — дуһтар. Рәжәповтың оло улы Таһиров етәкселегендә кандидатлык диссертацияһы якланы. Профессор — эш кешеһе, бер фанатик бәндә, больницанан, кафедраһынан кайтып кермәй. Ә министр Рәжәпов күптән фәндән айырылған әзәм, хәзәр кадрҙар менән шөгөлләнә. Ысын врач та, ғалим да түгел. Нисәмә дәүер лабораторияға, китапханаға ингәһе юк.

Профессор Таһиров та ректор булырға хыялланды. Талант әйәһенә түрәлек ниңә кәрәктер инде? Ул быллай за ихтирамға лайык, үз эшенән йәм-тәм таба бит. Иң катмарлы операцияларға тотона, ауырыуҙар өсөн фәрештәгә тиң тиерлек... Студенттар һокланып туя алмай, коллегалары көнләшә. Юк, профессорзың барыбер ректор булғыһы килә. Ректор булһа, баһаһы үсәсәк, институтты ул яңыса итеп корасак. Акылын, бар һәләтен һабакташтарына бирер ине.

Ректор булһаң, һине күрәләр. Медицинаға бер катышы ла булмағандар за таный, обком, совмин һинен фекерендә тыңлай. Һине бөтөн халык белә.

Таһиров биш йыл тирәһе эшләп алғас, азак яңынан фәнгә әйләнөп кайтыр ине... Киләсәктә биографияһына ла «Таһиров медицина институты ректоры булды» тип язасактар. Бәлки, бөтөн эштәре, оҫта хирург булуы, профессорлығы хәтерзән сығыр, ә был дәрәжә... Күпме хирургтар онотолған, бихисап ғилем әйәләре вақыт тузанына күмелгән!

— Профессор Таһиров! — тине Алламоратов, ишектә кунактар күренеү менән. — Әйзүк!

— Һаумыһығыз.

— Ишетеп торабыз: тылсымлы хирург, һәйбәт художник...

— Әзәрәк шыттыралар...

— Ултырышығыз! — Бойороулы тәкдим яһай кабинет хужаһы. Кунактарға төртмә һүз әйтеүен куймай, шул һүз маһирлығы менән теләһә һиндәй корза ла үз абуруйын күтәрә белә. Партия мәктәбендә лә ораторлык түңәрәгендә гел еңеп сыға торғайны.

— Яз, авитаминоз, тизәрме әле...

— Көс бар, эшләргә була әле, — тип куйзы профессор. Бында үзенең ниңә сакырылыуын белә, Рәжәпов та обкомда үзән нисек тоторға киҫәтеп куйғайны.

— Алламоратов иптәш, мединститут ректоры алдығызза ултыра. — ти Рәжәпов...

— О! Шулаймы? Ә Таһиров иптәш үзе нисек уйлай? — Был Алламоротовтың яраткан хорауы. Ул уны Лениндың хезмәттәренән отоп алған.

— Мин, — тип башланы профессор. — Мин... — Қызарынды, бүртенде профессор. Ә Алламоротов уйсан, фекерле зат, кеше психикаһын якшы белеуенә һөйөндө.

— Һеззе фән кешеһе, оҫта хирург итеп беләбез, ә ректорлык ин элек кешеләр менән эшләүгә бәйле... Хужалык мәшәкәттәре, һез...

— Фән кешеһе ректор була алмай тимәксеһегезме?

— Юк, мин фекер алышам. Ғалим менән коро администратор һыйыша аламы, бер-береһенә камасауламаҫмы, тим.

— Ислаховты ғына алмаштыра алырмын кеүек...

— Профессор Ислахов инде ун йыллап ректор...

— Улайһа, ниңә уны урынынан төшөрәһегез? — Таһиров — кырыҫ әзәм, бер қасан да, бер кемгә лә баш биреп өйрәнмәгән. Һаулык һақлау министрының қобараһы осто: обкомда улай қыркыу һөйләшмәйзәр. Ә Алламоротов үзе лә қаушап қала торғандарзан түгел, һүз уйнатыуза ла һис мах бирмәҫ. Партия мәктәбендә уларзы гел еңергә, өҫкә сығырға өйрәттеләр. Бәхәстә нисек тә үз һүзендә бирмә! Партия идеологы — бәхәс батшаһы.

— Ислахов өҫтөнән ялыузы күп алабыз. Ул институтқа қабул итеү қағизәләрен үзенсә үзгәртте: хәзәр күберәк ауыл балаларын укырға ала, төпкөл башқорт ауылдарынан, мәҫәләһ... Был институтқа сей назан башқорттар қилә тигән һүз, һез шуға нисек қарайһығыз, профессор?

— Нисек тип... — Профессор Таһиров уйсанланды. — Ауыл балалары, башқорттар... Әлбиттә, уларға тәүзә укып китеүе қыйынырақ инде. Ничево, тырышалар бит. Беззә, секретарь иптәш, Өфө балалары ла зубрить итә. Латин теле, анатомия... Беренсе, икенсе, хатта өсөнсө курс — тотош зубрежка инде. Шунһыз мөмкин түгел.

— Беззәң йәнә бер кандидатурабыз бар ул... — тип дауам итте Алламоротов. — Без профессор һөйәрголовты ла күз уңында тотабыз.

— Һөйәрголов... — тип һуззы Таһиров. — Һөйәрголовты — ректорлыққа... Қуйығыз, кеше көлдөрмәгез, секретарь иптәш.

— Һөйәрголов — тәҫрибәле етәксе, ректораттың эш айышын белә.

— Қуйығыз, қуйығыз, уның кем икәнән миңә һөйләмәгез. — Таһиров урынынан қалқты.

— Ултырығыз, һүз бөтмәне бит әле.

— Әгәр зә бында Һөйәрголов кандидатураһы тикшерелә икән, миңә өсөн һөйләшеү тамам.

Профессор Таһиров кире ултырып торманы.

* * *

...Улар — Мөхәмәтов, Бикбулатов, Һөйәрголов — алдан қилешкәйне. Мөхәмәтов менән Бикбулатов тәүзә институттың партком секретары Герасимовтың қылын тартып қарай.

Николай Герасимов — теле телгә йоқмаҫ сыуаш егете. Госпиталь хирургия кафедраһында эшләй, кандидатлық диссертацияһы ла әзәр, тизәр. Әзәр икән, партком секретарына уны яқлауы сүп кенә. Шефы ла кем бит әле — һаулык һақлау министры. Эше майлы-көйлө егеттең, үзе һәләтле. Студент сағынан аралашыусан булды ул. Башта профкомда, азак институт комсомитетында эшләне. Врач дипломы алғас та,

туранан-тура аспирантурала калдырзылар. Әзер кадр. Кешенең эс-бауырына инеп бара: ректорың менән дә күрешә, профессорзаның менән һин дә мин.

— Китегез, агай-эне, шаяртырға булһа, парткомдан башка ла урын бөтмәгән.

Һөйәрғоловсылар аптырап калды, «академик» бирешмәне әле.

— Николай Николаевич, Ислахов картайзы, өстөнән ялыузар күп... Дуҫ-иштәренә сиратһыз фатир бирә.

— Егеттәр, юк, юк, буш менән булмағыз. Ошонда калһын был һүз. Һез әйтмәнегез, мин ишетмәнем.

Парткомдан сыккас, профессор Мөхәмәтов кафедраһына йүнәлде.

Ул — метис, паспортына «башкорт» тип язылған. Балалар хирургияһы кафедраһы мөдире. Ул да Һөйәрғоловка бигүк ышанмай, шулай за уны яклай. Ярай, әлегә Һөйәрғолов тип йөрөйзәр. Иртә кыскырған этәстең башы ауырта. Иртәгә — бәлки...

...Партком секретары иһә башын тотоп ултырзы. Уны обкомға сакырталар.

Уға былай за обкомға йыш йөрөргә тура килә. Герасимов Алламоратовтың үзе менән дә сатнатып һөйләшә. Бүтәндәр шикелле калтырап төшмәй. Әллә үзен шулай кыйыу тотканға идеология секретары уның менән ипле мөгәмәләлә... Был юлы ла ихлас әңгәмә короп ултырзылар.

— Николай Николаевич, парткомда ректор Ислаховты вазифаһынан төшөрөү мәсьәләһен күтәрергә вақыт.

— Ни өсөн?

— Обкомға уның өстөнән ялыузар яуа. Ул картайзы, ректор йөгөн тарта алмай.

Герасимовтың башы әйләнде. Капылдан тел биҫтәһе һөйләшә алмаҫ булды.

— Мәсьәлә хәл ителгән тиерлек...

— Беләһегезме... — Герасимов кәүзәһен сак турайырға мәжбүр итте. — Кем ялыу язмаҫ. Мейес башында яткан кеше өстөнән генә язмайзар, ә ул — ректор. Безҙең мединститутта уны алмаштырыр кеше юк. Ундай кешеләр аяк астында аунап ятмай.

— Юғары стилдә һөйләшмәйек, Николай...

— Был — ысынбарлык! Мин ректорзы ун йыл беләм...

— Бөттәмө, Николай?..

— Юк, бөтмәне әле. Мин шул ук һүзәрзә Бикбулатовтар ауызынан да ишеткәйнем. Бикбулатов, Мөхәмәтов...

— Ә ялыуза уларзың исеме бар ине, уларзы обкомға ла сакырткайнык, — тип таныны Алламоратов.

— Ә Ислаховтың үзен сакырттығызмы?

— Юк әле, уны ла сакырттырбыз. — Алламоратовтың йәне көйзө. Хәзер ул һорау алыусынан яуап биреүсегә әйләнде. — Без парткомды узмайбыз. Һез мәсьәләне партия йыйылышында карарға ризаһығызмы?

— Ә кем тәқдим итә? — тип белеште партком секретары.

— Мәсәләһен... — Алламоратов сак кына һөйәрғоловсыларзы атаманы. — ... обком, обком комиссияһы.

— Риза, — тине Герасимов. — Әммә мин ректорзы бушатыуға кәтғи каршымын. Шуны белегез!

— Белдек, — тине Алламоратов, шулай за эсендәге асыуын Герасимовка һиззәрмәҫкә тырышты.

— Ислаховты алыу — институт өлгәшкәндәрзе һанламау, уны юкка сыгарыу буласак. Беззең мединститут бөтөн Рәсәй Федерацияһында алдыңғыларҙан иҫәпләнә. Ислахов килгәс, ике факультет астык, яңы укыу корпусы, ике дөйөм ятак төзөнөк, институтка докторлык диссертацияһы яклау хоҡуғы бирелде.

— Ҙызмағыз, ҡызмағыз. Барыһын да беләбез, һуҡыр түгелбез — күрәбез, һаңғырау түгелбез — ишетәбез. Бөтә мәғлүмәт — өстәлдә. Һиңә мизалдың ялтыр яғы ғына күренә, ә безгә караңғы яғы ла билдәле. Так что буш фәлсәфә кәрәкмәй.

Герасимов киткәс, «Был иманһыз бәндә менән артабан эшләү мөмкин түгел!» — тип йомғаҡ яһаны идеология секретары.

Теге ваҡыт дуҫының доцент улын партияға алмаған булдылар. Эйе, эйе, уныһы ла шул мединститут парткомының, шул сыуаштың эше! Бөтә мәсьәләләр медицина институты ректорының баш-баштаҡлығына барып тоташа. Ректоры һиндәй, парткомы ла шундай...

* * *

Профессор Ислахов башын күтәрзе. Күк шундай зәңгәр, шундай бейек. Бары апрелдә генә көндәр шундай аяз, якты була. Әллә озон кыштан һуң инде, көн бите асылып киткән, қояш нурҙарынан күззәр камаша. Якты, киң донъя. Күңелдә лә йыр, яктылык... Ошолай башты күтәрмәйенсә, ергә генә текәлеп күпмә йәшәмәк кәрәк? Башыңды күтәр, кеше, яктылыкка сорнал, күңеләң дә, күззәрәң дә яз менән тулһын, нурға қойонһон! Айырыл ерзән бер азға, күктәрзә йән ял итә, талған йөрәккә дәрт инә. Күзгә күктә зәңгәрлеге һеңә, еңеләйә талған быуындар. Күктәр эшкене хыялландыра...

Профессор Ислахов та бөгөн үзән тәбиғәт менән озон йоконан уяңған, күззәре асылған итеп тойзо. Дәртләрәк баҫты. Тәне еңеләйзе, уйҙары йәһәтерәк йүгерзе. Бөгөн иң тос йөктәрзе күтәрер, хәл ителмәгән бар мәсьәләләрзе хәл итер һымак. Беләгендә — көс, йөрәгендә — ярһыу. Үз алдына йәнен ызалаған хәстәрзәрән барлап сықты. Бер епкә теззе уларзы. Хәзер «қырып бөтәрәсәк»...

Иңтәүләп шуға тотонор... Обкомға бараһы йомоштары ишәйгән. Алламоратовтың үзән инә! Ул, яһил, һуңғы арала қабул итмәй йөзәтте — эштәре өйөлөп киткән. Бөгөн яйын табыр. Шартлата баҫып инер, сатһатып әйтер һүзән.

Әммә секретарша ректорзың юлын киҫеп өлгөрә.

— Алламоратов берәүзе лә қабул итмәскә кушты.

— Һм-м... Һез миңең хакта әйттегеҙме?

— Әйттем, әлбиттә, Зыя Ислахович.

— Һм-м... — Ахыр ректор кул һелтәне лә киҫә кирегә боролдо. Әйтерһең, һырғый карағай. Ошо бейек түшәмле һарай эсенә һыймай. Гүйә, хәзер ауып китер зә ялтыр көзгөләрзе, дәү быяла ишектәрзе селпәрәмә килтерер, Хозайым!

Ректор юғалып калды. Әләйһә, эш көнөн кайһылай дәртләһенеп башлағайны. Әйтерһең, қулына һуғалар.

Ислахов кире обкомға йүнәлдә. Вахтерзы үттә, тура Алламоратов кабинетына атланы. Секретарша қыз тағын да: «Көтөгөз, унда — кеше...» — тиһә лә, карап-һорап торманы, бер һиндәй иҫкәртеүһез-һиһез обком секретары бүлмәһенә бәрәп керзе.

— Һез миңе қабул итмәйһегез, әллә был ректор ел қыуып йөрөй, вақыты күп тип уйлайһығыҙмы? — Ислахов, йыш-йыш һулап, усы менән секретарь өстәлен төйзә.

— Мин дә ел кыумайым, ректор иптэш... — Ниһайәт, обком секретары ла үзен кулга алырга өлгөрзө, хак дәрәжәләрен, хокуктарын хәтерләне.

— Ректор урамда йөрөгән малай-шалаймы һезгә? — Ислахов һаман башылманы, һулышын тыя алманы.

— Зыя Ислахович...

— Мин — Мәскәү кешеһе, Мәскәү тарафынан институтка куйылғанмын; әйе, республикалағы хәлдәрзә, бәлки, төшөнөп тә бөтмәйемдер. Шуны ла әйтәйем: мединституттағы эштең башы бер миңә — ректор Ислаховка ғына кайтып калмаған, гәрсә бәгзә берәүзәр мине урынымдан осорорға бик яскынһа ла... Мине Мәскәүзә эшләп йөрөгән еремдән: «Тыуған нигезгә, Башкортостаныбызга кайтығыз, мединститутты етәкләгез, кадрзарыбыз етешмәй», — тип өгөтләүсә — Башкортостан өлкә комитетының элекке беренсә секретары... Ул қозаланы ректор вазифаһына, мин ризалаштым. Әйткәндәй, обком секретары вазифаһына һеззә лә ул тәқдим иткән. Ул институт алдына мөһим бурыстар куйзы; без был хәлдә төзәтеү планын төзөнөк. Бәгзә берәүзәр ләстит һатқанса, мединституттағы үзгәрештәрзә бер ректор Ислахов башлаған икән, ул ғына үзлегәнән был оло эшкә йөрәт иткән, тип уйламаһындар!

* * *

...Ошондай тойғоно қасан кисергәйне әле ул? Ә-ә, теге вакытта, қатыны Маһираға операция яһағандан һуң...

Профессор тәзрәләрзә ут алғансы кабинетында ултырзы. Урамға сыққас, һизермәй генә ямғыр яуа башлауына аптыраны.

Өйөнә кайтқас, қатыны Қәфиә бешергән ашқа йоғанманы, бар ризығы — тәмәке. Былай за тук. Тотқан әйбере төшөп бара, буталсық донъяһын бер епкә тезә алмай. Ақылдан язып куймағайы. Хәлен Қәфиә лә аңланы, ирен өһһөз генә қосақланы, тулы тәнәнә қысып, артистарса иркәләгән булды. Шуныһына ла рәхмәт.

Профессорзың теләге — башлаған картинаһын ослап қуйыу. Ошо моратына ирешһә, йәне тыныр, оло мәшәкәтенән қотолор ине. Әз генә бушырақ вакыты булһа, шуға тотона.

Профессор усы менән картинаһын һыпырып қуя. Ижад — ял, йән тыныслығы. Кеше өсөн иң мөһиме — тормошта йән тыныслығы табыу, күңелдең именлеге. Әгәр һин эстән үз-үзенде ирекле, тыныс тотһаң, бер ни зә қурқыныс түгел, тышқы мөхит һинең үзлегеңде, булмышынды емерә алмай.

Тирә-йүндә уттар һүнде, машиналар һирәгәйзә. Ямғыр тынмай. Инде тамсылар энә күзеләй вак қына. Әллә ниндәй шықһыз, кешегә бер өмөт тә қалдырмаған қөн. Йәнәһе, был тормош ялқытқыс бер ыза ғына. Ниңә язаланаһың, кеше, барыһына төкөрөп кенә қуймайһың. Озақка һузылған ямғыр яқшыға түгел шул.

* * *

Маһира теге сакта, сабыйын юғалтқас, әллә ниндәй үзгәрештәр кисерзә. Тыштан тыныс, ә эстән... Гүйә, ул әллә ниндәй таяныс бағанаһынан яззы. Бер қулбашы һәлпәшәп төшкән. Ул өмөтөнән айырылды. Ишбулдыһы — тормош максаты ине, хәзер ул юк.

— Қилен, улай танауынды төшөрмә, башынды күтәр, — тип өйрәтә кәйнәһе. Қаты әйтә: — Ирәң бар, мына һуғыштан кайтһа, донъяғыз тағы тигезләнер.

— Юк, мин... — Маһира аңкы-тиңке баҫа. Йәне был тормоштан бер йәм тапмай.

Язын кәйнәһе менән сабыйының кәберен таба алмай кайткас, тамам би-реште. Сабыйы күз алдына килә лә баҫа.

— Ҙайза иттегез мине, инәй, ниңә йылы түшәгемде юғалттығыз, хәзер какта ятам, — тип ялбарған була тегеһе. Башын кырын хала ла тора. Маһира курка, ни тиергә белмәй.

— Инәй, нишләп урынымды ныклап билдәләмәнегез? — Эй, ныкыша малай. — Хәзер мин ер менән күк араһында, тәғәйен урыным юк. Һез мине ташлап киттегез зә оноптоғоз. Миндә эшегез зә юк. — Битәрләй малай әсәһен, йәнен ала.

— Улым... — Барыһын да аңлатырға уктала. Тыны киҫелә, тамағы быуыла.

— Миңә бында һыуык. — Йока тәне ел үрендә дерелдәй, сабый бөрөшә. — Әгәр үз кәберем булһа, һеззе борсомас та инем... Мин — ояһыз. Бында һәр кемдең үз ояһы бар, берәү зә үз янына индермәй. Һез кайтып киткәс, ысын мәхшәр купты. Мин дә даулаштым, оя өсөн эй талаштылар бисаралар. Акылыма килһәм, бер мин генә өйһөз икәнмен. Мине кыуып сығарғандар — шуға хәзер кешенән кешегә йөрөйөм.

— Балам...

— Инәй! — Сабый усын һона.

Улар бер-береһенә һыйыныша.

Бисара әсә тынып ойоп китә. Иртән тағы эшкә, карсык һукрана.

Маһира эшкә бара, эштән кайта. Өйө буш, өйөнән дә биззе.

Бөтөн өмөтө Зыяһында ине. Зыя, бәхетенә, имен-аман кайтты һуғыштан. Күптәр сит-ят ерзә башын һалды, ә уның карағайы теп-тере. Бары сырайы олоғая төшкән. Ул көслө, бирешмәс, ут-һузы кискән батыр.

* * *

Институт залы шығрым тулы. Сәйер тантаналык, көсөргәнешлек тә һизелә. Кешеләрзән йөзө ялкынланған. Президиумда — комиссия ағзалары, институт ректоры. Партком секретары Герасимов менән Алламоратовтың урыны йәнәш тура килде.

Комиссия рәйесе һүзен: «Хат ни өсөн язылған? — тигән һорау куйыузан башланы. — Утһыз төтөн сыкмай...»

Тағы шул һүз. Ректор тертләһе, тыштан һиззәрмәһә лә, эстән бөтә нервыһы күзғалды. Хәзер ул һәр һүззе, һәр өндө йота.

— Коллектив ректор эшенән кәнәғәт түгел. Ислахов иптәш институтта те-йешле ижади мәхит тыузыра алмаған...

Шул, шул иң төп дәғүә ректорға!

— Без хатты ентекләп тикшерзек, хат авторзары менән айырым-айырым һөйләштек...

Ректор торор за сығыр за китер. Күззәре — залда, уйзары — әллә кайза. Тура карай, кымшанмасқа тырыша. Ни тиһәңдә, был йыйылыш — хәтәр алыш. Әйзә, азағын көтәйек!

Ректор дәғүәселәрен күзәтә. Алламоратов та тыштан тыныс, карашын билдәһезлеккә төбәгән.

Бөтәһе лә икеһе араһындағы мөнәсәбәттән башланды бит! Ректор аңлай, йыйылыштағыларзың бында бер ниндәй зә кысылышы юк. Алламо-ратов вакиғаларзы үзе куйыртып ебәрзе. Ә хат азақ язылды. Ректор белә:

Һөйәрғоловсылардың хаты ла Алламоратов менән бәхәстәң һөзөмтәһе генә. Ислахов үзе ғәйепле: үзе һаҡһыз кыланды. Ә коммунистар, имеш, шул хатты тикшерәбез тип ултыра...

Ректор ошоларды уйлай за көрһөнә, муйынын борғослап куя, Алламоратов яғына күз һирпә. Алламоратов тыныс. Ул нык кеше. Әле вазифаһы кушыуы буйынса ғына сығыш яһаусыларды тыңлай. Улар ни һөйләһә лә, уға барыбер, көстәр нисбәте қайһы яққа ауышһа ла, риза.

Институтта коммунистар һаны ла өс йөзгә барып баһа икән. Партком секретары үз янына ректорҙан башқа обком вәкилдәрен, комиссия ағзаларын ултыртты. Башта комиссия ағзалары һөйләне. һүз айышы башлыса ректордың эшмәкәрлеге тирәһендә уралды.

Обкомдың фән һәм юғары укуы йорттары бүлеге мәдире медик студент тарафынан 4-се ятак алдында қылынған еңәйәт һақында һөйләй.

— Хөрмәтле иптәштәр, ни тиһәгез за, был институт тарихында хурлыҡлы вақиға. Ул ректораттың, парткомдың, бөтәбезҙең йөзөнә қара тап булып яғылды. Был мединституттағы тәрбиә эшенең бик түбән кимәлдә тороуы һақында иҫкәртә. Студенттар укуы менән мәшғүл булаһы ерзә һуғыша, һуғышып қына қалмай, сәнсешә. Был нимә? Бер-береңде шул сақлы күрә алмаумы? Әлбиттә, қаза күреүсе Тихоновскийҙы береһе лә мақтамай: биһенсе курс студенты һасар укуған, иптәштәре араһында үзен һауалы тотқан, Шаһиәхмәтовты «деревня» тип кәмһеткән... Шулай за бер кемгә лә шуның өсөн кешенең йәнен қыйырға тигән һоқуқ бирелмәгән. Хозай Тәғәлә биргән ғүмерзе тик ул ғына кире ала ала, быныһы медик иптәштәргә яқшы таныштыр. Шаһиәхмәтов еңәйәт қылды, әлбиттә, ул язаһын алыр. Ләкин эш бының менән генә бөтмәй. Был институтта, студенттар араһында етди қаршылыҡтар барлығы тураһында белдерә, ректорат та, партком да был хәлгә әҙер булмай сықты, ғөмүмән, институтта тәрбиә эше ақһай, бер-береңдә түземле мөнәсәбәт, иптәшендә үз итеү, уның кешелек бәһән һақлау юқ, ректорат та, партком да студенттарды тәрбиәләү менән шөғөлләнмәй. Билдәле, бөтә был эштәреңдә башында хөрмәтле ректор үзе торорға тейеш! Өлкә комитеты профессор Ислаховтың ректор вазифаһындағы эшмәкәрлеген кәнәғәтләнерлек түгел тип таба.

Хәл ислаховсылар өсөн, ысынлап та, қурқыныс төһә алды: обком комиссияһы, өлкә комитетқа хат язуысылардың талабына қушылып, мәсәләне кәтғи хәл итеүзе көһәй. Тын алыштары ауырайып, һауа етмәгәндәй тойолоп китте. Бөтәһе лә һәләкәт, қаза буласағы һақында иҫкәртә.

Шулай за, фекер алышыуҙар башланғас, хәл үзгәрзе, һулыштары иркенәйеп китте: бар сығыш яһаусылар за тиерлек штаттағы ректордың эшмәкәрлеген ыңғай баһаланы. Егерме биһләп кеше сығыш яһаны, шуның егерме бере ректорды яқланы, ялыу язуысыларды һаһақ бәлә яғыуза ғәйепләне. Бигерәк тә партия тарихы һәм философия кафедраһы мәдире Вәлиев тузды.

— Эш етмәй һезгә, профессор иптәштәр, кабак бәреп сәүкә осороп ятаһығыз. Күзгә ком һибеп, аңды томаларға итәһегез. Был — нимә? — Ул президиумдағы хатқа төрттә. — Опус. Шуның өсөн олоғара йыйылыш йыйыла, кешеләр эшенән айырыла. Қүпме нервы түгелә, қан бозола. Минең тәқдим: партия ағзалары Һөйәрғолов, Мөхәмәтов, Бикбулатов — бөтәһе биш кешегә ректорға һаһақ яққан өсөн шелтә иғлан итергә!

Алып барыуы Герасимов сығыш яһаусыларды тыйманы. Йәш фән кандидаты Қыямәтдинов та һүз алды.

— Мин хатта язылгандар менән килешәм, — тине ул сәсәп. — Ислахов иптәш эшкә һалкыныраҡ карай башланы һымаҡ. Оло кеше, арий за торғандыр инде. Институт зур, бәлки, ул бөтә ергә лә өлгөрмәйҙер...

Залда шаулаштылар, Қыямәтдинов ашыҡты, трибунанан төшә һалды.

Әлегәсә тыныс кына барған йыйылыш кыҙы. Инде асау арғымакты топ та тыйыу мөмкин түгел: урындан әллә нисә кул күтәрелде. Һүз һорайҙар. Қыямәтдинов, гүйә, кыҙған табаға май бөрктө.

Сираттағы оратор төкөрөк сәсте:

— Был йыйылыш алдан уйланған сара. Тәүҙә обкомға хат языла, азак уны Һөйәрғоловтар күтәрәп ала. Хат артында нимә ята тип уйлайһығыҙ? Нисек тә ректор Ислаховты урынынан алып ташлау! Әле Қыямәтдинов һөйләне. Һәләтле кеше. Әүәл тауыш күтәрәп йөрөмәгән әзәм. Уны ла һөйәрғоловсылар которткан! Безгә кисә шул мәғлүм булды: Һөйәрғолов башкорт интернатындағы дуһы Бакаевка барған, уныһы Қыямәтдинов менән һөйләшкән.

— Ялған!

— Был бер зә ялған түгел, был хакта безгә интернат тәрбиәсене Фафуан Алсынбаев еткерзе.

Йыйылыш дилбегәнән кулына алырға теләп, Герасимов калкынды.

— Барлығы егерме ете кеше сығыш яһаны, — тип белдерзе ул. — Шуларҙың егерме бере ректор Ислаховты якланы. Әгәр бүтән теләүселәр булмаһа, мин өс-дүрт минут һорар инем.

Шунда арттан пинжәк осонан тарттылар. Кем? Бәй, Алламоратов! Тик Герасимов кыҙған...

— Ағай-әне, нимәгә ике-өс сәғәт тир ағызабыҙ? Ниңә беззе төп башына ултырталар? Бөтәһе лә ап-асык: бер төркөм укытыусыларға эш етмәй. Проблема юк, үзегеҙ күрәп тораһығыҙ, коллектив ректор Ислахов яғында! Коллектив татыу, эш бара, был карьерист төркөмдөн һарыуын кайната. Улар мединститутта тыныс булмауын, ректорҙың эше уңмауын теләй, тәгәрмәскә таяк тыға. Был төркөм хөсөт менән шөғөлләнә, ғәйбәт ташый, тырнак аһтынан кер эзләй.

Был — арала иң сағыу сығыш булды. Ысын ғәйепләү акты! Дүрт-биш кеше генә ректорға каршы һөйләне, ә Қыямәтдиновты хатта «хыянатсы» тип атанылар.

Даръя айкала. Әйтерһең, ултырғыстар, люстралар хәрәкәткә килә, бөтә зал урынынан куба. Ректор за, обком секретары ла, комиссия ағзалары ла — президиумда. Уларҙың карабы ғына сайкалмай даръяла.

Йыйылыштан һуң проректор Һөйәрғолов обком секретарын озатырға йыйынғайны, уныһы тыйзы:

— Без әле быны бюроға куябыҙ...

Проректор ситкә тайпылды. Кеше-кара күзенә салынмаһка тырышып, үз юлы менән китте.

Дүртенсе бүлек

Мазһар Котлояров хәҙер үзенең филми эзләнеүҙәрендә яңы осорға, ХХ быуатка килеп сыҡты. Яңы дәүерҙә, яңы ерлектә зыялыларҙың яҙмышы еңеләймәнеме, уларға йәмғиәт, халыҡ тарафынан замансараҡ, яңыса әйтмешләй, цивилизациялыраҡ мөнәсәбәт урынлашманымы? Кешеләр прогресс үсешкән һайын аңлыраҡ була бара бит, шуға бер-береһенә карата ла игелеклерәк

мөгәмәле булырға тейеш. Әллә яңы заманда, техника үсешкән, етештереү алға киткән дәүерҙә кешеләр тағы ла аяуһызлана, тағы ла йырткыслана ғынамы?

XX быуат башында Рәсәй сисеп бөтмәс каршылыҡтар даръяһына батты. Европала оло һуғыш купты, уға башка китға илдәре кушылды. Рәсәй һәр ерҙә беренсе, алыш майзанына ул иң башлап бил быуа. Империалистар ерҙәр, колониялар бүлешә алманы, һәр кем үзенә шәпләген раҫларға маташа. Рәсәйҙәге халыҡ та үз көнитмешенән риза түгел. Һәр кем үзенә арыуыраҡ язьмыш, һуңғы сиктә йәшәргә ниндәйҙер мөмкинлек юллай, шул аркала, колониялар өсөн империалистик һуғыш тынғас, илдә граждандар һуғышы токанды. Рәсәй үзе оло империя, катлам-катлам идеологиялар, халыҡтар, диндәр төйөнө бит: һәр кем юрғанды үз яғына тарткыслай. Был мәлдә интеллигенция нишләһен? Ул да шул ук халықтың бер өлөшө, уның ихтыярҙарын сағылдырыусы. Башҡорттар үзәренәң Ватанында йәшәй, бынан бер кайза ла китергә йыйынмай, шуға оло, катлам-катлам илдән бәләләре уның да башына төшә, уның да башын ауырттыра.

Рәсәй иле буйлап «кызыл тәғәрмәс» тәғәрләп китте, халыҡ кызылдарға, актарға бүленде; ошо тарткылаш, низағ эсендә башҡорттар нишләһен? Яулы, даулы заманда төҙөлгән башҡорт хөкүмәте, Вәлидизәр «без ак та, кызыл да түгел, ә башҡорттар ғына» тине лә ул, әммә «кызыл тәғәрмәс» барыһының башын тапап, тирә-әйләнәгә ғәрәсәт сәсте, башҡорт илен имгәтеп, теткеләп бөттө. Башҡорттар шул мәлдә кайһы якка ла ауышырға белмәне. Ырымбурҙа тәүҙә большевиктар яғына һыйындылар. Улар милли хөкүмәттә мәсхәрә иткәс, бүтән көүемдәргә ил эсендә ил төзөргә, шашып китергә юл куйылмаҫ, тип лаф орғас, актарға һуғылдылар. Башҡорт ғәскәре 1918 йылдың июненән алып 1919 йылдың 15 февраленәсә актар яғында һуғышты. Шулай әле актар, әле кызылдар яғында кайнашҡас, нишләһендәр; үзәре лә қаңғырып бөттө, урыстар за қаңғырзы, татар кәрзәштәр ике арала буталды.

Интеллигенция кайза, халыҡ шунда, Вәлидизәрҙең, Манатовтарҙың үз мақсаты бар ине. Башҡорт хөкүмәте иң тәүҙә башҡорт халқы ихтыяждарын кайғыртты, был тарих мәхшәрәндә нисек тә үзенәң өлөшөн алып калырға тырышты. Икенсе яклап, бөтә өлгәшелгәндәрҙән язырға, халықты канға батырырға, уны һәләкәткә дусар итергә мөмкин ине. Башҡорттар кан койзо, үз иректәре, азатлыҡтары өсөн йәндәрән аяманы. Был аяуһыҙ көрәштә, ата — улды, инә — кыззы айырмәс мәхшәрә уларҙың берҙән-бер теләге илдәренәң азатлығы, ер-һуҙарының тейелгәһезлегә, башка Рәсәй халыҡтары менән тиңлек, тулы хокуклық ине. Қазақ кәрзәштәр менән сиктәш булып, үзаллы дәүләт төзөү хыялы ла булды. Ләкин вакиғалар үтә катмарлашты, Урта Азияла ла — мәхшәр. Халықтың теләк, ынтылышын урыс генералдары, башҡортка кәмһетеп караған бай балалары, әлбиттә, кабул итмәне. Ошо катмарлы мәлдә башҡорт кайза барырға тейеш? Кем яғына баҫырға? Кызыл Армия — еңүсә, Рәсәйҙә яңы тәртиптәр урынлаштырыусы. Үз азатлығы өсөн баш күтәргән башҡорттар, әлбиттә, көслә яғына ауыша, үзе өсөн бәләкәй қазаны — яңынан кызылдар яғын һайлай. Кызылдар тау-тау вәғәзәләр бирә: яңы тарихта, йәнһә, тәү кат башҡорттоң үзаллығын, Рәсәй эсендә үз автономиялы дәүләтен таний. Йәшәһен автономиялы Башҡортостан Республикаһы!

Шағирҙардан йырлай, башҡорт ғәскәре, рухланып, Петроградка — ак Юденичка каршы ташлана. Ил ирҙәре Кубанда ла, Польша фронтында ла баш һала...

Йырсылар бар, шағирҙар шиғыр әйтә, Вәлиди, Нуриғәзәмдәр, Манатов, Хозайбирҙиндар телмәр тотта, бөтәһә лә бер теләк менән яна. Һәр кайһыһының үз

юлы, үз максаты... Ялкынлы Бабич — ил намысы... Ул күтәрелеп сыкты, ғәскәр сардары Әмир Карамышевқа мәрсиә әйтте, арқазашы Зәки Вәлидизең халкының тоғро улы булыуын раҫланы, башкорт ғәскәрзәре маршын ижад итте. Халкы қайза — ул да шунда, халкы атқа атланған даулы заманда ул да ат өстөндә... Шағир Иркәбәй дусы менән башкорт хөкүмәте матбугатын қызыл ғәскәрзәр яғына илткәндә һәләк була... Урыҫтар уны ат койроғона таға. Ит игелек — көт яуызлык. Башкортқа ышанмау — қызылдарзың да қанында, уларзы дошман күреу, был халықты ят, кәм итеп карау...

Тағы ла бер қорбан, башкорт халкының һөйөклә улы, моңло йырсыһы һәләк...

* * *

Хәтәр әкәмәттәр килеп сыкты мединституттағы дөйөм партия йыйылышы менән. Йыйылышта уның исеме лә аталған икән. «Һөйәрғолов, һез йыйылышка сақлы кешеләрзе өгөтләп, үзегезең яғығызға аузарып-йыйып йөрөгәнһегез. Бакаев тигән дусығыз, доцент Қыяметдиновқа барып, һин Һөйәрғоловты яклап сығыш яһа, тип әйткән. Был хакта безгә Фафуан Алсынбаев хәбәр итте...» Ни тиһең инде? Был тура һүзлелекме, әллә үз-үзеңде ақлаумы? Бакайзар алдында был — Фафуан Алсынбаевтың хыянаты. Ә, Фафуан күзлегенән карағанда, ислаховсыларзың курайсыны һатыуымы?

Фафуан интернатта балаларзы курай уйнарға өйрәттә. Тәрбиәсе булды, шунан, қулының оҫталығын күреп, хезмәт дәрестәре бирзеләр. Әммә яңы укыу йылында хезмәт дәрестәре ике тапқырға қысқартылды. Тешен қысты курайсы. Бакайзар алдында үзен ғәйепле лә һымак тоя. Шуға қул һелтәне. Йәне көйә ине, ләкин нишләһен. Бакайзар аузарын үрә. Юлсуринды ла тотошлай сорнап алдылар.

Фафуандың башы һәленгән. Қайза бара? Бына — уларзың Бакай, Хәсәнов, профессор менән кәйеф-сафа қороп ултырған урыны. Ағас араһы, карағай ылысы есе аңқый. Курайсы, гүйә, бөгөн үткән тормошоһа сәфәр қыла.

Бына Нефтселәр мәзәниәт һарайы. Ошонда һисә тапқыр смотр үттә. Фафуандың курайсылары сәхнәне тултыра, залға ғәйрәтле «Иҫке Урал» көйә ауаздары тарала. Ул көмбәззәргәсә менә, барса ғаләмде яулай.

Алтынсы ялыу. Фафуан уның Бакайзар тарафынан ойошторолғанын тойомлай... Мединститутта партия йыйылышында егеттәр уның исемен атаған.

Фафуан ялыузарына төкөрмәй зә. Улар яуып узған бошлауык һымак, әммә Хисмәт ағаһының тузыныуы йәнен өтә. Ә уны қотортоп қуйғандармы? Тешен қыса. Нисек түззе, нисек асқыстарын яқташ ағай битенә бәрмәнә?

Өйөнә лә һуңғына қайтты. Тағы бисәһе менән талашты. Азақ шул интернатқа бөтөнләй аяк баһмаһ булды. Үз қулы менән алып барып һалды Юлсуринға ғаризаны. Юлсурин ағаһы қыуанғандыр, ә бисәһе Йәмилә өйзә ятыуын окшатманы. «Өйзән қыуып сығарам һине, әрәмтамак», — тине. Фафуан иғтибар итмәнә. Түзә, бисәһенең әсегән қатықтай һүззәрен йота. Балалар хақына тип, бер ишектән инделәр, бер ишектән сықтылар, әммә артабан юлдары гел аймылыш булды. Йөрәктәге ялкын күптән һүнгән. Қистәрен қабат бер усаққа йыйылдылар, бергә сәй әстеләр, тик һүззәр ялғанманы, һүззәр бер қолактан инде, икенсеһенән сыкты. Ирзең йөрәге ирәмәнә, бисә гел арты менән торзо.

Ирзәр ғәзәттә алдан, ә бисәләр арттан тороп эш итә шул. Улар, әлбиттә, қаршы сықмай, юл баһмай. Арттан, қорбаны аңғармаһ мәлдә улар оҫта. Зәһәр

ут, каргыш телдөрөндө. Озак көтөлөр, үс үргөн озак һаклайзар. Мәкер уғын улар көтмөгөндө казай.

Фафуан Алсынбаев менән дә шулай булды. Тыуган көнө якынлаша ине. Йәмиләнең бер туған апаһы килгән. Иске Өфөлә бер дауханала эшлэй. Ипле, нәзәкәтле ханым. Юғары белемле, нескә зауыклы. Шул кейәүкәйен котларға тип килгән. Фафуан уның Бакайзарға ире яғынанмы алыс туғанлығы бар икәннен белә ине, әммә был юлы быға әллә ни әһәмиәт бирмәне, хәйер, кәйефе лә юк; кәйенбикәһе үзе косак-косак һыйын, тәм-томон йөкмөгән. Бөгөн теле телгә йокмай. Йор, ихлас. Өүәле бер зә улай кыланмаҫ бәндә, бөгөн нишлэгән?..

Аптыраны, йөзәне Фафуан. Алға куйғас, кире какманы һүзән, котлауын кире йыкманы: ашаны, эсте. Шулай нык һыйланғас, иҫереп киткән, ахырыһы, түңкөрөлгән. Зиһене асыла биргәндә ул салкатан ята, кәйенбикәһе градусник һона... Тағы онотолған. Күзән аша, «ашығыс ярзам» сақыралар.

Машинаға көс-хәл индерзеләр. Кырағай урман балаһы уйынсыктай уймак машинаға һыя тиһеңме — уны тубылғылай урап-сурап тыкмаһаң. Алғы кабинаға кәйенбикәһе үзе ултырып алды, буғай. Киттеләр. Фафуан ауыр хәлдә, йөрәге кыҫа, алып барып өлгөрөргә кәрәк.

Йылғыр йылтыр машина. Сестралар өһһөз. Даухана яһында туктағас, капыл ир затына әүерелде лә куйзыларсы. Күзгә күренәме? Каты-фото тоталар, аякты, кулды шығырлатып боралар. Фатирындағы ише иркәләп, сүпәкәйләп тормайзар. Ир улар иркәнә буйһона. Әйткәнде карышмай үтәй. Карышһа, яһак төбөнә алаһың. Таяк менән дә бирәләр.

Айһыткыска каптымы әллә? Азак шикләһә башланы: айһыткыска окшамаған. «Иҫерек» тигәндәре лә иҫерек түгел, алийот, имеш. Ниһайәт, аңғарып калды: уны иҫәрзәр йортһона япкандар. Нисек бында килеп эләккән, әллә кәйенбикәһе берәй яман дарыу эсергәнме? Бәй, ысынлап та!..

...Әллә нисә кат бүлек мөдире менән һөйләште. Урыҫ кешеһе уны аңлаған кеүек. Тәүзә һаулык һаклау министрлығына, уһан обкомға үтенес яззы. Хаттарына яуап көтөп тик ултыра.

Психоневрологик диспансер тип атала был даухана. Аптырағандың көһөндә тилеләрзә шунда ябалар. Уларға ярай инде, бүтән барыр ерзәре юк, ә Фафуан кеүектәр унда нишләргә тейеш?!

Бүлек мөдире уны диккәт менән тыңлай.

— Ярай, мин катыһығыззы сақыртып һөйләшермен.

Фафуан тыһысланмай. Йәмиләгә әйттең ни, быһау стенаға төрттөң ни. Йәмилә үзе килтереп тыкты бында.

Фафуан диспансерзың баш врачы менән дә осрашырға ишеккә барғайһы, әзмәүер юлын бүлдә.

— Ярамай!

— Миңә баш врачты күрергә ине.

— Ярамай!

Кире түшәгенә аузы. Иртәнге аш мәлендә шыпырт кына коридорға сыкты. Санитарзы күз язлыктырғанына һөйөнөп, икенсе катка күтәрелде.

Бесәй һымак баһты, алан-йолан каранды. Ишеген төрткәйһе, асылды. Эскә үтте. Кире сығайым, тиһә, ишек үзе үк асылып китә лә дежур санитар пәйзә була. Фафуандың баш осонда — как таяк. Сак яһтайып кала. Күз асып йомған арала дежур йығып һала, Фафуан тулап ята. Дежур бау таба алмай, ахырыһы.

Кисен санитарзар күмәкләп һыу эскеһез итеп тукманы. Өс көн түшәгенән калкынманы. Тағы «дус»ына, бүлек мәдиренә ошаклашты.

— Сығарығыз мине бынан, Яков Силантич, мин алийот түгел бит. Күреп тораһығыз.

— Минехәлдән килә торған эш түгел был, дускай. Қатынығызсы сақыртам. Килер, һөйләшербез. Әгәр зә ул, үз яуаплығына алам, тип, имза қуйһа, рәхим итегез!

Фафуан башын һәлендергән. Күңеле тулышһа ла, ни кылырға белмәй. Йырларға ла қушмайзар, ә алийоттар йырлап та йөрөй. Ул — һау, күберәген укый, языша. Китап күп, йәнәң ни теләй, шул бар. Укы, әзәм, мең йәшә, мең укы! Кеше булырһың, тик иҫәр көйө үлерһен.

Фафуан байтак китап укыны. Нисек тә көндө үткәрергә кәрәк. Хат артынан хат яззы. Бындағы түрәләр аңламаҫ. Аңлаһа ла, юрый игтибар итмәҫ — Мәскәүгә яззы. Қурайсы егеттәренә яззы. Улар һатмаҫ, улар тоғро... Гибат институтта укыта. Уға, «Баштрангаз» башлығын тап, тине.

Ныкыша торғас, Яков Силантич катыны Йәмиләнең диспансерға киләһе көнөн әйтте. Фафуан әллә ни өмөт тә бағламай, әммә шул көндө көтә. Ниндәйзәр сәйер тойғо: өмөт тә, шатлык та түгел, байрамға ла, тантанаға ла тартмаған ул көн, тик көтә. Йәмилә эшһез ирен диспансерзан коткармаясақ, хатта тешетырнағы менән қаршы торасақ. Шулай за көтә был көндө, язмышын хәл итеренә бер ышанысы булмаһа ла, көтә. Әллә ниндәй тойғо, кызыкһынуға окшаған хис биләй йәнән.

Фафуан ул көндө башын тәзрәнән алманы. Иртәнге аштан һуң түземһезләнеп көтә башланы. Нисек тә күз язлыктырмаҫка ине уға. Бисәһе диспансерға килер микән? Килгәс, бүлек мәдиренә ни әйтер икән?

Ул, тар ситлеккә бикләнгән йырткыстай, тәзрә төбөндә тапанды. Мөйөштән мөйөшкә йөрөнө. Вақыт һузылды ла һузылды, Йәмиләһе юк та юк. Төш якынлаша. Килмәй куйһа?.. Яков Силантич оло башын кесе итеп уны көнө буйы көтөп ултыра.

Йәмилә көтмәгәндә пәйзә булды. Тәүзә туктап калды. Ян-яғына алан-йолан қаранып алды. Фафуан уны төлкөгә окшатты. Төлкө һақ баһып якынлаша кетәккә. Муйынын борғолап, моронон һоноп ескәнеп ала. Таш тупһалар араһынан барғандай, аяғын юғары күтәрәп баһа. Бысратмаҫ өсөн итәген юғарырак күтәрә. «Қылансык», — тип уртын сәйнәне тәзрә төбөндәге тоткон. Үзен нәзәкәтле, һескә зауыклы ханым тип күрһәтергә маташа. Йәнәһе, бында бысракка йоғона. Йәмилә сирканып қына ишек тотқаһына тотона, «серт» итеп ситкә төкөрә.

Фафуан, уны күззән юғалтқас, бүлек мәдирә бүлмәһенә ташланды. Әммә ишек эстән бикле. Йөрәген усына алып, һулышын тыйып торзо.

Йозак тишегенән эскә бакты. Йәмилә итәген йыйып ипләп кенә ултырзы Яков Силантич тәқдим иткән урындыкка. Қулдарын қауыштырзы, ипле генә итеп әйәген күтәрзе. Йәнәһе, ул кешене тыңлай белә, тәрбиәле, зыялы катын.

Яков Силантич һөйләй, ул тыңлай. Ирзең йәнә көйзө. Өстөндә ялтыр плащ, озон қызыл күлдәк, аяқтарында — йока капрон ойок. Ирененә помада яғылған, каш-керпектәренә һөрмә тартылған. «Тәтәй бисә», — тип тешен қысты ир.

Яков Силантич Фафуанды өйгә алып қайтыу хақында тукый, Йәмилә, дәрәжә һақлап, өндәшмәй. Ахыр сиктә мәдир тына.

— Ятһын әле, ятһын, — ти ханым, күзен дә йоммай.

Ахыр Яков Силантич та шартлай: әрләшергә, иҫбат итергә, гәйепләргә тотона. Йәмилә — таш һын. Қарт мәдир тынғас, яй ғына калқына.

— Мин һезгә, имзағыззы куйығыз, тим...
— Куймайым!
— Ирегеҙе алып кайтығыз, ул һап-һау!
— Беләм... — Йөзө тыныс, хәрәкәттәре ышаныслы. Вак-вак кына басып ишеккә уктала.

Ғафуан қабат тәзрәгә ташлана. Бисәһе күззән юғалғансы артынан қарап қала. Азақ Яков Силантич: «Таш бәгер бисә, һине күрергә лә теләмәне», — тиәсәк.

Хәйер, үзе лә бисәһе менән күрешергә атлықманы. Шул бәндәне көсләп қаршыһына бақтырғалар ға, йөзөнә қарай алмас ине.

* * *

Был ниндәй көн? Нисә тапқыр һынау алдына бақырға тура қилә. Нисәнсе қабат юл сатында... Тағы, тағы һынай уны тормош. Әллә ниндәй тукмактарын әзәрләп тора. Әллә гүмер үзе шул бөткөһөз һынау сылбырымы? Көн дә сират күперен үтергә кәрәк. Яғалаш, бирешмә! Тибендә йәйрәп ятыу қилешмәй.

Қайһы берзә яза, һынау бәндәне биззәрә, ректорзың да барыһына лә төкөргөһө қилә. Оноторға! Ошо вазиғаһынан баш тарта, еңелерәк йәшәр ине, моғайын. Ә кешеләргә кәрәкме уның ректорлығы?

Тағы тәзрә әргәһендә. Тышта — йәй. Иң йәмле мәл, каникулдарзың, йәйге ялдарзың гәмәле. Танһык бер сак: кеше шуға ялдың, иркенлектен тәмен белептатып қалырға ашыға, шуға ынтыла. Икенсе яктан, ул бөтә булмышы менән бының бик-бик қысқа буласағын да һизә. Шундай әкәмәт, қаршылығы тойго йәндә.

Озақ өһһөз торзо, озақ қараны қаршылағы йәшел йортқа. Обком йорто бынан ап-асық булып күренә.

Башында қызық кына уй тыузы. Был мәлдә Алламоратов ни эшләй икән? Бәлки, әле ул да мединститутқа қарайзыр. Тантана итәлер: эшен қылды, дөйөм йыйылыш үткәрзе.

Ректор уйзарын үзәнән қуа, улар башына кире тула. Уйламасқа, қасырға... Бәлки, ошо уйзарынан котолһа, бәхетле булыр ине. Ул — ерзә бөртөк көнә, бәләкәй генә зат бит... Әзәм үзе тураһында уйлаузан туктаһа, маңқортқа әйләнер ине.

Коридорға сықты, кире кабинетына инде. Завхозын сақыртып алды, институттың бөткөһөз мәшәкәттәрен тикшерзәләр.

* * *

Ғафуан Алсынбаев гүмерен қурайсы балаларға арнаны. Улар тип йән атты. Қурайсы егеттәр — халқының қиләсәге. Шулай ул иленә хезмәт итә. Күпме асыл ир-егет үстәрзе!

Уны психиатрия диспансерынан да укыусылары котқарзы. Фәнис Нәсимов қасандыр иң тырыш қурайсыһы, түңәрәктен старостаһы булды. Шул егет бөгөн — «Баштрансгаз» тресы управляющийы.

Ғибат, ғалим егет, теге хатты управляющийға тапшырған. Фәнис Нәсимов иһә зур түрәләр аша остаздары Ғафуан ағаһын дауахананан йолоп алды. Таған ағасын күбәнән нисек һурып алалар, ул да шулай итте.

Диспансерзан сыққас, Ғафуан тағы интернатқа китте. Һәр кем менән қул биреп күреште, йылмайзы, көлдә. Был — дошмандары йәненә үрт һалыуы ине.

Бакай иһә шул ук көндө райфола эшләүсә кәйенбикәһенә барзы.

— Беззең интернатта бер милләтсә йөрөй, урмандан каскан шатун һымак, хезмәт кенәгәһе ялған. Үзенә бер йыллык эш стажы өстәп язған.

Кәйенбикәһе тикшерергә һүз бирзе.

Ғафуан Алсынбаевтың психиатрик диспансерзан котолоуына ике ай тулып китте. Заводка токарь булып урынлашты. Кис кайтһа, прокуратуранан сакырыу бар. Аптыраны, йөзәнә. Бер ниндәй зә енәйәт кылғаны юк.

Тәфтишсә алдына төрлө кағыззар теззе.

— Қасан гимназияла... юк, интернатта эшләй башланығыз?

— Ул минең хезмәт кенәгәһендә язылған... Алтмыш беренсә йылдың 1 июлендә.

Тәфтишсә күзлеген төзәтте.

— Бында, мәктәп директорының бойороктар кенәгәһендә, 1 ноябрь тип күрһәтелгән. Кайһыһына ышанырға?

Ғафуан Алсынбаев аптырап ултырзы.

— Документығыззы үз кулығыз менән төзәткәнһегез булып сыға. Подделка.

— Был... мөмкин түгел!

— Бына директор бойороғо күсермәһе, бына һеззең хезмәт кенәгәһе... Аңлатма язығыз, гражданин Алсынбаев.

— Бер ниндәй зә аңлатма язмайым.

— Язырға тура килер!

Икенсә, өсөнсә осрашыузарза ла шул ук һүззәр яңғыраны.

— Минең бында бер ниндәй зә ғәйебем юк, — тине ахырза Ғафуан Алсынбаев. — Хезмәт кенәгәһендәге языузы үзгәрттергә лә завуч өйрәтте, директорзың секретары яззы — минең ниндәй кысылышым бар?

— Шулай тип язығыз, бөтәһен дә асыклап...

— Хезмәт кенәгәһендәге числоны арткаррак күсерергә завуч үзе кушты, ул — хужа, миндә ниндәй ғәйеп? Секретарша завуч бойорғанса яззы.

— Шулай тип язығыз. Нисек булған, шулай тип.

Аңлатма әзер булғас, Ғафуан кайтырға сықты. Урамда шыкһыз ине, йөнәнә һис толка тапманы. Заводта сменаһын арлы-бирле йөрөп үткәрзе. Өйөндә лә тамағына аш барманы.

...Башкортом тип көйөп-яныусы Алсынбаевты кулға алып, бикләп куйзылар. Йәнәһе, документты үзгәрткән өсөн шулай тейеш! Дәүләттең 2700 һум аксаһын законһыз үзләштергән. Июлгә, август, сентябрь, октябргә акса алмаған алыуын, әммә стажы өсөн өстәмә түләү алған. Өстәмәнәң дөйөм күләме шул саклы. Закон буйынса шул күләм ике мең ярым һумдан артһа, бер йылдан өс йылғаса хөкөм итергә мөмкин. Әлегә барыһы ла асык түгел.

* * *

Һөйәрғоловсылар үззәренең еңелеуен танырға теләмәнә, дөрөсөрәге, улар реванш алыу уйы менән йәшәнә. Өлкә комитетка яңынан ялыу яззылар. Был юлы ла Ислаховтың эшмәкәрлеге тәнkitләнде, уны әзерлекһез абитуриенттарзы — төпкөл ауыл балаларын нигезһез рәүештә институтка алыуза, кабул итеу комиссияһы эшенә туранан-тура басым яһауза ғәйепләнеләр.

Обком үзе лә тынысланмай, хаттарзы тикшерәү өсөн яңынан комиссия төзөнә...

Ислаховсылар кабат ялыу язылганын, обкомдың мединститут мәсьәләһен бюроға карауға куйырға йыйыныуын ишетеп калды. Шып-шым хәтәр эштәр кылына, берәү зә белмәй зә, һизмәй зә, хатта институт коммунистарын унда катыштырмайсактар за... Был сигнал уларзы тамам шаңкытты. Обком бюроһына, сакырһалар, ректор менән партком секретары ғына барыр, ә бүтәндәрзе якын да юлатмаясактар, имеш.

Ислаховсылар, аптырап, үззәре партия Үзәк Комитетына хат яззы, уға бөтәһе егерме бер кеше имза һалды. Айға якын вакыт үтеүгә хат авторзарын берәм-һәрәм республика дәүләт именлек комитетына сакырта башланылар. Хикмәт, нишләп Үзәк Комитетка ебәрелгән хат Именлек комитеты тарафынан тикшерелә? Аптыраш. Әллә институттағы хәлдәр ил именлегенә янаймы?

* * *

Таң һарыһынан беренсе секретарь Алламоратовка ашығыс шылтыратты:

— Фетнә әзерләнә! «Башкортостан» кунакханаһында листовкалар табылған! Именлек комитетынан хәбәр иттеләр!

Алламоратовтың кобараһы оскан, беренсенә кабинетына ингәс, һаулык һорашырға ла оното.

— Эшкә тотонорға кәрәк! Башкортостанда восстание әзерләнә! Милләтселәр!..

— Нишләргә?

— Нишләргә, имеш. Дошмандың бәйләнеш селтәрән асырға кәрәк! Тәғәйен кешеләрән!.. Улар шул Ислахов менән бәйле түгелме? Именлек комитетына үзәң шылтырат!

Ысынлап та, кунакханала табылған листовкаларза мединституттағы хәлдәр тураһында ла һүз бара икән. Әһә, листовканы Мәғзән районы военкомы Сәғитов язған. Ул — мединститутта укытып йөрөүсә Мазһар Котлояровтың якташы, имеш!

Листовкала тағы институттағы Қыяметдинов тигәндәрән хурлағандар. Башкорттар баш күтәрергә йыйына! Был ни гәләмәт: донъя баштүбән килә, вакифалар сәғәтләп куйыра. «Ситуация, ситуация», — тип үз алдына һөйләнде идеология секретары. Кабинетында ишекле-түрле йөрөнә, а-ана, тәзрәнән мединститут күренә. Шунда ректор Ислахов кабинеты. Фетнәселәр штабы!

Күззәре ак бинаның стеналарын капшаны, хәтәр асышынан азарынып торзо. «Ниңә ул шул саклы ректор Ислаховты күрә алмай икән, мединститутты яратмай?»

Башында хәтәр уй өйөрмәһе купты: шул ут нөктәһен — дошман штабын юк итергә, көлөн күккә осорорға!

— Алло! — Телефонға тотондо. — Алло! Был Колямы? — Обком секретары Именлек комитеты рәйесе менән шулай һин дә мин һөйләшә ине. — Коля, кунакханала табылған листовкалар буйынса һиндәй яңылыктар бар?.. Шулаймы? Майор Сәғитов, әйе... Хәзер калғандарын табырға! Әйе, әйе.

Идеология секретары трубканы һалды ла: «Осрашыу урындары — Салауат һәйкәле...» — тип куйзы.

* * *

Ислаховсылар Салауат һәйкәле яһында түгел, ә Крупская баксаһында осрашты. Бында аулак. Бөтөн донъя һискә-моңға сорналған, күксиндәр сәскә

ата. Уларзың хуш есе башты әйләндәрә. Күксин йәнәшәндә купшы миләштәр, иркә йүкәләр ирәйә. Язғы һауа күкрәккә тула, үләндәрзәң йәшел төсө күззәрзә камаштыра. Тар һукмак аска төшә, аста — йылға.

Ислаховсылар шымған, яз йәмдәрә күңелдә албырғата шул. Вәлиев яңырак Мәскәүзән диссертация яклап кайтқан, Мазһар Қотлояров күптән философия кафедрасында эшләй. Күзбәков менән Мырзанов та бында.

— Қыяметдиновтың башы ике түгел, — тине кемдер.

— Минәңсә, егеттәр, обком партия йыйылышы менән генә туктамаҫ, — тине Вәлиев.

— Әйе, баш һандалға һалынған... — тине берәүһе шаяртып.

— Без барыбыз за хәзәр Ислахов менән бер епкә бәйләнгәнбәз! — Быныһын Латипов әйтте.

— Һөйәрголовтың паспортында башкорт тип язылған, — тине Мазһар Қотлояров. Уныңса, йәмғәтселек өсөн был да мөһим мәғлүмәт.

— Ярай, егеттәр, — тине Вәлиев етдиләнәп, — быныһы аңлашыла, хәзәр безгә уяу булырға кәрәк, обком йыйылыш менән генә туктамаясақ. Институтта тағы һиндәйзәр комиссия эшләй зә, буғай.

— Йәнә хат язырға тура килер... — тип белдерзә Мазһар Қотлояров.

— Үзәк Комитетка язған хат өсөн һимә генә қыланьп бөтмәһеләр! — тине уға қаршы Вәлиев.

Эңер төштө. Қояш батқан тәңгәл яралы януар тәнеләй қанһырай. Алһыу һурзәр күк битенәсә һузылған. Озақламай галәм йөзөнән улар за юғалыр, күкте лә, ерзә лә қараңғылык солғар.

* * *

Июнь баштарында обком бюроһы сақырылды. Был хакта вуз укытыусылары һизмәй зә қалды тиерлек. Уларзың белеүе кәрәкмәй зә ине. Мединституттан бюроға партком секретары Герасимов менән ректор Ислахов үзә генә барзы.

Бюрола мединституттан килгән ялыузар тикшерелдә. «Был институтта хәлдәрзән көсөргәнешле қалыуы хақында һөйләй, партком менән ректорат үз эшен яйға һала алмай, укытыусылар араһында мораль мөһит тә хөрт», — тип асықтан-асық белдерзә обком секретары Алламоратов. Институтта эшлөгән партия комиссияһы ла шул ук хәкикәттә рақланы. Был шарттарза, әлбиттә, етәкселекте алмаштырырға кәрәк. Ректор үз вазифаһы бурыстарын атқара алмай, институт эшен етерлек дәрәжәлә ойшоһрмай. Өлкә комитет бюроһы Рәсәй Федерацияһы фән һәм юғары укыу йорттары министрлығынан ректор Ислаховты вазифаһынан бушатыузы һорай, уның урынына проректор Һөйәрголовтың кандидатураһын тәқдим итә.

Ректор Ислахов шымып ултырзы, ә партком секретары Герасимов басылманы.

— Мин гәйепле, Зыя Ислахович, мин... — тине Герасимов ярһып. — Бюрола һеззә йүнләп яқлай алманым.

— Ярай, тынысланығыз... Бюрола безгә һүз зә бирмәһеләр бит, Алламоратов һисек тә беззә күрһәтмәсқә тырышты. Шулай, бюрола уларзың комиссияһының позицияһы өстәнлөк итте.

Һи тиһәң дә, шул бер үк балық башы тигәндәй, институт етәкселәре аптырашып ултырзы. Бюрола улар еңелдә, берәү зә яқламаны, бөтәһе лә комиссияның һүзән қабатлап тик торзо.

«Әллә был асык партия йыйылышындағы еңеу гилләһе микән?» — тип уйланы Ислахов. Партийыйылышта еңел генә еңделәр: улар күмәк ине, егерме бер кеше, ә бюрола уларзың берәүһе лә катнашманы, бары тик каршы як — һөйәрголовсылар фекере генә үткәрелде. Алламоратов комиссиянан үзе шуны талап итте.

Аптырағас, Ислахов Мәскәүгә, фән һәм юғары укыу йорттары министрлығына шылтыратты. Министр урынбағары Щекин менән якшы мөнәсәбәттә булһа ла, бындағы ығы-зығыны асылып аңлатып торманы, бары бюро карарын еткерзе һәм ректорлыкка яңы кандидатура — Һөйәрголовты Мәскәүгә министр менән әңгәмәгә ебәрәсәген белдерзе. Щекин проректор хақында һорашкас та, ректор әллә ни асылып, оппонентын яманлап маташманы. Хәйер, кәйефе лә юк ине.

Ислахов проректорзы кабинетына сакыртты. Мөмкин тиклем йомшак, ипле һөйләшергә тырышты.

— Ярай, — тине, көрһөнөп. — Улай бик ректор булғың килгәс, әйзә, Мәскәүгә, министрлыкка барып кайт, мин һиңә вазиғамды тапшырырға әзермен...

Бөтө-китте, осланды уның дәүере, ул алыш майзанынан сыға. Әйзә, бик теләгәс, урынын яулап алһындар, уны пенсияға озатһындар. Профессор Ислахов, әлбиттә, вазиғаһына йәбешеп ятмаясак, бары эшенең осланмай калыуы хөрт. Күберәк вақытын ижадка бүлер, йәшлектән килгән хыялын нисек тә бойомға ашырып куйырға тейеш. Шәхси күргәзмәһен әзерләп, картиналарын халык хөкөмөнә сығарасак! Ижад емештәре күргәзмәһе!..

* * *

1937 йыл. Йөрәктәр өшөп китә, күзгә йәш тула. Интеллигенттар сафы тағы ла алға баға. Халыктың тәүге рәтендә — артистар Мәкәрим Мәһәзиев, Мортазин-Иманский, журналист Қасим Азнабаев, языусылар Дауыт Юлтый, Булат Ишемғол, Имай Насыри, Ғабдулла Амантай, Төхфәт Йәнәби, Афзал Таһиров... Йырсы-композитор Ғәзиз Әлмөхәмәтов... Мөхәмәтша Буранғол, Ғөбәй Дәүләтшин, Ғәзиз Дәүләтшина, телсе Ғәббәс Дәүләтшин... Хәрбизәр Муса Мортазин, Сөләймән Мырзабулатов, Нуриғәзәм Таһировтар... Халыктың үзаллығы өсөн көрәшселәрзе Совет власы дошманы тип иғлан итеү, бөтә муллаларзы, ғәрәпсә алфавит менән язылған бар кулъязманы юк итеү, онтау; бар милли интеллигенцияны «хыянатсы» тип атау, дингә каршы қырғын башлау... Шулай һирәғәйә сағтар, канлы тәғәрмәс астында калып ватыла, таш онтағына әйләнә қабырғалар.

Урам буйлап «кара қозғон» йөрөй. Ғәзәттә, улар өс кораллы кеше, өлкәне милиционер була. Тиз генә тәғәйен йортқа инәләр, китап кәштәһен актарып ташлайзар. Шул қағыззар араһында нимә эзләйзәр?.. Әгәр алдан ошак булһа, тәғәйен кеше өстөнән ялыу язылһа, бигерәк тә шәп.

Шул ошак, шул шик үрмәкес ауылай бар илде солғай. Қуршенде беләһеңме, уға үсең бармы? Әйзә, тот та яз! Һис шикһез бер дәғүң барзыр, асыуың килгән мәл булғандыр — тот та яз, ым ғына яһа! Исемлеккә эләккәндәрзе йәһәт кенә ғәйепләү, анһат қына судқа тарттырыу, унан барыһын да этаплап бөйөк төзөлөштәргә озатыу...

Шулай социализм төзөлә, шулай илдең бөтөнлөгө тәмин ителә. Қайза унда оппортунистарға һүз, уңдарға һүз бирелмәй, бөтәһе лә социализмдың еңеуе хақына! Интеллигенцияға, үз аллы фекер йөрөткән бушбоғаззарға Советтарза урын юк! Без — берзәм, бер бөтөн!

Бынан һуң озақ, озақ йылдар мантый алмаясақ интеллигенция, һынын ту-райта алмас. Халкым тип янған, илем тип бөтөрөнгән кешеләр: һөнәрмәндәр, булдыклылар — лагерь тузаны.

1937 йыл — Рәсәй тарихында кеше хокуктары аяқ астына һалып тапалған заман. Ватандың иң алдыңғы шөхестәре, белгестәр, хәрбизәр, врачтар, укытыусылар, ғалимдар, языусылар юк ителә. Халык күңеленә куркыу һалына, илдә ысын мәғәнәһендә полицайлык, дәүләтселек, үзәкләштереү башбаштаклығы урынлаштырыла. Бөтәһе лә якты киләсәк һақына, бөтәһе лә илде бер йозрокка туплау, шәһси власть диктатураһы урынлаштырыу мақсатынан сығып эшләнә.

* * *

Ислахов ул йылдарзы исләһә, тәһе эселе-һыуыклы була. Эйе, шул сигенеү... Аяғы итеге менән куша туңған...

Улар дошман камауынан котлабыз тип төһө буйы барзы. Дивизия ғына түгел, тотош фронт артка күсә, ахырыһы. Қыш та түгел бит, көз, ә тән короша, быуындар бер ни тоймай. Машинала яралылар күп. Доктор нисек өһөн сығарһын? Эргәһендә йәш кенә сестра кыззар. Улар түзә... Арттан туптар гөрһөлдәүе, әллә һиндәй машиналар геүләүе озата килә. Гүйә, караңғы донъянан касып, яктыһына сығалар. Аяқ асты — кырпак кар.

Шунда барыбер бармактарын тундырзы бит. Көһө буйы атланылар. Азақ аяктан яззы, уны күтәрәп кузовка һалдылар.

Иң кыйын мәлдә доктор шул сигенеүзә хәтерләй. Йәнә: фронттан Өфөгә кайтып төшөүһен...

Икенсе көһдә үк зыяратка барзылар. Бөтөн ерзә кызырып сыктылар — Ишбулдының кәбере юк. Күз менән каш араһында зым-зыя. Гүйә Ишбулды был донъяла йәшәмәгән.

Зыяратты хәзәр танырлык түгел: йәм-йәшел үләһ менән капланған һукмактар, тегендә лә, бында ла убалар һерәйә — барыһы ла тамғалы.

Көһө буйы зыярат кызырзылар. Фронтвик врач улының кәберен буһа ла күргәһе килгәйһе. Бары катыны яраһына тоз һипмәс өсөн генә өндәшмәһе, аяқ астына текәлеп атланы ла атланы.

— Бына ошо тапкырза иһе, — тип көрһөнә Маһира. — Яңылышмаһам...

Теге карауылсыны таба алманылар.

Шунан һуң катыны бер вақытта ла зыяратка аяқ бақманы. Ғәмһез, үз уйы-мәшәкәтөнә батқан килеш йәшәһе. Бүтән бала таба алманы. Улар шулай йәшәһе. Зыя башкөллә фәһгә сумды, ә ул... Кәйһәһе вафатынан һуң үзән бөтөнләй яңғыз хис итте.

...Кирбес йорттан Ислаховка арыу фатир бирзеләр. Шатлык өстөнә — шатлык: иркен фатир алды, докторлык диссертацияһын якланы. Йома көһ институтта шуның хөрмәтөнә тантана... Зыя шунда йыйынды.

Бәхете тыуған көһ: институтта байрам. Тантаналы музыка бүлмә эсенә һыймай. Бихисап йөззәр, бинаһая котлаузар... Әйтерһең, институт фойеһы сәскәле яланды хәтерләтә: сал сәсле профессорзар, доценттар, купшы ханымдар — хатта ректорзың үзенең дә башы әйләнәп китте.

— Зыя Ислахович, башлайык!

— Мин риза.

Қунактар өстәл артында урынлашқас, тағы котлаузар, рәһми телмәрзәр... Бөтәһе лә шат. Һөйәрғолов менән Мөхәмәтов та — шунда. Бикбулатов, Ган-

цев, Лазарева, Лоцманов, институттың партком секретары Герасимов, уның урынбасары Титов та... Наулык һақлау министры Рәжәпов менән мәзәниәт министры Харрасов та, профессор Таһиров та.

Ислахов тағы залды байкай. Үзенең укыусылары ултыра: доценттар Вәлиев, Күзбәков, Қотлояров, Латипов, Қыяметдинов...

Шарап кеүәтле, бокалдар сыңлай, барыһы ла шат, қунактар парлашып бейергә төшә. Ректор Ислахов та бәхетле, әммә баянан бирле йөрәген бер кылсык өйкәй. Иң кызыу бер мәлдә катыны юкка сыкты...

* * *

Банкеттан һуң ректорзың катынын эзләмәгән ере, шылтыратмаған урыны калманы. Әүәлге иҫке йорто тәңгәленә барһа, коймаға һөйәлгән берәүзе шәйләне. Якыная бирһә, Маһира...

— Маһира!

— ...

— Нишләп тораһың? Мин һине төштән бирле эзләйем.

— Үзебезең өйзә карарға килгәйнем.

— Уның нимәһен карайһың, институтта бөгөн...

— ...бөгөн Ишбулдының ун ете йәше тула, Зыя.

— Ә-ә... — Ирзең тыны өзәлдә.

— Был — уның йорто, Зыя, — тип аңлатты катын. — Был — Ишбулдының кәбере лә.

Зыя өндәшмәне, хәзер ташландык ағас йортка текләберәк караны. Әүәлге фатирзары бер якка иңкәйгән, хәзер унда берәү зә йәшәмәй икән. Кешеләр уны ташлап киткән.

— Аяғың өшөй бит, Маһира.

— Юк.

— Әйзә, кайтайык.

Катын карышманы. Әзерәк атлағас, тағы кайырылып караны. Гүйә, һуңғы кат.

Зыя — бәхетле, докторлык диссертацияһы танытмаһы — кулында, тик шатланыр кешеһе генә юк.

* * *

Уның ауырыуы көтмәгәндә генә беленде. Сир үпкәне тотошлай ялмаған. Төптә зәһәр шеш усағы барлыкка килгән. Белгестәр сирзе тыйыу мөмкин түгел тип һананы, Зыя иһә үзе операцияға өмөт бағланы. Был һуңғы сара икәнән аңлай ине, бары катынының ризалығы ғына кәрәк.

Маһира озақ икеләнде. Хәлен үзе лә һизә. Буслығып илай, күз төптәре елһеп бөттә. Ире институтта сакта илай, күз йәшен йәшерә.

— Операцияға ятырға кәрәк, Маһира! — тине Зыя кәтғи итеп.

— Унан берәй файза булыр микән?

— Башка әмәл юк, Маһира. Мин беззәге иң арыу белгес Хәснәров менән һөйләштем.

— Ул ризамы, Зыя?

— Риза, Маһира, хәзер һинең теләгең генә кәрәк.

— Аңлайым.

— Маһирам... — Зыя Ислахов катынын күкрәгенә кысты. Шулай, гүйә, тәне менән алда торған афәтте қапларға итте. Моңһоу катын сабый балалай

иркәләнде, яклаусыһына, һаклаусыһына үзенең язмышын ышанып тапшырҙы. Озақ торзолар, әллә ни саклы гүмер узды. Ауаздар тынды, хәрәкәт тукталды.

— Мин риза, — тине Маһира. Зыя уны косағынан ыскындырманы. Маһира иренең дә кулбаштары дерелдәуен тойзо.

Профессор тормоштоң аяуһызлығы хақында уйлай ҙа, үзенең доктор булыуын онота. Уға барыбер түгел: хәсрәт, бәлә үзеңә кағылғанда битараф булып калыуы кыйын икән. Тормоштоң мәрхәмәтһезлеген, көйһөз сырайын үзең кисерге килмәй, тәбиғәттең тәбиғилеген үзең танығың килмәй. Өйөңә килгән ҡаза ла тәбиғиме, ғәзелме? Ниңә тәкдир уның һуңғы өмөтөн, йөрәк канын тартып ала? Уны иң-иң кәҙерлеһенән айыра?

...Улар был төндө шулай үткәрҙе. Хәтирәләр күп булды: Мәскәүҙе, алышта калған йәшлек йылдарын хәтерләнеләр. Зыя Маһираны тәү ҡат ятакта аш менән һыйлауын әйтте. Шунда кәстрүлдән елдәр иҫкәйне бит. Зыя илар сиккә етте, Маһира көлдө. Азақ белделәр: юғары курс студенттары шаяртып кына сәлдергән, имеш. Барыбер күңелле ине ул сакта. Йәш, көслә инеләр, тормоштары яңы башланғайны.

Уй ебе ары йүгерә. Үкенесләрәк булды Маһираның язмышы: балаһы юк. Иш-булдыннан һуң ауырға калманы, исмаһам, вариҫы ла юк. Шулар йәнен әрнетә.

Балконға сықтылар. Ҡала йоклай, тәҙрәләрҙә уттар һүнгән, бары үзәк урамдарҙа ғына лампочкалар баҙлай. Улар ҙа һүнер, бөтөн ҡала, бөтә донъя ҡараңғылык косағына сумыр. Бары сак кына көтәһе ҡала...

Операция билдәләнгән көн дә үтте. Сирлене реанимацияға күсерҙеләр, Зыя баш осонан китмәне.

* * *

Бер ҡат, Өфөһөнә кулар һелтәп, Мәскәүенә сығып киткәйне бит ул, ниңә ҡабат ҡайтты?

Ҡайҙа ғына барма, үз-үзеңдән ҡасып булмай. Асылың шулар ук, яраларың, хаталарың үзең менән... Мәскәүҙә лә шулар ук төштәр эҙәрлекләне.

Был донъяла үзеңдә көшһөзлөгөндө, мөмкинлектәрәң сикләнгән булыуын тойоуҙан да хәтәрә юк. Кеше моратына етә алмай, иң кыркыу мәлдә мәхрүм булып ултыра. Бармактарын шартлата, куларын ҡаушыра. Улар — язмыш коломо? Үзе рәссам, хыялында Аллаларҙы тыузырыусы зат, үзе — көшһөз... Үзе табиб, үзе якынында да коткара алмай. Ә Маһираһы?.. Доктор Ислахов кашын йыйыра, ирендәрән тешләй.

Әйе, ул үзеңдә көшһөзлөгөн таный. Профессор, имеш. Берәү ҙә уны йыуата, тынысландыра алмай.

Фатирындағы бөтөн нәмә Маһираны хәтерләтә ине, Мәскәүгә китте лә шулар донъяһынан айырылды, ә уйҙарынан, кисерештәрәнән котолдомо? Унһыз нисек көндәрән, калған гүмерән үткәрер? Уны Мәскәү филми-тикшеренеу институтында лаборатория мөдире итеп куйзылар. Бөтәһе лә бар, барыһы ла урынында төслә. Кешене донъяла бары хезмәт кенә коткара, уны һинән берәү ҙә тартып ала алмай.

Фәнни эш тә, күрәһең, яңғызактарҙың шөғөлөләр. Шулар ваҡытта Зыя кылкәләмгә ныклап тотондо. Көндәр буйы картиналар яза ине... Улар тотош бер бүлмә тулып китте. Бары ысын ижадсылар ғына фанатик, улар ғына теләгенә ирешә. Улар ғына көндәлек ығы-зығынан, ваҡлыктан арынып, һиндәйзер киммәт тыузыра. Ижад — яңғызлықтың серҙәше. Ижадсылар — хыялды ысынбарлыҡка әйләндерергә маташыусылар.

Ислахов Мәскәүзә профессор булды. Уға кафедра бирзеләр. Шул вакытта ла якташтарзан төрлө тәкдимдәр килеп торзо, ғалим барыһынан да баш тартты. Профессор Ислахов эштән башка бер ни зә белмәй, бөтә көсөн шуға арнай, ғүмерен шуның менән тултыра.

Бишенсе бүлек

...Уны тәү кат сәхнәлә күрзе. Мәскәүзә Башкорт мәзәниәте көндәре асылғайны. Спектаклдән һуң ни яғы менәндер Маһираһына тарткан шул һылыу артисткаға сәскәләр сығарып бирзе.

- Һез Кәфиәме? — тип һорап өлгөрзө.
- Әйе, — тине сибәр актриса. — Ә һез кем?
- Профессор Ислахов.
- Рәхмәт, профессор.

Икенсе кис Кәфиә «Отелло»ла Дездемона ролен башкарзы. Спектакль бер тында үтте, профессор тетрәнде. Әүәле ул сәнғәт көсөнә, туған халкының милли театры талантына бик ышанып та бармай ине.

Азақ улар йәш кыз менән егет кеүек кала урамдарын кызырзы. Әкәмәт хистәргә тарып йөрөнөләр. Йәнәһе, йәшлек кабат кире кайткан, улар — ғашиктар, донъяларын оноткандар, баштары әйләнгән. Кәмит, оят. Ул — профессор, ә Кәфиә дәрәжәле ханым, танылған актриса бит инде... Хәс тә йәшлек мәле, Зыяларзың студент сактары... Улар һөйөклөһө Маһира менән Мәскәү урамдарын тапай, донъя — куласа, әйләнә лә кабат шул элекке нөктәһенә бастыра. Улар — ғашиктар, әйлән-бәйлән өйөрөләләр; Маһира урынында бөгөн — Кәфиә, ғәләмәт. Маһира — Кәфиә, ә Зыя — шул ук Зыя, элекке Мәскәү студенты.

Ғәжәйеп бер йомғаҡ, сер төйөнө кеше язмышы!

Улар шулай үз илдәренән алыста, Мәскәүзә танышты, табышты. Мәскәү яңынан ике затты кауыштырзы... Бәлки, һуңынан шул да уның Башкортостанға кайтыуына булышлык иткәндер.

* * *

Ректор кабинетында ине. Ошоллай ултырып, үткәндәрзе хәтерләп, күпме ғүмер узған, эңер төшкән.

Сәғәтенә күз һалды: Мәскәүзә киске дүрт. Моғайын, министрлықтың коллегия ултырышы дауам итәлер, Һөйәрғолов дер калтырап ултыралыр... Башкорт дәүләт медицина институтына яңы ректор тәғәйенләүзе министр үзе генә хәл итмәй, бәхәсле был эште коллегия карамағына тапшырған.

Урамда ла һауа бөркөү, һаман көн кызыуы кайтмаған. Күззәр һызлай. Пинжәген сисеп ебәрзе, ғалстугын ыскындырзы.

Профессор бөгөнгә түззе, иртәгә Шекинға иртүк шылтыратырға булды. Мотлак!

...Шылтыратты. Министрлык коллегияһы профессор Һөйәрғоловты Башкорт дәүләт медицина институты ректоры итеп раҫламаған. Бына һиңә «мә»! Биғәләш!

...Профессор Һөйәрғоловты инде нисә көн бер кайзан да таба алмайзар. Өйөндә лә юк, һыуға төшкән кеүек ғәйеп.

Башвоенкоматтың сәйәси идаралығы начальнигы Мәғзән районына килеп төштө. Военком Сәғитов полковник Қалашниковты матур каршыланы. Алдан эш пландарын, документацияны әзерләп қуйғайны — полковник озақ соконоп баш ватып ултырманы. Төшкөлөккә район үзәгендәге санаторийға киттеләр.

Қарағай урманында саф һауа. Майор Сәғитов үз хәлен аңлай ине, полковник Қалашников та тыныс кеше. Санаторий тирәһендә мөһабәт карағайзар, саф һыулы урман йылғаһы. Күктәр киңәйеп, тын юлдары асылып китә һымак бында.

— БК йылғаһы һыуы шишмәнекенә тиң. Әсһән, теште камаштыра, сумһаң, тәнде короштора.

— Майор, һез шигри күңелле кеше.

— Мин Мәскәүзә тарих-филология бүлеген тамамланым бит, полковник иптәш.

— Укытыусы булырға хыялландығызмы?

— Тарих менән кызыкһынам, полковник иптәш.

— Тарихсы, тимәк... — Полковник яр башында туктаны. Майор за йәнәшенә басты. Икәү каршы як ярға, иңен калын карағай урманы һырыған тәңгәлгә төбәлдә. Һәр кем үз уйына тарығайны, һәр кем үзенекен уйлай.

— Тарихсымын тиһең инде. Донъя тарихын өйрәнәһеңме, СССР тарихынымы?

— Донъя тарихы етерлек өйрәнелгән инде. Безгә СССР тарихын, Рәсәй батшалары тарихын өйрәтәләр. Ә минең халкымдың тарихы — Рәсәй батшалары, Қазан, Нуғай хандарынан изеләү тарихы — өйрәнелмәй.

— Һез «изеләү зә изеү» тип тылқыйһығыз, был тенденциозлык түгелме, майор?

— Юк, полковник иптәш, беззең тарих юғалып калмаз өсөн көрәш тарихы ул...

— Көрәш әле лә дауам итәме?

— Әйе.

— Кемдәр изә һеззе?

— Без һаман ситлектәге кош һымак, полковник иптәш. Еребез үзебеззеке кеүек, ә иркебез юк.

— Кызык, — тине полковник, майорға тишеп карап. — Юкка ғына һеззең эштәр КГБ-ға эләкмәгән икән.

— Әйе...

— Майор Сәғитов, бындай караштарығыз өсөн... һезгә... һак булырға кәрәк.

— Мин һак...

— Асыктан-асык һөйләшәбез бит.

— Һезгә генә һөйләйем, полковник иптәш.

— Әгәр мин быны юғарыға еткерһәм?..

— Мин һеззең намыска ышанам.

— Әгәр минең урында икенсе кеше булһа?..

— Сергей Николаевич, мин һеззе хөрмәт итәм. Һез зә идеолог бит, айык карашлы кешегегез. Тормошто нисек бар, шулай кабул итергә кәрәк.

— Һез зә тарихсы, мин дә. Әммә үз заманындан өстөн булып булмай. Һин, майор, — бер үзең. Һин акыллы кеше, фәзеллек даулаусы, әммә уны икмәк

телеменә һылап ашап булмай. Хаклык китап өсөн якшы, ә тормош үз ыңғайына ағыла. Ул һинең иманыңа ла буйһонмай. Қилешәһеңме?

— Қилешәм, полковник иптәш.

— Ә һинең үзеңә килгәндә, отставкаға бойорок әзерләйбез. Пенсияға сығаһың, утыз процент менән. Аңлашыламы?

— Аңлайым, полковник иптәш.

— Һиңә Башкортостанда эшләрә мөмкинлек бирмәстәр. Обком, Марселов... Алламоротов Марселовка баһым яһаясак. Шулай булғас... Без һине сәйәси бүлек Советына сақырабыз, шунда караласак һинең «шәхси эш»ең... Мин бында танышып кына йөрөйәм.

— Рәхмәт, полковник иптәш.

— Шулай, майор, отставкаға әзерләң.

— Мин әзер! — Мәғзән райвоенкомы хәрбизәрсә честь бирзе.

* * *

Иртүк кабинеты төбөндә көтөп торғандар. Тағы һиндәй яңғын сыққан?

Ректорзың кашы емерелде, ләкин эсендәгеһен һисек тә тышка сығармаһса, кешегә белдермәһсә!

— Зыя Ислахович...

— Ни булды? Һез кем?

— Мин — Вәлиевтың катыны. Вәлиев партия эше һәм философия...

— Беләм. Ни булды?

— Төндә иремде именлек хезмәткәрзәре алып китте! — Катын күз йәшенә ирек куйзы. — Ул һимә эшләгән, һишләп уны кулға алалар? Төнө буйы йокламаным, балалар илай... Сығып киткәндә: «Борсолма, тикшерерзәр зә ебәерзәр», — тигән булды. Таңғаса көттәм, кайтманы, кайнағаға шылтыраткайһым, уныһы командировкаға киткән. Аптырап һезгә килдем. Ни булған, һиңә уны кулға алалар? Хәзер кайза барырға ла, кемгә мәрәжәғәт итергә лә белмәйәм.

Ректор һишләй ала, һи хәл кыла? Ислахов қаңғырып ултырзы, кабинетына иһеп өлгөрмәгән, бәлә.

— Тәк. — Ректор һисек тә үзен кулға алырға, нәгез бер карарға килергә тырышты. — Тукта, без милицияға шылтыратайык... КГБ-ға шылтыратырғамы әллә? — Ислахов тағы шымтайып калды.

Кул қаушырып ултырзы, каршыһында — Вәлиевтың борсоулы катыны.

— Тукта! — тине тағы ректор. — Без, эш сәғәте башланғас, обкомға шылтыратабыз. Һез безгә өй телефонығыззы бирегез — хәл асыкланы менән...

— Юк, ректор, мин бында көтәм.

Ислахов, йөзәп, обком һандарын йыйзы. Ирене кымтылған, каршыһындағы һандарзы сак айыра, тик бармактары калтырамай. Именлек хезмәте, милиция, прокуратура, суд органдары эшенә обком секретары Алламоротов яуаплы...

— Алло. — Телефон сымының теге башында Алламоротов үзе иһе.

— Мединститут ректоры Ислахов. Сабир Хәйзәрович, мединституттың философия кафедраһы мөдире Вәлиев юғалды. Қисә уны именлек хезмәткәрзәре өйөнән алып киткән... Ә-ә, йомошоғоз бар иһеме? Тихоновский эше буйыһса?.. Суд була. Ярай, киләм! — Ректор йыйына һалды. Вәлиевтың катыһына төбәп өндәште: — Обкомға сақырталар, Алламоротов... Ул мин барып еткәнсе, Вәлиевтың хәлен дә белешәм, тине.

Обком эргәлә генә, мединститут менән уның араһы — ике урам һызаты. Алламоратов Ислаховка сабыр, шулай за йыйнак, өҫтөнә ташланырға әзер барыҫ һымак күренде.

— Вәлиевты кайтаралар, — тип «алдан алды» обком секретары.

— Уны ни өсөн...

— Белмәйем.

— Ҙатыны кабинетымда илап ултыра. — Ислахов асыулы.

— Белмәйем, именлек хезмәте тура Мәскәүгә буйһона. — Алламоратов терһәген ипләне. — Совет район прокуратураһы Шаһиәхмәтов эшен судка тапшырған, тәүге ултырыш — йома көн.

— Тихоновскийзың хәле арыулана...

— Әйе, миңә атаһы шылтыратып тора, опера театрына инһәм, юлыма аркыры сыға. Судта мединституттан да вәкилдәр катнашһын! Партком секретары Герасимов үзе барһын!

Тимәк, был суд та мединститут өҫтөнән сираттағы хөкөм була икән.

— Ниңә өндәшмәйһегез? — Обком секретары ректорға һөзөп карай. Бына хәзер ак барыҫ профессор өҫтөнә ташлана.

Ректор кулбашын йыйырзы.

— Судта Герасимов та, бүтәндәр зә мединституттағы хәлде, тәрбиә торошоноң насар куйылыуын таныһын!..

— Сабир Хәйзәрович, — ректор секретарзың нисек тә төп һүзгә күсә алмай хитланыуын һизә ине, шуға ары уратып-суратып торманы. — Беләм, һөйәрғоловтың ректор вазифаһына раҫланмауы өсөн йәнегез көйә.

Алламоратов йөзөндә бер һыр за һынманы, ул, ысынлап та, тактик, алдан һикереп төшмәй. Көтә. Әйзә, дошман бар дәлилдәрен дә сығарып һалһын!

Ә ректор Ислахов инде туктаманы, бер башлағас, кисекмәне:

— Бынан өс йыл элекке вакиғаны хәтерләгез! Әйе, унда ла мине урынымдан алып ташлау өсөн тырыштығыз. Ректорлыкка кандидат — һеззәң танышығыз, республикала бик тә билдәле кешенең улы ине. Такашвили. Өфө нефть заводы директоры, сик буйында бурлык өҫтөндә тотолдо. Ә көһоро улына — һеззәң кандидатураға төштә. Иҫләгез!

Алламоратов йөзөндә бер һызат та һелкенмәне, ә еңмеш ректор дауам итте.

— Был юлы ла шул тарих кабатлана: һеззәң кандидатураны — һөйәрғоловты РСФСР фән һәм юғары укуы йорттары министрлығы раҫламаны. Бында профессор Ислаховтың ни гәйебе?.. Хәзер мине күрә алмайһығыз, институт укуытусылары КГБ диуарына ташлана. Артабан кем, тағы ниндәй әкәмәт эштәр уйлап ултыраһығыз?

Шунда Алламоратовтың йөзө бузарып китте. Ул кинәт урынынан һикереп тороп:

— Етте! — тип кысқырзы. Күззәре күсәренән ысқынған, ирендәре кымтылған.

Профессор Ислахов кабаланмайынса кабинеттан сықты.

* * *

Алламоратов тағы Мәскәүгә сақыртып алынды. Юк, Үзәк Комитетка түгел, ә Мәжлескә... Әлбиттә, үткер, зиһенле обком секретары «эш буйынса» тип сәбәп тапты, башта нәк Үзәк Комитетка һуғылды.

Мәжлес. Бында мединститутка кағылышлы хәбәрзе, РСФСР министрлығы коллегияһы карарын ишеткәндәр, нык борсолғандар. Мәжлес хужаһының телмәре кыркыу:

— Без РСФСР министрлығының эшмәкәрлеген күзәтеп барабыз, унда аңлашылмаған тенденциялар хөкөм һөрә... Һез, Алламоратов, әлбиттә, ғәйепле түгел. Әммә был тенденцияны белеп торорға, уяулыкты юғалтмаҫка ине! Министрлык коллегияһы... Бында, Мәскәүзә лә, ниндәйзер саралар күрелер ул, ләкин обком бюроһы карары — һуңғы инстанция, уны партия уставына ярашлы берәү зә үзгәртә алмай. Алламоратов, киләсәктә обком бюроһының үз карарын үзгәртмәүенә өлгәшегез, юк, быға һис тә юл куймағыз!

Хәйер, бөтәһе лә аңлашылып тора.

* * *

Өлкә комитет бюроһынан һуң министрлыктарға ла медицина институтына кағылышлы хәлдәрзе «мединститут эше» тип кенә йөрөтә башланылар. Ә «Башкортостан» кунақханаһында табылған хатты листовка тип ебәрзәләр, обком етәкселәре сығыш яһаған һайын «беззә милләтселек баш калкыта», «республикабызға милләтселек күренештәре күзәтелә» тип һөйләргә әүәсләнде. Мәғзән районы военкомының исеме пленум, кәңәшмә карарҙарында теркәлде, именлек хезмәте отчеттарына инде. Майор Сәғитовка хәзер ныклап йәбештеләр, уға борғаланырға-һыргаланырға һис мөмкинлек калманы. Бөтә ерзә милләтселәр халыкты баш күтәргә өндәй, тип тылқынылар. Ә теге «мединститут эше»нә нөктә куйырға, уны осларға иртәрәк булған икән әле.

* * *

Шымсылар Салауат һәйкәле янында боласыларҙы оsrата алманы. Үтә лә йәшертен эш итә дошман — бер йүнле мәғлүмәт тә юк. Күрәһең, эште оҫта ойшторғандар.

Мединституттың егерме бер укытыусыһы күптән именлек хезмәттәре күзәтеүе астында ине. Обком етәкселеге, Алламоратов үзе был эште башланы, һәр укытыусыны ентекләп тикшерергә, әйе, беренән дә күз язлыктырмасаҫка кушты.

Һуңғы арала доцент Вәлиев менән Мазһар Котлояровты ике кат сакырттылар. Кәтғи бер ниндәй зә дәғүә белдермәйзәр, бары әңгәмә үткәрәләр, тегенән быныһын белешәләр. Апыраш: медицина институтындағы хәлдәргә именлек хезмәтенә ни кысылышы бар, вуз укытыусылары, үз башлыктары — ректорҙы яклап, хатты Үзәк Комитетка яззы бит! Обкомға ышанмағас, уның ғәзәллегенә тамам өмөттәре өзөлгәс, шулай иттеләр.

Башвоенкоматтың сәйәси бүлегендә иһә бөгөн кәңәшмә. Мәсьәлә асыҡ, ултырыш алдан әзерләнгән сценарий буйынса бара. Бында, әлбиттә, милли мәсьәләләрзе куйыртмайзар, Мәғзән районы военкомының шәхси тәртибе тураһында ғына һөйләйзәр.

Бүлек башлығы полковник Қалашников иҫәп-һисап тотә:

— Офицер иптәштәр, һуңғы вақытта бер-беребезгә талапсанлыкты йомшарттык, эшкә һалкын караш һизелә. Без — хәрбизәр. Хәрбизәр кайза ла хәрби булып калырға тейеш. Военкоматтар за хәрби частың бер өлөшө, шуға каты тәртип, хәрби әзерлек булырға тейеш. Мәғлүмәттәр күрһәтеүенсә, кайһы берәүзәр был талаптар менән иҫәпләшмәй, һалдаттарса әйткәндә, кайышты бушатып ебәрә. Мәсәлән, Мәғзән районы военкомы иптәш...

Полковник Қалашников қағызға карамай, тамсы ла тотлокмай. Шиғыр укыймы ни! Дәлилле һүзәр килтерә, бойорок юлдары яңғырай.

— Майор Сәғитов военкомат эшен үзағышқа куйзы, тирәһендәге иптәштәренә талапсанлыкты кәметте. Комиссариатта хәрби укыузар онотолған, һуғыш ветерандары менән бәйләнеш йомшак, йәштәрзе армия хезмәтенә әзерләү зә хөрт.

«Сүп өштөнә сүмәлә», — тип уйлай майор. Тыштан тыныс күрәнһә лә, йәне әрней. «Был армияға күпме хезмәт итһәң дә, хезмәт итмәгән кеүек... Бөтәһен дә бер сыбык менән кыуалар», — тип һығымта яһаны. Фәжәп тә, көлкө лә. Ир була тороп башын эйеп ултыра, баһып кына: «Юк, офицер иптәштәр, барыһы ла ялған, бында мине эшем өсөн түгел, ә милли тойғоларым, халкыма тоғролоғом өсөн хөкөм итәләр», — тип һалмай. Қуркамы, икеләнәме? Тағы, тағы тыйыла, башын аһарақ эйә.

Әсе булып китте, әммә кителе төймәләрен ыскындырырға кыйманы. Суд кыззы, майорға ян-яктан төшә тукмак. Ул — түземле, кисерә, елкәһе калын.

Тикшерәү генәме, ысын суд был. Кешеләр үззәре уйлап сығарған уны. Унда ла һақ, йә һаһақ хөкөм итәләр. Имеш, «персональный» тип атала, ә асылында — суд, иптәштәр суды. Қабул ителгән канунға буйһонмағандарзы, дыуамалдарзы ақылға ултырталар. Сақ кына бүтәнсәрәк баһаң, үзеңсә кыланһаң, һин — енәйтсе. Кеше талаусы, юл баһыусы, ат карағы, әлбиттә, тикшерелмәй — бындай судтарза күберәген идеялылар идея өсөн хөкөм ителә. Караштарзы үзгәртергә, дөрөс юлға баһтырырға!.. Ә судьялар кемдәр? Улар — ярты Аллалар, яза баһмаһ, артығын һөйләмәһ әүлиәләр. Улар за белә, эштең асылын аңлай, үз-үззәренәң йәне менән генә калғанда, был идеяларзың йәшәүгә һоқуқлы икәнән дә таный, әммә был һәкикәттә гүмерзә лә кыскырып, ярып әйтмәй. Әйтмәйәһсәктәр зә! Фәзеллек бизмәнә, йәмғиәттәң язмышы — улар қулында, шуға улар кәзимге тәртиптәрзән, күнегелгәндән аһа ла атлай алмай. Сығырға кыймай! Әгәр улар хөкөм ителеүсенәң инанғанын асықтан-асық таныһа, үззәре лә шул ук язаға тарттырыласақ, ауыззарынан ризықтары тартып алынаһақ.

Қурк һин уларзан, Урал балаһы, айбан, улар тырнағына бүтән қаһмаһса тырыһ. Әле сценарийы алдан билдәле уйын ғына бара, ысынлап тотонһалар, әгәр ысынға китһә, былай һөйләнәп, вақыт үткәрәп кенә ултырмаһтар. Әйзә, шулай ике яһқа ла қулай бит. Был суд та озақламай осланыр, шунан уның һақында берәү зә иһләмәһ.

Майор Сәғитов өндәһмәй. Бәлки, быныһы бөтәһе өсөн дә яһшылыр. Қыһынқы күз қабақтарың тағы ла қыһа төшә. Йәнәһе, әйтелгән һәр һүззе һендерә, күнеләнә яһын ала.

Бында обком, Алламоратов, һатта теге бәлә листовкалар һақында ла ләм-мим, бары эһ тураһында ғына... Башқаһы һақында әһкерһез һөйләшеү буласақ әле. Улар һақында әһ-бауырға инәп бүтән ерзә аңлаһасақтар.

Кәңәһмә азағында Мәғзән военкоматы эһе кәнәғәтләнерлек түгел тип та-былды. Военком Сәғитов эһенән буһатылып, отставкаға озатылды. Хәрби чиның шул көйө калдырзылар, пенсияһы хезмәт һақының утыз проценты күләмендә билдәләнде. Хуһ, армия! Майор Сәғитов бөгөндән — гражданакала!

* * *

Әммә майор Сәғитовтың «шәһси эһе» осланмаған икән, яһы башлана ғына. Башвоенкоматтан һуң Именлек комитетына сақырттылар. Генерал Марселовтың

үзенә! Бындай хөрмәткә бик, бик һирәктәр генә лайык. Эре балыктар ғына күзенә салына уның.

Марселовты элек төрлө кәңәшмәләргә күргәнә бар ине. Унда әллә ни күзгә лә бәрелеп барманы, гражданский ине, әле өстөндә — генерал кителе, сырайы асык. Нис тә йәшерен ойошма етәксерә тип уйламаҫһың. Зур танаулы, зур күзле.

— Майор, нишләп һез бәтә донъяғыззы ташлап йөрөһөгөз, безгә эш өстәп...

— Мин, ул язмалар һеззе шул тиклем кызыкһындырыр, тип уйламаҫһыңым.

— Сәғитов кунакханала обкомдың башкорттарға мөнәсәбәтә һақында язған һатын онотоп калдырғанына нык үкенһә лә, һәзәр һиззәрмәскә тырышты. Уны ул озақ, Үзәк Комитетка төбәп язғайны. Ә ебәрергә өлгөрә алманы.

— Һез — хәрби кеше, бының нимәгә килтерерүен белгәнһегәздер?..

— Юк, генерал иптәш, унда дәүләт именлеге мәсәләләре күтәрелмәй — мин обком, уның халкыбызға қаршы сәйәсәтә тураһында ғына һөйләйем.

— Алламоратовты эттән алып, беткә һалып һүгәһегез. Ул һеззе судка бирһә...

— Генералдың күззәрә тағы ла зурайып китте.

— Бирһен! Судлашырбыз...

— Һе... Ул обком секретары башына һинәң менән судлашып йөрәмәҫ инде?

— Генерал йәнә қайтауланы.

— Генерал иптәш, ғәфү итегез, мине бер һорау борсой. Нишләп обком эшмәкәрлеге тураһындағы язмаларым һеззе шул тиклем нык кызыкһындыра, нишләп уны обкомда түгел, ә һеззә тикшерәләр?

— Һе... Нисек инде безгә қағылмаһын! — Генералдың күззәрә тағы зурайзы.

— Унда һез халықты уянырға сақыраһығыз (восстание тип иҫәплә), әллә һиндәй иҙеү, милли кысым һақында һүз йөрөтәһегез. Бәтә бәләләр башында обком, уның идеология секретары Алламоратов тора икән. Беззәң ойошма был сақырыузарға, йәмәғәт тыныслығын бозоуға йүнәлтелгән сығыштарға битараф қала алмай. Һез бит — бунтовщик! Асылда халықты восстаниеға әйзәйһегез. — Генерал «восстание» һүзенән котола алманы. — Һез халықты, обкомға қаршы аяқландырып, бола күтәрәһегез, республикала ығы-зығы куптараһығыз, һуғыш ойошторорға самалайһығыз. Һеззәң «халык яклаусыһы» булып сығыш йһауығыз бына һиндәй авантюраға килтерерүе ихтимал.

— Ә һинә халықтың һокуктары иҫәпкә алынмай, уның руһи ихтыяждары кәнәғәтләндерелмәй, милли культураһы үсмәй? СССР Конституцияһы үтәлмәй, Лениндың милли сәйәсәтә эзмә-эзлекле тормошка ашырылмай? — Майор Сәғитов та һәзәр генералдың зур күззәрәнә туп-тура қараны.

— Майор, һез хәкүмәт, партия эшмәкәрлегенә яла яғырға тотонаһығыз, акты қара итеп күрһәтәһегез, эшләнгән эште юк тип бараһығыз, бәтә яқшы нимәгә күз йомаһығыз. Һезгә бар нәмә қара булып күренә, бәтөн нәмә кире... Һез буржуаз пропаганда һазлығына тәғәрәйһегез, Совет дошмандары тирмәнәнә һыу қояһығыз. — Генерал тынманы. — Был — тотошлай буржуаз идеология. Һез ййлап империализм қоралына әүерелә бараһығыз. — Генерал майорға бармағы менән төрттә. — Нәк һеззәң аша империализм халықтарыбыздың дуслығын бозорға, илдә бола куптарырға, коммунизмды юкка сығарырға ынтыла. Һез — капитализм ялсыһы...

— Нимә?..

— «Райвоенком!» Әлбиттә, шундай зур вазифала қала алмайһығыз.

— Мин бөгөндән отставкала, генерал иптәш.

— Дөрөс, күптән кәрәк ине. — Генерал тағы күзенең ағын күрһәтте. — Әйтөгез, майор, Мәғзәндә кемдәр һезең менән бәйләнгән, тағы ниндәй хаттар, листовкалар әзерләнегез, кайза осрашаһығыз? Ойошмала нисә кеше?

— Был әңгәмәме, әллә һорау алыумы?

— Нисек аңлаһағыз за була...

Майор Сәғитов аптырап калды.

— Мин берәү менән дә бәйләнеш урынлаштырманым, бер ниндәй зә йәшерен ойошма юк, генерал иптәш. Хатты ла бер үзем яззым.

— Якшы.

— Мин тарих менән шөгөлләнәм, Мәскәү университетының тарих-филология факультетын тамамланым.

— Якшы.

— Туған халкымдың тарихы менән кызыкһынам.

— Якшы.

— Халкымдың быуаттар буйы азатлык өсөн көрәше, милли изеүгә каршы түзеп тормауы мине һокландыра. Минең быға хокуғым барзыр бит? Һокланырға, һорурланырға? Был кемгә окшамай? Алламоратов ишеләргә! Уның әйәрсендәренә!

Сәғитов кыззы, быны генерал килештермәне.

— Тарихты өйрәнәүегез якшы, — тине ул, бер үк һүззе кабатлап. — Шулай за без бөгөнгө менән йәшәйбез. Һин — военком, тарих өйрәнәп кенә ултырмайһың. Бөгөн илең өсөн тарих нимә бирә? Китап укы ла кыуан, ә эш бармай — бына нәмә.

— Мин, генерал иптәш, буласак һалдаттарзы халкыбыздың хәрби-патриотик йолалары нигезендә тәрбиәләйем, армияға әзерләйем. Был минең, военкомдың, туранан-тура бурысы.

— Сәғитов иптәш! Без һезең менән бик гуманлы мөгәмәлә итәбез... — Генерал ниңәлер туктаны. — Юғиһә, безең башка сараларыбыз за етерлек.

— Беләм, — тине Сәғитов көрһөнөп. — Якшы мөгәмәләгез өсөн рәхмәт.

— Рәхим итегез! — Генерал һүз бөткәнде аңлатып калкынды, шунан карашы менән отставкалағы майорзы ишеккә саклы озатып куйзы.

Алтынсы бүлек

Көндәр кыскара. Тағы илдән осар коштар китә, қояш инде офокка якынырақ йөрөй, баш осонда һирәгерәк күренә.

Әүәлгесә йәшәп ята мединститут. Һәр йылдағыса студенттар яңы укыу йылына әзерләнә. Буз турғайзар сутылдаша, күктә — тыуған як менән хушлашыуы торналар тубы. Моңһоу ғына ауаздары ишетелә. Бер ни зә үзгәрмәгән кеүек ерзә. Ошо йыл эсендә бөтәһе лә һәүетемсә акты: лекциялар, семинарлар. Ректор Ислаховтың йөзө нығырақ һурылды, хәзер ул ғәмһезерәк тә тойола. Қызһа, озак басыла алмай. Тауышы өзлөгә, хатта кысқыра, талап итә башлай. Бәйләнсегерәк була бара ректор.

Ошо ярты йыл эсендә ул бихисап аңлатмалар яззы. Тыштан күренмәһә лә, эстән институт кайнай. Имеш, доцент Вәлиев милләтсе булған икән, һарык тиреһен ябынған бүре, партком ағзаһы ла булып торған. Обкомдың һуңғы партия конференцияһы қарарҙарында Мәғзән районы военкомы эшмәкәрлеге

кире баһа алды. Именлек комитеты тарафынан тартып алған листовкаларҙа мединституттағы хәлдәр хаҡында ла һүз бара. Унда коммунист Вәлиев менән йәш укытыусы Котлояров исеме лә аталған.

Обком Ислаховты вазифаһынан бәрәп төшөрә алманы, ректор яңы укыу йылын әүлгә эш урынында каршыланы.

Тышта ел котора, ямғыр һибәләй. Эре-эре тамсылар асфальт йөзөнә, тәзрәләргә тупылдап тама. Ректорзың да йәне тыныс түгел: шул тамсылар, гүйә, мейеһен тишергә самалай. Әллә ниндәй шығһыз көн. Ел йәшел үлэндәрҙе ергә һылаштыра, тротуарзағы қағыз киҫәктәрән әллә кайзарға осора. Йүкә олондарын иңкәйгә, мөһабәт тирәктәрҙең түшенә барып йәнселә.

...Ректор ял көндәрәндә үзәнең триптихы менән булды. Тәүгеһе — «Хыяллы кызый» картинаһы. Уның хыял кошо. Көлә, йырлай. Бер кайғыһы, хәсрәте юк, донъяһы түңрәк. Уйнай, көлә. Әйе, уның образы — ябай кеше түгел, ә ниндәйсер мифик зат, рух. Индәрәндә — канаттар. Тормошка һөйөнөп баға, үз һөйөнөсөнә үзә кинәнә. Донъя ла матур, йәшәү — бәхет. Шул ук вақытта тормошка, ығызығыға битараф, шау-шыузан өҫтөн тора. Уға ер гәмдәре барыбер һымак.

...«Кыз менән егет». Триптихтың икенсе өлөшө. Улар хәзер — икәү: кыз донъяһына егет килеп инә. Хыяллы бала, әйтерһең, ер балаһына әүрәй, тегеһе һиндә мин, бер ни менән дә иҫәпләшеп тормай, дорфарак та... Бына ул тормоштоң, мөхәббәтең тантанаһы. Тәбиғәт кешеләрҙе ишле итеп яратқан. Ерҙә лә, күктә лә йән әйһе ишен эзләй.

Юк, профессорзың картинаһында үзәктә Маһира менән Зыя ғына түгел. Кыз менән егет — символдар. Художник анык шәхестәрҙән айырылып, дөйөм фәлсәфә һөйләй, тормош хаҡында әңгәмә кора. Әйзә, картинаны күргән һәр кем унда үзән таныһын, үзәнә хас сифаттарзы тапһын! Картинаһың көсө, бөтә мәғәнәһе лә шунда: алда — кыз менән егет... Улар тормош тантанаһын бәйән итә, мөхәббәткә дан йырлай. Етәкләшеп алғандар за алыс сәфәргә йыйынғандар... Әле юл башы ғына, киләсәк көндәре, үтер һуҡмактары ла билдәһеҙ... Улар иҫһез-хушһыз, бәхеттәрәнән иҫергән. Ирәйеп алғандар, хыял косағына тарығандар. Улар бәхетен бер ни тыя, юлын киҫә, хыял һарайзырын берәү емерә алмай.

Рәссам тормош тураһында легенда һөйләй. Хискә бирелә, символдар аша ерҙә бәхет барлығын, тормоштоң мәңгелек тантанаһын раҫлай. Йәшәүҙе яратырға өндәй, матурлығы күрһәтә. Әйзә, бәғерһезлек бөтһөн, хаслык еңелһен! Әйзә, уның картинаһы рәхимһезәрҙең күзән һуҡырайһын, йөзөн карайһын, әйзә, көнсөлдәр шартлаһын, әйзә, тағы бер кат йәшәүҙе данлайыҡ, тормошто яратырға өндәйек! Барыбер, барыбер ерҙә һөйөү бар бит ул, матурлығы бар, яқтыға өмөт бар!

...Триптихтың өсөнсө өлөшө — «Әсә менән сабый». Үзәктә — оло һынаузар кисергән әсә, күзәрә һағышлы, йөзө мәғрур. Өһһөз һәм бойок. Иңенә күтәргеһеҙ һағыш йөкмәһә лә, бирешергә, сигенергә иҫәбе юк. Ут йотһа ла, тынын сығармай. Моғайын, ише изге яуза башын һалғандыр, ә ул һаман көтә, өмөтө һүнмәгән. Бәлки, ишенең төсө булып сабыйы — ошо берҙән-бер йыуанысы калғандыр. Каршы иҫкән елдәргә йөзөн куя, ул дауылға каршы барасаҡ, башын әймәй көрәшәсәк. Беләгендә — көс, күңелендә — гәйрәт. Бары, бары бер генә мәлгә тынған, һағышка тарыған. Сабырлығы, өмөтө — сырайында, һаман ишен көтә, балаһының киләсәген уйлай. Зар, ыза — күзәрәндә, сәм, гәйрәт — кымтылған ирендәрәндә.

Карашына оло донъя һыйған: өйзәр, юлдар, күктәр, йондоззар. Теле әйләнмәй, ә күзәрә һөйләй. Бер ниндәй уй, теләк юк кеүек, бөтә өмөтө — сабыйында.

Әллә нишләп профессор өмөтһөзлөктө бөтөрә алманы. Сабый күззәрәндәге өмөтһөзлөк — күнел яраһы. Төрлөсә варианттар яззы, тағы... Уны алып ташлаһа, картинаның йәне юғалыр төслө. Ниндәйзәр мөһим әйбере юкка сыға, картина төһөзләнә.

Профессор үз-үзенә каршы бара алмай. Был, бәлки, уның тормошто үзенсә күреүелер. Ул ижадта үз юлы менән бара, эштәрән күргәзмәгә әзерләй. Әйзә, картина шул килеш калһын!

Триптих әзәр тиерлек, бары кайһы бер төзәтмәләр индерәһе генә кала, ә былай... оҙак йылдар зиненендә йөрөгәнән кағызға төшөрзө, буғай, тарих сыл-бырына теркәнә.

* * *

Ислахов, күргәзмә асылмай тороп, уны тамашасыға күрһәтмәү яғында ине. Ғәзәттә, күргәзмә әзерләнә, музей хезмәткәрзәре залға журналистарзы үткәрә... Шулай яйлап мәкәләләр басыла, укыусылар рәссам ижады менән таныша тора.

Әлбиттә, мединститут ректоры күргәзмәһе тураһында хәбәрзәр рәссамдар берләшмәһе етәкселәрәнә лә барып етте, без капсыкта ятмай. Профессор Ислаховтың ижад менән шөгөлләнәүе күптәргә мәғлүм ине; баш каланың мәзәни әһелдәре, языусылар, артистар ишетә-күрә йөрөй. Ректорзың катыны Кәфиә ханым — күренекле артистка. Бәлки, уның аша ла күптәр Ислаховтың ижад менән була-шыуын беләлер? Ни тиһәңдә, билдәләнгән көндө халык күргәзмә залына ағылды. Арзаклы рәссамдар, фән әһелдәре — ректорзың хезмәттәштәре, языусылар, артистар — бөтәһе лә кузғалды, был күргәзмәгә кызыкһыныу уғата зур ине.

Йәмәғәтселек ишетеп-белеп тора: мединститут тирәһендә куйырған ғауға тураһында ла хәбәрзәр улар. Мәғлүмәтлеләр ректор менән обком араһындағы бәхәс хақында ла белә. Ректор иһә кызған табаға май өстәй төслө.

Иң тәүзә күргәзмә хужаһы менән артистар — Кәфиәһең дуҫ-иштәре килеп күреште, азак рәссамдар берекмәһе етәкселәре...

— Котлайбыз, Зыя Ислахович!

— Күргәзмә — зур еңеү ул!

Барыһы ла котлай, сәләмләй. Бында бар Өфө йәмәғәтселеге, бар медицина институты хезмәткәрзәре йыйылған! Танылған языусылар, фекерзәштәр, көрәштәштәр: доцент Вәлиев менән Латиповтар килеп күреште. Ихлас йылмайыштылар, рәссам Ислаховка уңыштар теләһеләр.

— Һо, үзебезең ректор — рәссам! — Профессор Таһиров күренде, әллә кайҙан һөрәнләп килә. — Маладис, Зыя Ислахович!

Таһиров артынан профессорзәр Бикбулатов, Мөхәмәтов, Лазарева, Герасимов күренде.

Капыл залда өлкә комитетының фән һәм юғары укыу йорттары бүлегә мөдире менән идеология секретары Алламоратов иптәш пәйзә. Ул етез, шәп-шәп атлай, тура күргәзмә авторына якынлай.

— Кайҙа, тим, үзем барып күрәйем әле! Котлайым, Зыя Ислахович! Көтмәгәйнем. — Обком секретары йылмайзы, хәбәрән язуырзы. Бындай мәлдә ауыз йомоу килешмәй шул — низер һөйләргә, тирә-яктағыларзы ни менәндәр албарғытырға кәрәк. Өндәшмәй калыу — ситуация ебен бушатыу.

— Беләһегеҙме, Зыя Ислахович... — тип серен сисә обком секретары. — Мин дә буяу изештерәм бит, картиналар язам!

— Шулаймы? — тип аптыраған булды Ислахов, гәрсә үзе секретарзың был шөгөлө хақында күптән ишетһә лә.

— Шәп, шәп! — тип мактаған булды Алламоратов художникты. — Ә быныһы, күккә ашыусы кыз образы, кемгәлер тарта бит. Ул, рәссам уйынса, йыйылма образ, мифик образ, шулай за бигүк мифик та түгел... Күккә ынтыла, тик бөтә гәме — ерзә.

Обком секретары менән бүлек мәдире күргәзмәлә озакламаны. Уларзы озаткас, сәнғәт белгестәре, художниктар картиналарға етди анализ бирзе; халык бигерәк тә шул триптихка диккәт итте.

— Был әсәр үзенә масштаблығы менән күнелде биләй, рәссам алдына оло максаттар куйған, ошоләй ул кеше язмышы, йәшәйеш тураһында уйлана. Автор тамашасыны тынып, бер урында туктап калырға мәжбүр итә. Вақыт ағышы өзлөкһөз, ә ысынбарлык — гәжәп бер фәлсәфә: бәндә, кабаланма, сабыр ит сак кына, ығы-зығынан язып, булмыш, киләсәк хақында фараз ит!

Сәнғәт белгестәре, фән кандидаттары һәр кайһыһы үз фекерен белдерзе. Был үтә лә мөһим, фәһемле ине авторға. Сәнғәт донъяһы әһелдәре профессор ижадына гәзел баһа бирә, һәр кайһыһы тәғәйенен әйтә. Күберәген:

— Ысын рәссам, рәссам-философ, — тигән нарыктар яңғырай.

— Был сәнғәтебеззә яңы һүз, үзенсәлекле һүз!.. Художниктың тормошка, йәшәйешебезгә фәлсәфәүи карашы!

— Триптих — художниктың иң зур уңышы! — тип дәлилләй рәссамдар берләшмәһе рәйесе. Ниһайәт, уның да теле сиселде, был рәсми ойошма вәкиле тамам туғарылды — картинаны мактап туймай. — Рәхмәт, үзегеҙзе ысын күнелдән котлайым!

* * *

Профессор һөйәрғолов тураһында институтта төрлө хәбәрзәр йөрөнө. Имеш, ул асылдан язған, ректор Ислахов өйөнә барып ингән. Имеш, янъял куптарған, уны тотоп-аймап психиатрик диспансерға озаткандар. Мәскәүзә үк башына ут капкан, купеға транспорт милицияһын сакырткандар...

Икенсе фараз буйынса, профессорзы әлегә лә баяғы шул «Өфө» кунакханаһында күргәндәр. Дуҫ-иштәре менән эйәртенешеп эсеп йөрөгән.

Озайлы тотконлоктан һуң әзәм бәйзән ысқына. Кайзәлыр барғыһы, һиндәйер батырлык кылғыһы килә. һөйәрғолов ни бары бер-ике ай ғына кеше күзенә күренмәһе ләһә.

«Өфө»лә улар йәйеләп гәпләшәп ултыра. Завуч Бакаев дуҫы, физрук Хәсәнов... Арала элекке дуҫ-иштәрзән курайсы Гафуан ғына юк.

Дуҫтар кунакхананы дыу килтерәләр, профессор, ниһайәт, иректә, ә курайсы Гафуан кайза?

* * *

Гафуан Алсынбаевка өс йыл бирзеләр. Судтан һуң ул тура Өфө төрмәһенә озатылды. Төрмәлә пахан* башкорт, имеш. Гафуан, шуның менән танышып, хат язырға рөхсәт алды. Фаиләһенә, таныш егеттәргә яззы, уларзан яңы адвокат яллаузарын үтенде. Ул мотлак урыс булһын! Аксаны йәлләмәгез, тип һыкыны.

---

* Пахан — төрмә жаргоны: лидер, өскә сыгыучы.

Фафуан бер вакытта ла өмөтөн өзмәне, көрәшен туктатманы. Хат артынан хат язуырзы иреккә, Верховный судка кассацион ялыу бирзе. Бүтән тоткондар баш эйеп йөрөй, үз язмыштарына күптән күнгән һымак. Ул бер вакытта ла өмөтөнән язмаясак. Тукта, һөйөнмәй тороғоз, бакайзар! Төрмәгә тыктык та котолдок, үзөбез рәхәт сигәбез, тип уйламағыз!

«Баштрансгаз» управляющийы Фәнис Нәсимов гәзел адвокаттар тапты, аксаһын, курайсы остазы өйрәткәнсә, йәлләмәне.

— Дачағызга берәй төрлө ярзамым тейер, техника — кулда, — тип ебәрзе кеүәтле трест етәксене.

...Судтан һуң Фафуан Алсынбаевты Өфө төрмәһенән Мәләүез колонияһына күсәрзәләр. Верховный суд карары, гәйепләнеүсә уйынса, гәзелерәк булды: Алсынбаевты ун һигез айга хөкөм иттеләр. Был инде үзенә күрә енеү ине.

— Беззә лә кәзимге тормош кайнай. Әгәр гәйебегеззә ихлас танып, йәмғиәтебез алдында акланырға теләһегез, әүәлге көнөгөзгә — азат тормошка кайтырға уйлаһағыз, рәхим итегез. Без һезгә бындай мөмкинлек бирәбез, кулыбыззан килгәнсә ярзам итергә әзербез. Йәмғиәт алдында гонаһтарығыззы юйығыз, эшләгез, укығыз.

Төрмә начальнигының сәйәсәт буйынса урынбаҗары «һыузы койзо» ғына.

— Беззә шәп китапхана бар, клубка рәхим итегез. Үзөбеззәң һәүәсқәрзәр түнәрөгә эшләй. Һеззәң арағызза таланттар за барзыр, моғайын. Кемдәр баянда уйнай?

Икәү кул күтәрзе.

— Кемдәр йырлай?

Тағы өсәү алға сыға.

Уны, кәүзәһенә караптыр, 54-се бүлеккә куйзылар. Был бүлек «старик»тарға якшы таныш. Көзгә ырашкыла, ыжғыр елдә төркөмдә урман кыркырга ебәрәләр. Урман — урман инде, зектар — зек. Кеше сак кына иркенлек тойоу менән йырткыска әйләнә. Бүрене урман эсенә ебәрәләр, ул урманда — хужа. Был хәл менән төрмә башлыктары ла килешеп бөткән.

Фафуанды 54-се бүлектән шул урынбаҗар ғына коткарзы.

— Әйзә, һин йырсы бит.

Башкалар урманға китте, ә Алсынбаев төрмә начальнигы урынбаҗары артынан эйәрзе. Урынбаҗар курайсыны төрмә клубы етәксенә беркетте. Фафуан көндөз — шунда. Үзешмәкәр түңәрәк эшен яйга һалды. Репетициялар, концерттарға әзерләнәләр. Яңғыз калған сактарында күнеле моңлана, һағышлана. Йәнән баҗа алмаған сағында курайын кулына ала.

Аткынайың якшы, үзең купшы —

Һай ир-егеткәй генәһе...

* * *

Герасимовтың хәзер вакыты күп, йәмәғәт эштәренән бушаны, урынына Титовты партком секретары иттеләр. Хәзер Герасимовка диссертацияһын кайғыртырға кәрәк. Ул диссертацияһын күптән шефы — Рәжәповка илткәйне, дүрт-биш айлап вакыт үтеп киткән. Ығы-зығы араһында онотоп та киткән. Хәзер шуны белешергә булды.

Қабул итеү бүлмәһендә министрзы ике сәғәтләп көттө. Рәжәпов бушамай, кабинетынан кеше өзөлмәй, Герасимов түзә. Секретарша турһайып тик ултыра. Тышта — йәмле көн, бында, таш йортта, кара һалкын. Берәү сират көтә, берәү тегендә кешенән котола алмай.

Тағы ярты сәғәт уза.

— Ә-ә, һинме? — ти министр, аптырап.

— Мин, диссертация тураһында һөйләшергә ине. Ике сәғәттән ашыу көтәм...

— Совминға саҡыртылар бит әле, бик ашығам, — тине министр, үкенеп.

— Минең диссертация...

— Диссертация... — Министр қаңғырҙы. Аҙаҡ үз-үзен кулға алды. — Ярар, қарармын, әле өлгөрә алманым.

Министр китте, ә йәш укытыусы ете юл сатындағылай торҙо. Ни тиергә лә, ни кылырға ла белмәне.

...Һаулык һаҡлау министры Рәжәпов һүҙендә торҙо, әлбиттә: шәкертенен диссертацияһын әйләндереп-тулғандырып қараны. Унан киҫкен генә калқынды ла қаршыһындағы сейфын асып, қалын папканы кире шунда ыргытты.

— Ятһын әле биш-алты йыл — ашарға һорамай! — тине үз алдына.

* * *

Ысынында Һөйәрғолов Ислаховтарға баһышып барҙы. Қызарынған, күззәре аларған. Хәс тә акылын юйған бәндә. Ишек асылу менән ректорҙың йөзөнә йәбеште:

— Һин қартайғанһың, һинең йырың йырланған — вазиғандан китергә күптән вақыт!

— Һөйәрғолов, был мәсьәләне тупһала тикшермәйҙәр!

— Ә-ә, шулаймы, тупһамы? — Һөйәрғолов зәһәрләнде, әтәсләненеп, пинжәге төймәләрен ысқындырып ебәрҙе. Өй хужаһы өҫтөнә менеп килә. — Хәҙер тупһамы? Мин — ректор, белдеңме, мин тупһала йөрәмәйем!

— Һөйәрғолов, тынысланығыҙ! — Ректор тәртип талап итте.

— Һез миңә акыл өйрәтәһегеҙме? Мин һезгә һаман проректормы? Юк, мин — ректор, мин законный ректор! Бюро қарары менән! Обком да, Алламоратов та мине яқлай!

Шул сақ подьезда ректорҙың қатыны пәйзә булды, ул — театрҙан, спектаклдән һуң. Ишек алдындағы ғауғаға аптыраны: ире менән теге проректор Һөйәрғолов көрмәкләшә; Һөйәрғолов тигәндәре ишек яңағына таянып алған да ни алға, ни артқа үтмәй серәшә.

— Мин — ректор, Ислахов, һин бында әзергә-гөлбәзер қайттың. Институтты без Тереғолов, Улич-Голубовичтар менән тергеҙсек, һин — рәхәткә...

— Һез нишләйһегеҙ? — Қәфиә ханым ике араға ташланды. — Нишләп кеше өйөнә баһышаһығыҙ? Китегеҙ! Нишләп ректорға йәбешәһегеҙ?

— Мин...

— Һез кем?

— Мин — ректор Һөйәрғолов! — Янъялсы сәсәне. — Ислахов Мәскәүзә йөрөнө, без институтты күтәрҙек. Даны — уға, ордены... Һин миңә юл бирмәнең, һин минең турала министрствоға ошак ташының, унда мине яманлап һөйләгәнһең; һин, һин — гәйепле! Һин бөтә тормошомдо бозҙоң...

— Милиция сақыртам! — Ректор қатыны асырғанып қысқырҙы.

— Хәҙер китәм, киткәнсе әйтеп китәм. — Һөйәрғоловтың ирендәрендә ақ күбек күренде. Ислаховқа төбәлдә: — Һин — пенсионер, ректор урынын бушат! — Ул һөрлөгөп китте, ауыз ситенән һаман күбек аға. Қарғана, бар донъяға үс, әр яузыра.

* * *

Алламоратов үзе лә рәссам, гүмере бакый кылкәләм менән булаша. Әлбиттә, был хакта дан таратырға, кешегә бигүк һөйләп барырға ашыкмай. Кешеләр бот сабып көләсәк, бигерәк тә түрә-ғара окшатмас. Улар халкы ундай эш менән шөгөлләнгәнде бик өнәп тә бармай. Дөрөсө, ғәфү итмәйзәр. Ижад кешеһе — шикле кеше, бер тактаға басмай, партия, юғарылағы етәкселек күрһәтмәһен дә үтәмәй. Бер һүз менән әйткәндә, беззең кеше түгел, номенклатура этикетын һис кенә лә һанға һукмай.

Ә Алламоратов барыбер ижад итә, барыбер куймай. Партияның тоғро һалдаты булһа ла, гармунда уйнай, шундай кеше. Һүрәт төшөрөүен дә һирәктәр генә белә. Әле профессор Ислаховтың күргәзмәһенә барыуы ла шәхси кызыкһыныуына бәйле ине. Рәссам рәссамдың хәлен белешә, ижад емештәре менән таныша. Әлбиттә, ул идеология секретары, ижади күргәзмәләргә йөрөй ала.

Алламоратов Ислахов күргәзмәһенән кара көйөп кайтты. Юк, һис тә йәне басылманы, һиндәйзәр бер эске кәнәғәтлек тойманы. Күңелен көнсөллөк корто кимерә, әйе, әйе, күңеленең инә төбөндә һиндәйзәр кәнәғәтһезлек, һиндәйзәр килешмәүсәнлек ята. Профессор за рәссам икән, олонан қубып шәхси күргәзмә ойшторған!

Был Ислахов менән әкәмәт хәлдәргә тарынылар бит. Бындайзың булғаны юк ине: обком бер ректорзы ақылға ултырта алмай! Әйе, әйе, шундай тарих: обком бюроһы карар сығара, ә Мәскәү каршы төшә... Мәскәү министрлығы обком ебәргән кешене ректор итеп расламай, шулай аяк сала. Хәтәр.

Бында обком секретарының да йүнһезлеге күренә түгелме? Был хакта тегендә, Мәжлестә лә борсолалар, эшлекле сара күреүзе талап итәләр! Алламоратов, Башкортостандың баш идеологы, һүзен һүз итә алманы.

Алламоратов — сәмсел кеше. Юк, был башбаштақлықка обком юл куймаясақ, һис қасан да Алламоратов бының менән килешмәйәсәк! Гүмерзә былай булмаясақ! Намысланды, ғәрләнде баш идеолог. Быны еңелеүе тип таныны.

* * *

Ысынлап та, Мәжлестә гүмерзә булмағанса шау-шыу қупты. Тәү карамақка, етди, сабыр кешеләр... Дәрәжәле қыланалар, қызып-тузып китмәйзәр. Алламоратовты урынынан бушатырға уйлап бөттөләр. Алламоратов — йомшақ, Алламоратов — либерал: ул обком карарын үтәмәй! Ярай, министрлық профессор Һөйәрғоловка каршы икән, ти... Бында ла обком секретары үзе ғәйепле: мединституттың яңы ректоры вазифаһына «шәп» кеше һайлаған!

— Быны ғәфү итеп булмай! — тинеләр... Әммә Мәжлестең башка сараһы юк: үзегез бешергән бутқаны үзегез йыпырығыз, үзегез тыузырған проблемаларзы үзегез хәл итеgez! Һезгә, хатағыззы төзәтер өсөн, һуңғы мөмкинлек бирелә, баш идеолог!

* * *

Алламоратов Өфөгә кайтыу менән һөйәрғоловсыларзы үзенә йыйзы. Обком секретары һәр вақыттағыса йыйнақ, етди.

— Ағай-эне, обком бюроһы карарын берәү зә юкка сығармаған: Һөйәрғоловтан һуң да бер ни үзгәрмәй, мақсат бер — Ислаховты урынынан бәреп төшөрөү!

Мединститут укытыусылары партком секретары Герасимов урынына Титовтың тәғәйенләнеүен уңай тип баһаланы. Титов ыңғай кеше, сыуаш егете шикелле киреләнеп тормас, обком һүзенән сыкмас. Текмәне осратһа, текмәне емерә, һыу баһа, ташкынға каршы йөзә. Бер эштән дә ытырғанып тормай. Республика китапханаһы директоры Нөркәев тә шундай кеше.

Алламоратов уның менән азакка калып, оҙаклап ултырып кәңәшләште. Директор был эштә иң кулай кеше булып сыкты.

* * *

Доцент Мазһар Котлояров нисек тә башланған эшен ослап куйырға ашыкты. Уға нисек тә монографияһының аҙағына етергә кәрәк. Баш оsonда болоттар куйырғандан-куйыра: әле именлек комитеты, әле обком...

1957 йыл. Был йылға ла тукталып китмәй булмай. Ил етәкселеге алмашына, сәйәсәт бер ни тиклем үзгәрә, әммә түрәләрең интеллигенцияға һауалы мөнәсәбәте шул ук килеш. Ил етәксеһе Хрущев Сталин шәхесе культы хақында сафсата һатты, ә үзе, күргәзмәгә барып, художниктарҙы пыр туззырҙы. «Был дөрөс түгел. Был безең социалистик тормошобозҙо дөрөс яктыртмай», — тип бәйләнә ил башлығы модернистик, сюрреалистик, экспрессив ижад емештәрәнә.

Унан да бигерәк, бүтән туғандаш халыктар теленә, мәзәниәтенә ауыр карай икән, урыс теленән башка телдәрҙе, мәзәниәттәрҙе тыныс кабул итә алмай. «Бер илдә бер тел, бер мәзәниәт булырға тейеш!» — тип лаф ора. Тора-бара бер илдә бер генә милләт йәшәргә тейеш. Ул — совет милләте!

Егерменсе быуаттың алтмышынсы йылдарында бөтә гәзиттәрҙе лә урыс теленә әйләндерәүгә ынтылыш күзәтелде, мәктәптәрҙе лә яйлап урыс телендә укытыуға күсерә башланылар... Был әллә Рәсәй эсендәге урыс булмаған халыктарҙың өн-тын алышын һынап карау булдымы икән? Нисә кабат — шул ук тырма, шул ук ынтылыштар...

Интеллигентлык, әлбиттә, туған телгә, туған мәзәниәткә бәйле, зыялы иң элек үзенә туған халқына, уның хыял-ынтылыштарына, теләк-зарҙарына хезмәт итә. Башкорт интеллигенцияһын башкорт халқының уй-теләктәрәнән айырып карап булмай, интеллигенция кайҙа — халык та шунда. Шулай булғас, башкорт зыялыларының яҙмышы иң тәүҙә шул халықтың уй-хыялдары менән бәйле.

Доцент ауыр һуланы. Ниһайәт, тамам. Ғалим оло эшенәң оsonа сыкты. Бигәйбә.

* * *

...Китапхана директоры язмаһынан: «БДМИ укытыусыһы М.К.Котлояров 22 июндә республика китапханаһында яңъял куптарҙы. Совет музыкаһы кисәһе үткәреләргә тейеш ине. Котлояров кисә урыны — укыу залынан сығырға баш тартты. Йәнәһе, укыу залында студенттар, аспиранттар укып ултыра, бер ниндәй зә концерт корорға ярамай, киреһенсә, тыныслык кәрәк. Сәнғәт урыны — филармонияла!

Без, китапхана етәкселеге, укыу залына күберәк кеше һыя, шуға кисәһе унда үткәрәү урынлы булып, тигәйнек. Котлояровка икенсе бүлмәгә күсергә тәкдим иттек, ә ул китапхана директоры, кисә өсөн яуаплы кешеләр менән әрепләшеп, кисәһең иғланым йыртып ырғытты.

Институт етәкселәрәнә, өлкә комитетка коммунист укытыусының тәртибенә баһа биреүҙәрән үтенәбез».

* * *

Күргәзмәнән һуң күп тә үтмәй, уны ябырға йыйыныузарын ишетте Ислахов. Әкәмәт.

Сәнғәт музейы директоры эштең тығызлығына, экспонаттардың күплегенә, урын булмауына һылтана, әммә профессор был күрһәтмәнән мәзәниәт министрлығынан башка сығарылмауын аңлай. Музей — министрлық балансында, ә министрлық обкомдың идеология секретары Алламоратовка буйһона. Күргәзмә Алламоратовка окшамаған булып сыға, дөрөсө, уның һарыуын кайната.

Профессор кабат идеология секретарына китте. Ике корзаш, ике фронтовик, ике рәссам. Ислахов ярһыған.

— Алламоратов, әйтегез әле, ниңә сәнғәт әсәрәнә оронаһығыз? Мин, ярай, мин һезгә окшамайым, ти, ә ниңә картинаға тейергә?

— Картина менән уның хужаһы айырыламы, Зыя Ислахович? Ижадсы менән ижад берлеге хақында әйтәм...

— Миненсә, уларзы барыбер бергә кушып булмай. Һез минән үс алаһығыз, күңелегез өтөлә. Кулығызға власть та булғас, нимә эшләргә белмәйһегез, һез бәләкәй генә енәйәтсе — кеңә буры. Күршегә нисек булһа ла аяк салырға! Ниндәйзер этлек эшләргә, көндәштең эшен бозорға, кәйефен кырырға! Быныһын һез булдыраһығыз.

— Был — буш хәбәр.

— Улайһа, мин бушка һезең вақытығыззы алып ултырам булып сыға?..

— ...

— Һез — вак йәнле кеше, һезгә нисек кенә булһа ла үс алырға, ниндәй ерзән булһа ла семетергә!.. Йән көйөгегеззе шулай баһаһығыз, шул этлектәрзән үзегезгә лә тәм табаһығыз, шул — һезең шөгөлөгөз! Камасауларға, үткәрмәскә, тыйырға; булғанды юк итергә, бысракка буйрға!

— Етте, бында обкомда һүз буткаһы бешереп ултырырға... — Обком секретары урынынан тороп китте.

* * *

Ғафуан Алсынбаев Верховный судка, йәнә КПСС Үзәк Комитетына хат яззы.

Төрмә начальнигы урынбаһарының иң ышаныслы кешенә әүерелде: клубта бөтөн сараларзы үзе ойштора. Сценарий яза, шиғырзар, йырзар сығара.

Ер астында, төрмәләргә йөрөп,

Дуһтар, һеззе йәнәш тоям мин;

Тыуған илем, халкым — күңелемдә,

Уй-хистәрзә йөзәм, уяу мин.

Әкәмәт хәл булды: Өфө төрмәһендәге теге паһанды бында, Мәләүездә, тағы осратты. Ул Мәләүез райсоветының әлекке управляющийы икән. Айырым түшәк, үзенә генә тейеш айырым мөнәсәбәт. «Курайсы, мин бында гражданскийҙан кәм йәшәмәйем, бер заман, Хозай куһна, иреккә лә сығырбыз, ә теге битһеззәр — гүр әйәһе».

Пахан айырым ашай, ул 54-се бүлек тоткондары кеүек эшкә лә йөрәмәй. Ғафуан менән шулай дуһлашып киттеләр.

— Акса бөтәһен дә эшләтә, — ти ул. — Ә акса беззә бер мукса. Төрмәнән сыгккас та етер. «Зур ерзәгеләр» зә мине онотмай.

Пахан башкалар өсөн ултыра икән, шуныһын сер итеп кенә дусына тиште.

— Пустырнаков менән Ғәзиевты капланым. Пустырнаков ит комбинаты директоры ине. Документтарзы гел үз исемемә тултырзым, улар ситтә калды — ит комбинаты кағыззарын райсовет аша ла үткәрзем. Пустырнаков үзенә кул һалды, ә мине, күз буяр өсөн, төрмәгә тыктылар, министерстволағылар тороп калды. Уларзы мин каплайым, улар — мине.

Тора-тора ла тағы теге хәбәрән озайта пахан:

— Беләм, улар мине ташламаҫ, шулай за куркыта. Донъяһы асты-өҫкә килеп, «без — донъя кендеге» тип йөрөгәндәрзе лә туззырып ташламаҫмы? Унан миңә лә — каюк. Шулай за өмөт өзмәйем әле. Вакыт үтә, һалдат йоклай — хезмәт бара. Ә әлегә... Әлегә йәшәйбез әле, брат, йәшәп калабыз. Әйзә, йырыңды һуз, башқорт!

Пахан бында изән һепереүсе хезмәтендә, шунан башка уға ауыр эш йөкмәтмәйзәр, ә Фафуан Алсынбаев хәзәр — клуб мөдире кеүегерәк.

Фафуан пахандан Ғәзиевтар тураһында ла һорашты. Мәләүез райсоветы рәйесе Ғәзиевка кызын мединститутка индерергә кәрәк була. Ул таныш-белештәре аша институт проректоры Һөйәрғолов менән һөйләшә. Алдан килешеү буйынса социалистик ярыш алдынғылары өсөн районға кайтқан ике «Волга» еңел машинаһы Өфөгә оса. Эш майланған кеүек бара. Бөтә документтар за пахан кулы аша үтә, кағыззар за уның исеменә тултырыла. Ғәзиевтың, йәнәһе, бында бер кысылышы ла юк.

Өфөләге профессор Һөйәрғоловтың дачаһына меһелде лә пахан үз кулдары менән тейәшәп ебәрә. Ит комбинаты директоры Пустырнаков комбинатка кайтқан меһелде проректор Һөйәрғолов дачаһына озатып барыузан баш тарта — пахан иһә йыбанмай үзе китә. Пахан, ысынлап та, шул эшендә алмаштырғыһыз кеше була.

— Пустырнаков үз-үзенә кул һалғас, шик Ғәзиевка төштө: бөтә был әкәмәттәр район ойошмаларының социалистик ярышы өсөн яуаплы етәксе кысылышынан башка эшләнмәгәндәр, тип уйланылар. Әйе, документтарза — Пустырнаков менән райисполком управляющийының култамғалары!

Пахан ары дауам итте:

— Тикшерәү барышында бөтә яуаплылыкты үз өҫтәмә алдым, йәнәһе, Ғәзиев бер ни белмәгән дә, бер нимә лә күрмәгән, бары шеф мин килтергән кағыззарға күз йомоп имза һалып ултырған!..

Фафуан яңғызы калғас, тағы курайына тотона. Уны енәйтсе тип һанайзар — ул көндәштәре этлеге менән бында килеп капты бит, әгәр котолоп сыкһа...

Ул үзен иленән наһакка һөрөлгән йыраусы Буранбай һымак күрә. Буранбай кеүек, ул да илен ташлап, кайзалыр аzaшып йөрөй. Кайта алмай иленә, етә алмай азатлык тигән ғәзиз моратына.

* * *

...Ректор татылдык катынға һүз зә кыстыра алмай.

— Беләм, обком менән борсағығыз бешмәй, шуға миһең иремде — Котлояров Мазһарзы эштән кыуалар, уға фатир бирмәйзәр. Һеззәң үсте сотрудниктарығызған алалар. Кара эт бәләһе — ак эткә!

Ректордың башы әйләнеп китте, күз алдары қараңғыланды — шуны ла белмәй йөрөнәнсө! Кемде кыуалар, кем ни эшлэгән — уға барыбер, йәнәнә, әле бисәһе кабинетына килеп, тауыш күтәрәп йөрәмәнә...

Коридорға аяк тауыштары тынды. Котляровтың сибәр бисәһе изәндән түгел, гүйә, тык-тык басып уның мейенән атлап уззы.

— Һез обком менән бозолошканһығыз, обком Һезгә қаршы, шуға Һеззән укытыусыларығызға фатир бирелмәй...

Ректор сак айныны. Телефонға йәбеште. Башта кадрзәр бүлегенә шылтыратты.

— Әйе, Котляров, Мазһар Котляров! Философия кафедраһы доценты!.. Бер ниндәй зә документы юк? Немедленно кафедраға шылтыратығыз. Вәлиевка!.. Вәлиев та юк! Парткомдан белешегез!

Ярты сәғәттән Котляровтың документтары эштән бушатыу өсөн ректорға әзерләнеуән әйттеләр.

— Доцент Котляровты эштән ебәрәү һакында һүззән булуы ла мөмкин түгел! — Ректор кул астындағыларға тауыш күтәрзе. — Доцент Котляровка фатир бүлеү мәсьәләһен хәл итергә!

* * *

Вәлиев — кафедра мәдире. Ул Мәскәүгә киткән, шунда эш тапқан тип тә һөйләйзәр. Бөгөн — Мырзанов. Ул, ғаризаһын тотоп, ректор қаршыһында ултыра.

— Қайза китәһегез?

— Әллә инде, — тип устарын йәйзе доцент. — Моғайын, Қазақстанға юл тортормон. Актүбә қалаһында медицина институты бар. Шунда балалар хирургияһы кафедраһына!

Ректор Ислахов сәсрәнә:

— Нисек Қазақстанға? Һинәң башың бармы ул, юкмы? Башкорт хирургы, әзер белгес! — Ректор ярһыны: — Доцент, һин шуны қолағыңа һырға итеп так: һин — беззән кадр, башкорт мединституты белгесе! Қазақстанға китһән дә, миңәң мәйетем аша ғына китәсәкһең!

— Профессор, Зыя Ислахович... — Мырзанов аяғүрә бақты.

— Ултыр, тукта... — Ректор һулышын тигезләй алмай борһаланды. — Кем Һеззе Қазақстанға ебәрәм тине, кем?

Доцент көлөмһөрәнә.

— Әй, Именлек комитетына сакыртқайнылар... Тегеләр қыса башлағас, ярай, мединституттан китәм дә, Қазақстанға олағам, тип әйтеп ташлағайным. — Мырзанов ауыр көрһөндө. — Әләйһә, өстән төшмәйзәр. Ялктым мин! — Доцент кул изәнә.

Ректор өстәл төйзә:

— Доцент, һин бер қайза ла китмәйһең! — ул Мырзанов ғаризаһын күз тәңгәленәсә күтәрзе лә йыртып бәрзе. — Һин — башкорт балаһы, артабан да ошо ерзә, ошо мединститутта эшләйәсәкһең. Қабатлап әйтәм: һин Қазақстанға бары миңәң мәйетем аша ғына... Әле мин тере.

Доцент Мырзанов артынан кабинет ишеге ябылды, ә ректор хәлһезләнеп кире креслоһына сүкте. Озақ ултырзы. Бүлмәнә эңер қараңғылығы биләнә. Бәлә: уның өсөн башқалар баш һала, зыян күрә, ә ул, обком миңе генә урынымдан төшөрөргә маташа, тип уйлаған... Уның өсөн күптәр күтәрелгән, егерме бер кеше

баш күтэргэн... Хәзер улар, боласы исеме алып, эзәрлекләнә. Ә ректор шул хакта бер ни белмәй, тыныс кына ултыра бирә. Уның яклылар бәлгә тарый, егерме берзе берәмләп сүпләйзәр. Төрлө сәбәп тагалар, бәлә ягалар. Унан ректорзың үзенә лә сират етер...

Нимә был? Һәләкәтме? Бөтөн ызалы тормошоноң осомо, сағыу йомғағымы? Шуға тип ынтылдымы ул гүмере буйы, шуның өсөн иленә — Башкортостанына әйләнәп кайттымы? Нимәгә кәрәк ине бөтәһе лә?

Ултырзы ла ултырзы, уйзары Ағизел һыуылай акты ла акты. Уларзың осона, яфаларының ахырына сыға алманы бисара профессор. Ул иленә — гәзиз әсәһенә баш әйеп кайтканы, ә әсәһе, гүйә, унан йөз сөйөргә.

Кеше, һин кем тыуған илендә? Солтанмы, олтанмы?.. Бисара, өтөлһөн, әйзә, йөрәгең көл-күмергә калһын ул! Һин үз Мәскәүендә бысқып ятырға уйлағайның — әйзә, үз илендә көйрә, йөрәк оскондарын сәсрәт галәмгә! Һинән, ахырыһы, илең корбан һорай. Тағы, тағы корбан... Улы Ишбулды, Маһира катыны аз булдымы ни язмышында? Башкорт дәүләт медицина институты ректоры, имеш. Интеллигент зат... Ян, үртәл һин шул усакта, ректор! Был — һинәң язмышың: өлөшөңә төшкән көмөшөндөр.

* * *

...Был күренеште урап үтеү мөмкин түгел, ул — азым һайын. Төтөн ише күззе әсетә, болот ише күкте каплай. Башкортостанда ул төп мәсьәләләрзең береһе — башка мәсьәләләр уға бәйле. Уны күрмәс өсөн һуқыр, ишетмәс өсөн һаңғырау булырға кәрәк. Башкортостандағы бөтә хәл ошо ике халык мөнәсәбәтенә бәйле. Ул тормоштоң бөтөн өлкәләренә үтеп инә.

Бүтән берәү зә аңламағанса, бүтән берәү зә тоймағанса тоя ректор быны. Бөтә кеше уның тәъсирендә йәшәй, әммә өндәшмәй, әллә күз йома, әллә кул һелтәй. Профессор, юк, бының менән килешмәй. Ул — галим, илдә барған хәлдәрзе тоя, өйрәнә, йәмғиәттәге мөнәсәбәттәргә уның үзенең дә мөнәсәбәте бар.

Башкорт иленәң камсыһы — обком. Обком бөтә ергә лә, бөтә мөнәсәбәттәргә лә кысыла, ул бөтә эште үз ыңғайына борорға маташа. Ә ул үзе кем кулында һуң?

Ректор, мединституттағы хәлдең юғары укыу йорттары ректорзар советының Башкорт дәүләт университетында узған кәңәшмәһендә тикшерелеүен ишетеп, шак катты. Университет ректоры шунда төкрөк сәсеп вәғәз тотә, мединститутты тикшерә, мединститут эшенә кысыла, быны кем уға рөхсәт иткән? Ниңә ул үзен донъя кендеге, Алланың кашка тәкәһе итеп хис итә? Авиация институты ректоры акыллырак, өндәшмәй, бүтәндәр зә ауыззарына һыу уртлағанмы ни. Көтәләр. Обкомдың һуңғы һүзе нисегерәк булыр, йәнәһе...

Ректор ауыр уйзарынан азай. Күззәрән йома, шул мәхшәрзән нисектә котолорға итә. Дала иңендә һаман аттар кешнәүе ишетелә, камсы һызғырыуы яңғырай. Һауаға саң-тузан бағанаһы күтәрелә. Был әллә ысынмы, әллә кинокадрзарзы шулай күрәме? Ул һиндәйзәр тотконлокка эләкте. Һаман шунан котола алмай.

* * *

Алламоратов уйланып йөрөнә-йөрөнә лә, Үзәк Комитеттағы бер бүлек мөдире — элекке һабакташы менән кәңәшләшкәс, тура РСФСР фән һәм юғары укыу йорттары министрлығына үзе шылтыратты.

Башта министрға обком бюроһы карарының зарурлығын аңлатты, партия комитеттарының карарын үтәү түбән торған ойошма, министрлыктар өсөн мәжбүри, имеш. Телефон сымының теге оsonда ык-мык ителәр. Ахырза шулай килешелде: обком бюроһы карары менән мединститут ректорлығына яңы кешеләрҙе һайлаясактар. Алламоратовка шул ғына кәрәк ине. Ул тиз-тиләм эшкә тотондо: иң башта институт ректоры Ислаховты үзенә сакыртты.

Был әкәмәт осрашыу, хәтәр бәрелеш ине. Институт ректоры менән обком секретарының, теге «күргәзмә» тарихынан һуң тәү кат йөзгә-йөз аңлашыуы.

— Зыя Ислахович, мин әле генә Мәскәү менән, РСФСР фән һәм юғары укыу йорттары министры менән һөйләштем... Ул икенсе кандидатураларҙы карарға әзербез, тине. Шулай булғас, безгә Мәскәүгә, министрлыкка яңы кешеләрҙе әзәрләп ебәрергә кәрәк. Кемдәрҙе һайлайбыз?

Ректор Ислахов шаңкып ултырҙы. Телһез калған, кымшана ла алмай. Алламоратов, каршыһындағы кешенең хәлен аңлап, сәркәтибенән һыу килтерттерҙе. Бөтәһе лә бөттө, оло юлдың осона сыктылар, буғай...

* * *

Фафуан Алсынбаев, төрмәнән кайтҡас та, башкорт интернат-мәктәбенә барҙы. Берәү кашына ла инмәне, берәү менән дә осрашманы, карауылсы Фәлләм картты ғына күрҙе. Әйтте:

— Мин кайттым, иҫән-һаумын, Бакай күземә күрәнмәһен. Күрәнһә, үзе белер.

Әйтте лә бөттө, сығып китте. Хәбәр минутында, секундында тегегә әткереләсәген һизә ине. Әйзә, уйланһын бәндә.

Айзан ашыу ғүмер үттеме-юкмы, интернат-мәктәп директоры Юлсуриның эшенән алыныуы ишетелде. Алсынбаев иһә бүтән мәктәпкә урынлашты, уға тағы хезмәт дәрестәрен бирзеләр, шунда курай түңәрәге лә ойошторасак!

Донъяһы юлға һалынды кеүек. Тегеләр күзенә салынманы. Хәзәр ул дошмандарын стенаға һырыктырған кешеләй йөрөнө.

Тағы бер аzzан үзе эшләгән мәктәп директоры уны кабинетына сакыртты. Уға берәү килгән, киҫәткән. Йә — һин, йә — теге укытыусың... Фафуан Алсынбаев инде директорҙы тынысландырҙы, һезгә бер ни зә булмаҫ, тип ышандырҙы. Өркөр сағы күптән үткән.

Уны фатиры тәңгәлендә һағалағандар. Артынан икәүзең лап-лоп йүгерәуен һизенгәйне, әйләнһә, яңак төбөнә ауыр нәмә килеп кунды. Ярай кайырылды, валлаһи, лепкәһенә элэгә ине. Тағы әйләнде, тағы бер нәмә маңлайына эләкте. «Кастеттыр» тип уйлап өлгөрҙө. Бозлауык өстөнә салкатан барып төштө. Башы етеп, йөзтүбән әйләнә һалды. Битлек кейгән икәү типкеләй башланы. Һынын катырып тик ята, тегеләр кинәнә генә. Береһе: «Все!» — тине. Киттеләр. Фафуан Алсынбаев аңын юғалтты.

Ошо мәлдә мединститут укытыусыһы Мазһар Ҡотлояров өйөнә табан атлай ине. Парткомда уның тәртибен тикшерзеләр. Партком секретарына республика китапханаһынан обком аша ялыу килгән. Йәнәһе, укытыуы китапханала янъял куптарып, совет музыкаһы киҫәһе үткәрергә камасаулаған.

Кайһы бер дөгүләре дөрөҫ тә кеүек. Парткомда кәрәген бирзеләр генә, хәтәр «мунса»ла сабындырҙылар!

— Мин бер ниндэй зә игланды йыртманым! — тип карай Мазһар Котлояров, кайза ти, иштегүсе лә юк.

— Бына китапхана директорының язғандары!.. — тип йөзөн йәмрәйтә Титов.

Хәзер эш тә, фатир за — хуш!

...Ғафуан, төрмәнән сыккас, бурыска булһа ла, өҫтөнә арыу тун алып кейзе, башында — йөнтәҫ бүрек. Мәләүез төрмәһендә ятканда башкорт ағай өйрәткәйне: «Форур бул, энем. Башкорт шәп кейенеп, үз илендә башын юғары тотоп йөрөргә тейеш. Акса йәлләмә! Йәштәр һиңә кайырылып караһын! Ана, башкорт ағай килә, тиһендәр».

Һәр ерзә кешене өҫтөнә карап каршы алалар шул. Хәзер шул кейеменән дә яззы. Арыу туны анау төндә әзәм карағыһыз булды. Ә дауаханала үпкәһе эсенә акқан канды һурзырзылар. Өс банка кан. Аркаһына штык казайзармы ни! Түззе. Алтынсы катында әйтте:

— Етәр, калғаны үзенән-үзе һаркып бөтөр әле.

Ғафуан Алсынбаев, табип кәңәшен тотоп, көн дә әз-мәз йүгерзе. Гимнастика ла эшләне. Аяктары тыңламай, быуындары язылмай, ул иһә һаман ныкыша. Үзен ирекһезләй.

Егерме бер көн тигәндә ойошқан кан таралды, ә Ғафуан йүгеревенән туктаманы. Таза тәндә — сәләмәт рух. Ашауы ла арыуланды.

Крупская паркынан сыккас, каршылағы дауахана ихатаһында иҫкәрмәҫтән профессор Ислахов менән осрашты. Профессор дауахана кейемендә ине.

— Ә-ә, курайсы! Таныйым, таныйым!

— Әйе... — тине Ғафуан, кыйынһынып. Үзе халкы өсөн янып-көйөп йөрөүсе профессор менән күрешевенә шат ине. Йылы хушлашып айырылыштылар.

* * *

Обком секретары Алламоратов төрлө осрашыузарза, конференцияларза: «Башкортостанда милләтселек күренештәре күзәтелә», — тип сафсата сәйнәп йөрөнө. Миҫал итеп Мәғзән районы военкомын атаны. Имеш, ул башкорттарзы баш күтәрергә сақырған, үзенең ойошмаһын ойошторған. Улар листовка таратқан, халыкты котортқандар. Өндәмәләре «Башкортостан» кунакханаһында табылған, военком Сәғитов етәкселегендә милләтселәр мединституттың кайһы бер укытыусылары менән Крупская баксаһында осрашқан. Именлек комитеты вақытында уяулык күрһәтә, Башкортостандың баш калаһында бола өзөлә, етәкселәре кулға алына.

«Иң кызғанысы шул, — тип билдәләй обком секретары Алламоратов, — милләтселек сире кайһы бер интеллигенция вәкилдәренә лә йокқан. Сәғитовсылар мединститут укытыусылары менән тығыз бәйләнештә эш итә».

Шулай республикала милләтсе «военком мифы» тыузы. Уның тураһында һәр ерзә урынлы ла, урынһыз за һөйләйзәр.

Хәбәрзәр, әлбиттә, Сәғитовтың колағына ла ишетелде, хафаға һалды.

— Безгә Башкортостандан һызырға кәрәктер, ә, кәләш? — тип өндәште ул катынына.

Тегеһенең кото осто.

— Нисек? Балалар бәләкәй, мин яңы диплом алдым... Мәктәптә эш белешеп бөттөк, һине завуч итәләр...

— Шулайын шулай, тик улар безгә тыныс йәшәргә мөрхәт бирмәйәсәк, бына күрерһең.

— Без берәй эш бозғанбызмы?

— Мин — милләтсе, Башкортостанда бола әзерләүсе... Ана, райком конференцияһында нимә тип һөйләгәндәр.

Майор Сәғитов Қазақстан яктарына эш эзләп сығып китте. Төпләнер төйәк, эш табыу менән ғаиләһен дә күсереп аласак. Хуш, Башкортостан — ғәзиз ил! Тағы бер улың һине ташлап китә.

* * *

Доцент Латиповка докторлык диссертацияһын якларға мөмкинлек бирмәнеләр. Был һәләтле башкорт эндокринологы, аптырап, Өфөнән сығып китте, Томск калаһында медицина институтының дөйөм эндокринология кафедрасына мөдир булып эшкә урынлашты.

Күзбәков иһә үз бәләһендә үзе ғәйепле. Улай ук һакһыз, дөрөсө, мәғәнәһез кыланмаһса ине уға.

Нейрондарзағы физик тирбәләш тураһында һөйләй алмай ҙа куя студенткаһы, имтиханға якшылап әзерләһмәгән. Шул кыз әллә нисә тапкыр имтихан бирҙе, Күзбәков уны әллә нисә кат кире борҙо. Һуңғы килгәнәндә теге кыһса ғына юбка кейгән. Эре һөйәкле, һутка тулышқан... Үзе уғата ла кыйыу икән, якын ук килеп ултырҙы. Күзбәков та ир кеше бит, йәш, күргәнәнән ғажиз булды. Был кызый, моғайын, уға ым бирәлер, әйе, уны сақыра...

Әллә һиндәй кисерештәр үтте йәш укытыусы башынан. Барыһы бер ынтылышта, күз асып йомған арала ғына булды. Төкөр имтиханына, мейеләге нейрондарың менән башымды катырма!

— Һылыукай! — Ул кызға һырығып ултырҙы. — Көндәр йәмле, әллә, тим, йылға буйына сығабызмы?

— Қайҙа?

— Мәсәләһ, Ағизел аръяғына...

— Ниңә, була ул... Ә зачетка?..

— Шунда кул куйырбыз.

Килештеләр. Икенсе көндө Күзбәков теге сибәркәйҙе еңел машинаһына ултыртып йылға буйына елдерҙе, әммә артынан тағы бер еңел машина эйәреуен шәйләмәһе.

Ике еңел машина, аллы-артлы тезелешеп, Дим йылғаһының Ағизелгә койған тапкырына етеп туктаны. Күзбәков шаяра-көлә шарапка тотондо, кыз урын йәйә. Укытыусы һә тигәнсе йәш егеткә әүерелде, үбешергә үрелде. Қыз ҙа сос: шул арала зачеткаһын да килтереп сығарған.

Қызың һөйгән егете икенсе машинала ине. Ул үбешергә маташқан укытыусы янына килеп тә етте, һыу эскеһез итеп тукмап ташланы.

Был йәмһез тарих институтка шундук барып етте, унда укытыусыны күз аскыһыз итеп битәрләһеләр. Улай ғынамы, Күзбәков эшенән кыуылды, партия ағзалығынан қолак қакты.

Ректор Ислахов был мәлдә күптән дауаханала ята ине инде. Йөрәк өйәнәге.

Етенсе бүлек

Башкортостан ғалимдары Ленинградтағы (элекке Рәсәй империяһы баш калаһы Санкт-Петербургтағы) кулъязмалар архивында кызыклы документка юлыкты. Уны XIX быуат шағиры Ғәли Сокорой яза: «Без урман башкортлары буламыз, йәғни төп башкорттар»... Ә улы мәғрифәтсе Ғарифулла Кейеков башкорт халкының тәүге фәнни тарихын бәйән итә.

Был яңылык Өфөлә зур шау-шыу куптарзы. Ғалим-гөләмәләр араһында ғына түгел, ә шағирҙар, языусылар коронда ла шау-гөр килделәр. Сөнки әүәл шул Ғәли Сокоройҙар төбәгенән сыққан, нәсел-кан тамырҙары шул заттың нәк үзенә барып тоташкан популяр әзип: «Мин башка кәүемдән, нәсел ебем башкортка катышмаған, үзем дә гел татарса ғына һөйләшәм», — тип, күкрәк һуғып йөрөнө.

Ғәли Сокоройҙар төбәгенән булған профессор Һөйәрголов та уйға калды. Кем ул? Ғүмер бакый күршеләр арбаһында йөрөүсе бәндәме?

Әскенән айнып барған мәлдә башта гөлтләп ут токана. Шул ут бар донъяһын яктыртып ебәргәндәй итә. Кайза ул? Ә, ауылында икән. Тәпәшәк кенә өйзә нәнәһе ойок бәйләй. Искәрмәстән ейәне килеп ингәс, шып туктай. Йөзө йонсоу, ирендәре кымтылған. Бары бер аzzан ғына терелә, күзенә нур кайта.

— Ай был күз тигәнең! Әйзә, үт, улым, бәләкәс танымай торам.

Ейәне белә: нәнәһе усал кеше, бер нимә алдында ла аптырамаc. Бары тупһаһында йән атқан колонсағын күргәс кенә йомшарзы.

Теге ут гөлтләп токанғанда зиһене тағы яктыра.

...Ете йыллык мәктәпте тамамлап ауылдан сығып китергә йөрөгәндә, колхоз рәйесе справка бирмәй йонсотто. Яһил, һис ризалашмай. Атаһы ни егеттең, әсәһе ни — уға барыбер. Берәүзе лә тыңламай. Нәнәһе үзе китте.

— Бир һин улыма шул спрәфкәнде, китһен, укыйым, ти, бит.

— Юк!

Нәнәһе лә еңмеш:

— Балам, укығас, зур кеше булып китер әле, башлы күренә.

Теге һаман ыкка килмәй, нәнәһе тегенең өcтөнә ябырыла. Хәс әтәс, хәзәр күзен сокоп ала:

— Һин башкортмо, түгелме?

Шунда хакимың күззәре әйләнәп-тәгәрәп китә. Ултыра төшә был.

Шулай улар — нәнәй менән ейән — өйгә справка тотоп кайткайнылар. Шунан китте Һөйәрголов ауылдан.

* * *

Гәүләй генә «Өфө» кунакханаһы. Халык шак ката, хайран итә кафе официанттары.

— Бакай, һин кал, башкаларға кайтырға рөхсәт, — тине Һөйәрголов һуңынан.

Һөйәрголов нык иcергәйне.

— Әйзә, озатам, — тине Бакай. Профессорзы фатирынаса илтергә лә касырға самаһы!

— Ашыкма! — тип бойорзо әшнәһе. — Ултырайык әле. Мин һиңә бер сер асырға йыйынғайным бит әле, әгәр тыңлаһаң...

— Йә...

— Бакай, якташ, без бер-беребеззе студент йылдарынан ук беләбез... Шулай булһа ла, дуҗкай, һин мине бөтөнләй белмәйһендер, тип тә уйлап куям. Мин татар түгел, башкорт бит.

Дуҗы кымшанманы.

— Ысын! Без — башкорттар, мин дә, Тимерхан энем дә. Ышанмаһаң, тыңла.

Һөйәрғолов ашнәһенә справка менән булған теге хәлде һөйләне. Был хәбәрзе дуҗы нисек кабул итеүенә әһәмиәт бирмәй, йәнә коньяк койоп эсте.

— Паспорт алыштырырға йөрөйөм. Кайттым ауылға. Өйзә лә, урамда ла «татарбыз», «телебез — татар» тизәр. Әүәлге шул әүлиә нәнәйем: «Паспортыңа кем тип язылаһың?» — тип һорай. Әллә, тим. «Без — башкорттар», — ти был тағы.

Паспортты «башкорт» тип алдырҙым. Бәлки, институтка ла еңелерәк үтермен, тип өмөтләнгәнмендер.

Паспортының икенсе битендәге языуға төрттө Һөйәрғолов:

— Башкортмо? Әммә үземде бер зә башкорт итеп тоймайым. Башкорт арбаһынан төшөп калған татар буламы инде, ха-ха-ха.

Бакай профессорзы озатып куйзы. Ә Һөйәрғолов тура кухняға үтеп, һуыткысынан коньягын сығарзы. Шуны түңкәрә эсте лә, коланы.

* * *

Был вақытта Һөйәрғоловтың тыуған ауылы Күктаузан укыусы балалар профессор өйөнә килә ята ине. Йөззәрәндә — нур, оскон, улар архивтан Күктаузың шәжәрәһен тапты бит!

Шәжәрәне күренекле якташка күрһәтәсектәр: ниһайәт, шәжәрә — нәсел йылғызмаһы — кулда, улар нәсел тамырҙарын юлланы! Улар — башкорт, башкорт иленең асабалары!

Бынан бер нисә ай элек кенә профессор Һөйәрғолов якташтары сакырыуы буйынса ауылына кайтканы, шунда осрашты балалар менән. Мәктәпкә сакырҙылар. Күктау ауылының тарихын күрһәттеләр, ауылдың иң оло кешеһе кулы менән язылған кулғызма. Укый алманы профессор. Ғәрәп графикаһы... Ауылдың боронғо тарихы, нәсел-нәсәптең язмаһы, имеш. Әүәл ауылда йәшәгәндәрзең нәсел тамырҙары теркәлгән. Хәзер укыусылар мәктәптә шәжәрә байрамы үткәрергә йыйына, профессорзы шул байрамға сакыра.

Кайт, профессор, ауылыңа, күр иленде! Якташтарың, туғандарың һине һағынып көтә! Бер шау-гөр килешеп алырһығыз, тыуған якта яқындар менән сәхрәлә йәйрәп ултырырһығыз. Әйе, үткәндәрзе исләрһегез, туған-туымасаны барларһығыз!

* * *

— Профессор, профессор... — Профессор уянай.

— Зыя Ислахович, Зыя Ислахович... — Ул асырғана, ашыға, ә ауырыу моңшаймай за. Уға барыбер.

Обком вәкиле аптырап бөттө, ул — фән һәм юғары укыу йорттары бүлеге мөдире, Алламоратов кушыуы буйынса йөрөй.

— Зыя Ислахович, ошонда кул ғына куйығыз!

Обком вәкиле ғаризаға кул куйзырып алһа... Алламоратов өйрәтте, имеш, профессор үзе имза һалһа, тауыш булмаясақ, берәү зә ғауға күтәрмәс.

— Профессор, профессор... — Бүлек мөдире тарткыслай, кағыззы сирленен танауына ук төртә.

— Һез кем?

— Мин обкомдан... Алламоратов ебәрзе. — Бүлек мөдире кабаланды. — Ошонда кул куйығыз за...

— Куймайым... — Профессор тағы иҫен юя.

* * *

Был арала мединституттың үзәндә лә ғәләмәт хәлдәр купты. Тиктомалдан партком ағзалығынан доцент Мәмбәтов сығарып ташланды. Был, әлбиттә, обкомдың туранан-тура күрһәтмәһе буйынса Титов тарафынан эшләнде. Мазһар Котлояров тәртибен тикшергәндә Мәмбәтов йәш укытыусыны яклап сыккайны, тегеләргә шул да окшамаған.

Обком иһә мединститутта йәһәтләп ойоштороу эштәре аткарып ташланы. Фән һәм юғары укыу йорттары бүлегә мөдире мединституттың яңы ректоры итеп профессор Лазареваны тәғәйенләне. Лазарева Мәскәүгә Мөхәмәтов менән икеһе бергә барғайны. Министрлык коллегияһы профессор ханымды һайлаған.

* * *

Мединституттың элекке партком секретары диссертацияһын яклай алманы. Улай ғына түгел, уны институттан да китергә мәжбүр иттеләр. Нәк шул мәлдә Герасимов БАССР Һаулык һаҡлау министрлығының икенсе һанлы дауаханаһында начмед эзләүзәрен ишетте. Икенсе азна башында ул шул камытка егелгәйне.

Тәүгә эш көнөнән һуң тура палатаға, профессор Ислахов янына ашыкты. Профессор, һинд кешеләй, аҡ салмаларға уранған. «Бөтөрөнгән», — тигән уй үттә начмед башынан. Шулай за йылмайырға, һөйләшергә кәрәк. Герасимов телгә бөткән бәндә бит.

— Ултыр, — тине профессор ыңһырлап. — Хәлдәр нисек?..

— Хәлдәрзе үзегез зә беләһегез инде, Зыя Ислахович.

— Мин уләрзы һинәң ауызыңдан ишеткем килә.

— Министр Рәжәповка өс рәт барзым. Диссертациямдың етәксеһе бит. Һуза. Тағы ни әйтәһең инде уларға... Иң мөһиме...

— Тукта, Коля! — Профессор карауатынан тороп ук китте. — Хәзер мин Рәжәповка барам...

— Қайза, Зыя Ислахович?! Мин каршы! — Герасимов профессорзың юлын кисте.

— Коля, Николай Николаевич, мин... — Профессор үрһәләнде. — Тукта, Коля, телефонды бир әле.

Герасимов теләкһез генә телефон трубкаһын һона, ә теге бисара трубкаға сат йәбешә.

— Алло! Алло, был — профессор Ислахов. Эйе, эйе, мединститут ректоры... Эйе, больница ятам. Рәжәпов, Герасимовтың диссертацияһы һинәң сейфында ята! Шуны ал да бойомға ашыр әле... Был нимә тиһеңме? Был — үтенес, карт профессор Ислаховтың һиңә кәбергә инер алдынан еткергән үтенесе, эйе. Юк, юк, ысынлап шулай. Нимә? Ул — ялкау, тел биҫтәһе?.. Тукта, Рәжәпов, мин һиңә һуңғы тапкыр әйтәм: һин шул диисертацияны ал, икенсе, өсөнсө кат кара! Юк, юк! Тукта, Рәжәпов, һин борғоланма:

Герасимовты кабул ит, шунан... Был нимә? Был — талап, был — профессор Ислаховтың министр Рәжәповка эш йөкмәүе! Аңлашылдымы? Профессор Ислахов талап итә, эйе, эйе, кәбергә инер алдынан һиңә бурыс куя. Дәүләт әһәмиәтендәге талап!

...Герасимов та, профессор за аптырап ултырзы.

— Зыя Ислахович...

— Әйттем, Рәжәпов иртәгә килергә кушты, юк, миңә һүз бирзе: ул, министр, һинең диссертацияңды карар. Котлайым, комиссар, диссертацияң менән!

— Рәхмәт, Зыя Ислахович! — Герасимов кыуанманы ла, бары үзенекен тылкыуын белде: — Иң мөһиме: һез үзегез бирешмәгез! Әләйһә, якын-тирәгеззәге тоғро егеттәрзе сүпләй башланылар. Ишеттегезме, һуңғы ултырышта Титов командаһы Мәмбәтовты парткомдан сығарған?

— Ишеттем. — Профессор тәзрә яғына кайырылды.

— Ул да егерме бер араһында теге хатка кул куйғайны бит. Һеззе яклаусыларзы эзәрлекләйзәр, берәмләп сүпләйзәр. Шулай за бирешмәгез, һез — беззең таянысыбыз!

— Рәхмәт, Николай. Миңә юғалтаһы әйберем калмаған, кресло тип тә калтыраманым.

— Беләм, Зыя Ислахович, эш бында креслола ғына түгел, һезгә беззең бөтә принциптарыбыз бәйләнгән. Тағы бында һеззең халкығыззың төп ихтияждары, уның күрше кәүемдәр менән хәтәр яғалашыуы ла ята, буғай.

* * *

Еңел түгел Ислаховка. Латипов менән Вәлиевтың, Герасимовтың институттан кыуылыуы — зур юғалтыу. Был — ысын геноцид! Өскә кара яу ябыла, ысын ахырзаман тыуа. Ниндәй афәт, ниндәй яу булды һуң был? Яр ситенә килтереп һырыктырзылар... Мәскәү йыраҡ, ә обком — каршыла...

Обком — башкорт иленең камсыһы. Тау текә — атка камсы кәрәк. Камсыһыз — эш һанһыз.

Обком комиссияһы башлығы ла башкорт түгел. Рәжәпов та, Алламоратов та. Номенклатураға инеү өсөн генә паспорттағы языуы алмаштырмаһалар...

Ул һалған һарайзың терәк бағаналары ауа. Фекерзәштәргә ысын ау корғандар! Ислахов үзе — дауаханала, кулы кысқа.

Кәфиә килгәс, үзен өйгә алып кайтыуын үтенде. Өйзән институтка якыныраҡ. Бында уны юрый тоталар! Ул эшләй ала, ул — һау...

Ә Кәфиә ханымдың колак осонда — врач өнө: «Профессор яңыраҡ икенсе инфарт кисерзе».

* * *

Олпат һынлы узаман палата тәзрәһенән алыс уба һыртына баккан. Батып барған қояш түккән монар барса офок ситен ялмай. Монар яйлап уба итәктәрәнә, урман баштарына йәйелә. Әйттерһең, алһыу-һарғылт шаршау яба индәрзе. Ер шымтайған.

Әллә күпме дәүер үтә. Қапыл тау артынан бихисап һыбайлылар килеп сыға, барса буйзы кара кейемләләр каплай. Меңәрләгән ат тояғы тупылдауы, һыбайлылар һайтлауы...

«Ахырзаман ябырылыуы», — тип уйлай профессор. Кулы калтырай, йөрөгө кыса. Дала өстөндә ат кешнәүе, камсы һызгырыуы... Баш оsonда меңрлэгән кылыс ялтлай, һөңгөләр... Кара кейемле кешеләр.

...Профессор тағы иләһерәп уяна. Шул кара яу, шул бер үк төш.

Ике халык тартышы — кара яу. Был йәшертен, кыскырып һөйләмәй торған гәмәл, әммә профессор уның менән азым һайын осраша. Мединститутта ысын мәхшәр: башкорт милләтле укытусыларзы кысыу, эштән кыуыу... Был хакта берәү зә өндәшмәй, тауыш күтәрмәй, башкорт обкомы комиссия ла төзәмәй.

Кешеләр бөтәһе лә бер төрлө, ә милләттәр, илдәр... Башкорттоң үзенә илен ташлап касаһы ғына кала... Кырғын ябырылыуы уны кабат тау-таш араһына, урманға кыса, ә урман бөтһә, кемгә барып баш эйергә тейеш уның халкы? Кемгә морон төртә ала ул? Кем яклар, ярлыкар? Уйламаҫ та ине профессор, тик уйға, хыялға баш булып буламы?

...Триптихын уйлаһа, еңел булып китә. Донъяһы ла ошо якты йһан кеүек киң, иркен. Унда бөтә әзәми заттарға ла урын етә. Тыныс, һыйышып йәшәргә мөмкин. Яузар, низағтар бөткән, этешәү-төртөшөү кәрәкмәй; бар тере йәнгә кинәнеп йәшәргә, үзенсә көн күрәргә йәтеш. Әйзә, «башкорт», «татар», «урыҫ» йә «йәһүд» тип аталһындар, үз диндәрен, йолаларын тотһондар — ни зыян, донъя төрлөлөгө менән матур. Сәскәләр йәйғоро. Йәйғор за шуға йәйғор, ул бар төҫтө үзенә йыйған, йһан нурлы — йондоззар бихисап. Әгәр йәйғорзың бер генә төҫө юғалһа, йһанда бер генә йондоз һүнһә... Әгәр ерзә бер генә кәүем юкка сыкһа...

...Әллә ниндәй рәхәтлек кисерә! Ниндәй нурлы йөззәрә! Хатта профессор үзе лә һауығып киткән һымак. Ошо триптихты күзләгәндәй иткәс, зиһене асылды, йөзө яктырзы. Тормош матур, ғүмер мөгәнәле. Тағы ла озағырак йәшәге килә. Был картина йәшәүгә, бәхеткә сакыра лаһа! Ул — яктылык, йылылык...

Тулкын былай табан ябырыла. Юлындағыны емерә, вата. Профессор тағы шул кырғын ябырылыуына тарыны. Ул бер ташкынға, бер биниһая ғәскәргә әйләнә. Офок битенәсә һузылған ғәскәр, кайза был ташкындың осо-кырыһы?

— А-а...

Сестралар йүгерәшә. Бер нисә минут эсендә палата кинәт ысын яу яланына әйләнә.

* * *

...Башкорт дәүләт медицина институтының зур залы. Әләмдәр төшөрөлгән, оло тәзрәләрзәң корғандары ябыулы: көрәнһыу, йәшкелт селтәрзәр гүйә хәсрәттән аска һәленгән. Ғалимды һуңғы юлға озатырға йыйылған кешеләрзәң дә баштары аска әйелгән. Бөтәһе лә аңлашыла кеүек: кешегә һуңғы хөрмәт күрһәтәләр, бөтәһе лә кәзимгесә. Әммә был әмәл кабат яңы төҫ ала, хәс тә был тәү кат кына атқарылған һымак.

Бейек табутта озон ғүмерен көрәштә, хезмәттә үткәргән зат, үз иленең тоғро улы, дөрөҫөрәге, ошонда йыйылғандарзың остазы ята. Был дәрежәле юғары укыу йортонда ул етәксә ине. Хәзәр тирәһен профессорзары, студенттары һырыған. Кемделер көтәләр, бугай. Беләктәрәнә повязка таккан кешеләр үтеп-һүтеп тора, бер ниндәй ығы-зығы юк. Берәү зә ашыкмай.

Бәләкәй шаулашып алдылар. Өлкә комитетының беренсе секретары килгән икән! Барыһы ла урынында, матәм йыназаһын башларға ярай: ерләү комиссияһы

башлыгы һүз ала. Ул озон-озак сурытып тормай, иң кәрәкле генә һүзәрзе тезә. Медицина институтының гәмәлдәге ректоры профессор Лазарева телмәр тога, мәрхүмдән ғүмер юлын байкай. Институт залы өһһөз, хатта сымсырык иткән өн дә ишетелер. Укытыусылар, студенттар башын эйгән. Обкомдың беренсе секретары янында фән һәм юғары укыу йорттары бүлеге мәдире, һаулык һақлау министры Рәжәпов, мәзәниәт министры Харрасов, ә Алламоратов күренмәй.

Алып барыусы профессор Таһиров исемен атай. Таһиров артынан партком секретары Титов, Қыяметдинов һөйләй. Қыяметдинов хәзер институт парткомы ағзаһы. Уларзан башка бүтән берәүгә лә һүз бирелмәйәсәк, юк, был рәсми сара, бында озон-озак һузыузың фәтүәһе юк, ярамай за. Мөхәмәтов менән Бикбулатов һүз һорағайны — булмай. Профессор Ислаховтың вариҫтары бында — бөтә институт.

Институт залының түшәмә бейек, тәзрәләре оло, бөтәһе лә әүәлгесә кала: шаршаузар төшөрөлгән, көрәнһу, йәшкелт селтәрзәр... Ерзән бер кеше китте тип, тормош туктап калмаҫ инде. Хәйер, Ислаховтың вариҫтары бар, улар кала...

Кәфиә ханымдың башына ирекһеззән ошондай кире уйзар за тула, тик уларзы ситкәрәк кыуа. Күңеле, юк, ти, ошондай за оло кешенең уй-теләктәре, хыялы ерзә ятып калмаҫ. Үзенә үзе шуны тукый бисара ханым: өмөттө өзмәйек, килер быуындар профессорзы үзенсә һаһалар, бөгөн был хакта уйлайһы мәл дә түгел бит.

Эпилог урынына

Хәзер Бакай өйөнә бикләнде, эшен күптән ташлағайны. Өйөндә генә, шулай бар донъянан ваз кисеп йәшәй. Туйзы тормоштан. Хәсанов дуҫы килһә, донъя хәлдәре менән таныштырып китә. Донъяһы хәзер өйө тирәһе менән сикләнде. Боронго зиннәтле шкафы төрлө монаят, кағыз менән лыка тулған. Күп кәрәкме ни яңғыз башына: шарапты бер-ике рюмка түңкәрһә, көндөң буйы аңкы-тиңке йөрөй. Карсығы һуқрана. Юк, ул берәүгә лә теймәй, уға ла теймәһендәр. Куркканға куш күренә. Көтмәгәндә арттан килеп сығырзар төҫлө. Хәсанов дуҫынан яңылык көтөп йәшәй.

— Кем?

— Хәсанов. Ас, Бакай!

— Хәсанов тиһең инде, тәк.

— Бакай, ас, ас!

— Тәк, Хәсанов.

— Әйе, Хәсанов, Хәсанов! Ас!

Ишекте астыра алмай йөзәй Хәсанов. Кем уйлаһын, был әзәм Бакай карт тип. Заманында бөтә Өфөнө кулында тотқан Бакаев.

* * *

Доцент Вәлиев заманында эш юллап Мәскәүгә сығып киткәйне. Медицина институтына урынлашты, шунда эсәк сирзәре буйынса докторлык диссертацияһы якланы, бөгөн ул билдәле профессор. Тыуған яғы — Башкортостанға ла кайтып китә.

Профессор Латипов Томскиза йәшәй, илебеззең таныулы эндокринологы. Әйткәндәй, Башкортостандың үзендә һәләтле эндокринологтар етешмәй. Институтта эндокринология кафедрәһы бар барлыкка, әммә филми-тикшерену

институты йә лабораторияһы юк, бары баш кала дауаханаларында ғына бүлектәр эшләй.

Мәмбәтов та фән докторы булыуға иреште, тик Башкортостанда түгел, ә алыс үзбәк илендә. Тыуған якка, ара йырак тип, һирәк кайта. Ул — кардиолог. Өфөлә, элбиттә, кардиология фәне үсешкән, хатта яңырак кардиодиспансер үзәк тә астылар.

Ә Мырзанов менән Қыяметдинов Башкортостанда, мединститутта хезмәт итә. Қыяметдинов хатта ки теге билдәле вакифаларҙан һуң мединституттың ректоры булып китәсәк, тик был вазифала уны бик оҙак тотмастар, йәһәтләп урынынан төшөрәсәктәр. Аҙак депутат булып һайланыр, теле сиселеп, күп хәбәр һөйләр, зиһене асылып китеп, хатта китап та язып ташлар... Ә Мырзанов, сәмсел, терәпес егет, теге хәлдәрҙән һуң Қазақстанға сығып киткән еренән кинәт кенә кире кайтты. Институтта күкрәк хирургияһы кафедраһын етәкләне. Ул — ныкыш йән, әммә аҙак шәкәр сиренә тарыр, дауаланмай йөрөп, иртә вафат булып.

Ә Герасимов — һаман 2-се дауаханала начмед; диссертация яклауын яklar, тик фәнгә әллә ни ылыҡмас.

Шулай, бигүк сүгеп тә калманы, баш осонда дауыл которһа ла, бөгөлөп тә төшмәнә элекке ислаховсылар, ләкин күптәр заманында эшһеҙ калды, ситкә тибелде, ә һаиләләре ас булды.

Мәғзәндең элекке военкомы майор Сәғитовтан әле булһа хәбәр юк. Уның якташы Котлояров Мазһар за дүрт йыл инде гүр эйәһе. Уны аҡылдан яҙған тип тә һөйләнеләр.

Тарих еле шулай ислаховсылар тураһындағы хәтирәләргә төрлө тарафка һипте, төрлөсә итеп бизәнә яҙмыштарҙы. Хәйер, профессор Ислахов үзе лә күптән инде был якты донъяларға юк, уның аркаштары тураһындағы хәтер зә тарих биттәрәнән юйылып бара. Бәлки, киләһе быуындар, бик тә кызыкһыныусан вариҫтар уны юллап сығыр...

* * *

Хәзер Бакай карт тупһаһын аша атламай. «Нык биреште карт», — тип һынаны Хәсәнов. Ысынлап та, дошманы менән йөзмә-йөз осрашыу хәүефле. Хәзер қурайсы яралы йырткыс хәлендә... Қон кайтарыуы ла ихтимал. Көпәкөндөз бысак тығып китһә лә, берәү зә арттан юллап йөрәмәс. Вәт һинә донъя! Хәсәнов та бурһыктай өңөнә боҫқан дуҫына йөрөп ялқты.

— Әйе, — ти Бакай карт. — Қартлык — шатлык түгел, Фафуан...

— Кем? Мында Фафуан юк та... — Хәсәнов күкрәген төйә: — Мин, мин — Хәсәнов!

— Ә, Хәсәнов туғаным, миңә ни хәзер... Иҫһезләнем, кеше танымай башлағанмын... Қолак та қатты, аяктар тыңламай.

— Ә башкортса шәп фәстерәһең... — тип мыҫкыллы көлдө дуҫы.

— Хи, үз телеңде ни... онотмайһың инде.

Шунан һуң Хәсәнов бүтәнсә Бакай дуҫына бармаҫ булды.

Ишеткәндәре һаҡында аҙак қына обкомға, Алламоратовтың үзенә барып һөйләйсәк. Һис шикһеҙ ишеттерәсәк уйын обком түрәһенә. Бәндә хәлен бәндә белеп торһон.

1994—2014 йй.